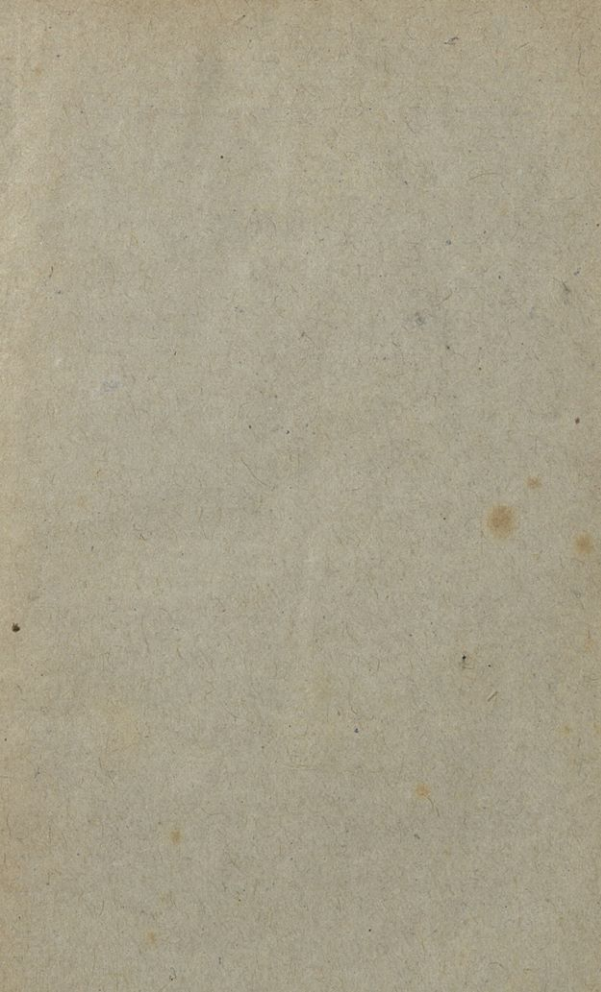

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

110153

B. 10. -

Molite brez prenehanja.

Naklada Benzigera i drugi v Einsiedeln u Svicarsko. Dep.

ZLATI KRIŽ
ali
sv. križni pot
za premišljevanje in molitev
v pesniški obliki
pomnožen z navadnimi molitvami in
pesmimi.

Za
priprosto ljudstvo
in vse, ki imajo dobro voljo
spisal

J. F. M.

Priporoča se za dovoljenje visokoča-
stitega škofijstva.

V Ljubljani 1893.

Založil J. M. — Tiskal R. Milic.

110/53

110153

DFZd 5490/1952

Predgovor.

„Zlati križ“ — kaj ne, slavno, dà zlato ime? A nikar ne misli, ljubi moj kristijan! da sem zato si izvolil „zlato“ ime, ker sem sv. križni pot spisal na dozdaj nečuden način v obliki pesmi. O ne zato, temveč ker ima vsak dobro opravljeni sv. križni pot čudovite milosti v sebi; ker zadobiš po njem, se ve da, če si v stanu milosti Božje, takó veliko popolnih in nepopolnih odpustkov, da po besedah sv. cerkve in nekojih misijonarjav ni umestno, natančno o vseh teh odpustkih povsodi še pridigati ne; ker je izvrsten način zadoščenja za grehe in vrlo delo za vzveličanje drage človeške duše; ker svetniki in pobožni kristijani ga neizmerno cené, a hudobneži se ga sosebnó bojé ter radi overájo.

Spisati sem hotel sicer dolg križni pot v premišljevanjih, ozérajóč se na okoliščine

raznih ljudi in njih grehov in razlagajoč greh, svetost Božjo, bêdo grešnikov, grozo kazni in nezmerno dobroto odrešenja na tak način, kakor učé svetniki in pobožni kristijani — torej resnico. Pri tem sem vplel takó nekako cel katekizem, vso našo vero in razne stanove. Vse to pa le v takem pesniškem duhu, da ne bi preskočil meje resnice in razumljivosti in da bi me razumel vsakdo, ki hrepeni po pravi pobožnosti. Takó sem se trudil nekako v podobi rekov in pregovorov govoriti. Lepi reki pa javljajo lepo resnico in že mislim, da spadajo tudi k pesmim. Pa „ut intelligent et convertantur, non ut solum judicent atque labantur“, — to mi je geslo in veslo. In veste kaj, Vi veščaki! preverjen sem, da večkrat ga itak ne bo molilo naše olikano razumništvo, zato ga nisem spisal takó zanje, nego za naše še nepopačeno in verno ljudstvo. Seveda, dobro bi tudi bilo, če bi izvolil ga moliti, kak g. razumnik.

Mislim, neresničnega in nedostojnega nisem nič zapisal. Ako pa in ako sem pisal kaj zoper vero in nravnost, to s tem prekličem.

Če se komu predolge dozdevajo postaje, pa prenehaj moliti, sredi postaje ter začni

moliti naslednjo postajo, saj sv. cerkev ni določila, kakó dolgo se mora pri vsaki postaji premišljevati, da zadobiš odpustke. Res da se ne more lahko vseh postaj pri enem križnem potu prebrati, zato jemljite vselej kake 2, 3 te cele postaje, kakor po nekodi storé, druge krajšajte, kacij 10—20 vrst, kjer stoji zapisano : „Jezus govori“ in kacij 10—12 vrst, ki jih „grešnik govori“, pa je zadosti, ali moli druge postaje zadej iz pridejanega II. križnega pota, kakor se ga navadno moli v Rimu. Sicer je pa ta križni pot za premišljevanja in bolj primeren za posebne čase ali slovesnosti, postavim: duhovne vaje (eksercicije) ali sv. misijon, ali v postu in adventu, o spokornih časih, po dolgi ali velikonočni spovedi, o urah molitve, ali kadar si sicer ginen. Ako ne sodi ga moliti v cerkvi ali na glas, pa vsaj na tihem ali doma, kakor mnogi bolniki. O kakó dobro ga umejo porabiti vrli kristijani! Mimogredé, ne da bi se hvalil, omenim, da ga je več kot 100 ljudi hotelo imeti ali prepisati koj v početku. Res, rad bi še več stvari popravil, ali potem ne bi bil tako pripraven ali umljiv.

Dodane molitve sem sam spisal ali iz molitvenikov nekako posnel.

Gledé pisave omenim : Kakor vidim, slovenski pisatelji so zlasti nedosledni gledé pisave črke „u“ in „v“. Res še najdosledniši se mi dozdeva učeni P. Stanko Škrabec. Zato pišem i jaz „v“ z g. Škrabcem. V roditeljskem množine pišem „i“, ne „ij“, a vem, zakaj Vi.

Kakor v vseh jezikih, sosebeno v francoščini, v nabožnih knjigah se piše z veliko črko : Božji, Cerkev in zaimki mesto besed : Bog, Marija ... zaradi spoštljivosti ali posebnega naglasa, takó sem pisal tudi jaz.

O naglasu. Držal sem se bolj natornega in stalnega naglasa, ki se čuje skoro po vsem Slovenskem. Le nekoje spremembe v naglaševanju, ki se jednako skoro po vsej Sloveniji slišijo, p. : srcá, srca ; Bogá, Bóga ; pod zemljô, pod zêmljo ; po vodó, po vôdo ; strašno, strašno ... najdejo se i pri meni.

Glas „e“, kadar se sliši čist, pisal sem s prosto črko „e“, kjer se glasi na Dolenjskem in še drugod ko „ej“ ali celo „aj“, pisal sem takó : „ê“, kjer se čuje „je, ie“, pisal sem „é“, kadar se na Dolenjskem iz-

govarja ko „ea“ ali skoro „a“, rad bi bil pisal spet drugače, p. takó: „ě“, žena, zelěna. A ogibal sem se preveč posebnosti v nabožni knjigi, da ne bi koga odvrčal od glavnega namena pobožnosti.*) Glas „o“, kadar se glasi kakor „u“ na Dolenjskem, pisal sem ko „o“, kadar se glasi na Dolenjskem ko „uo“, na Štajarskem ko „ou“, pisal sem kot ô, p. za gorô, kôža. (kouža, kuoža), môž = mouž ali muož. strsl. M ∞ JIC. Časi bi bilo težko določiti glas „e“ ali „o“, p. Kranjci reko: ne vej̃m, celo vaj̃m, kmalo, kmalu, mesto, mestu. Dolenjsko sem povdarjal, ker se tam samoglasniki najčistejše govoré. Te posebnosti naj bodo natisnene bolj le nazadnje, v XIV. postaji, da ne bo preveč.

Skrbno sem gledal na lepo mero in čiste pravilne rime.

Torej hiti med svet o „zlati križ“ „križni pot“ in glej, da se mu prikupiš. Naj verniki duhá, ki te préšinja, v svoja srca dobe, da jim spokoriš srca in vnameš za divno Božjo ljubezen.

*) Tudi menim, da nema tiskar te črke, kakor morda tudi ne češkega ě = je (ie), kar bi bil rad uvedel mesto „é“.

Vse pa, ki boste kaj radi molili ali premišljevali ta križni pot, prav vljudno prosim, če Vam ne bo neljubo, spomnite se časi na-me in darujte kak vroč vzdihljaj molitve za mojo dušo!

Pisatelj.

Vvod.

O Srce Jezusovo! bodi nam češčêno.
Ko Ti nam sveto nikdar bilo ni rojêno.
Kakó neskončno ljubiš Boga Otca Ti,
Z ljubeznijo to vžgati hôčeš vse stvari.
Ljubav ta Božja v Srce Majke Božje têče
In v svetih: Jožefa in angeljev, svetnikov,
Dà, vseh nebeščanov in naših v raj vodnikov;
O naj še v moje, saj sicer le vest me pêče!
Govôri ljubeznjivo Ti mi na srcê.
Jaz ràd Ti posvetim vsè misli in željé.

Ti Sám Gospód razsvêtli um nevérni mój,
Omeči slabo voljo, nagni srce môje.
Da bom spoznal nedolžnost in trpljenje Tvôje,
Vso hudobijo grêhov in stan grêšni svój,
Ljubezen čisto Božjo in pravico svêto,
Pogubo duš, pékel, raj, milost nam odvzéto,
Da bôm sovražil grêh in véčno čédnost ljubil.
O Bogoródica, nebeščani presréčni!
Otmite me, da grêšnik se ne bom pogubil,
Da ljubil bom Bogá in vas v radosti véčni. —
Britkost, ljubáv Device čêm premišljevatí,

Za Njene svéte čednosti se vès navduševati.
Prerad bi, Mati! Tvôje čednosti spoznal,
Krasoto solnčno hvalil, ljubeznjivost ljubil.
O polna milosti! — Glej, jaz sem milost zgubil.
Britkosti polna! sprosi, da se bom skesâl.
Té prošnje sklenem v Srci Jezusa, Marije,
Naj v véčno bôdo hvâlo Božjo, čast, zahvalo,
Bolj kakor kar je vseh src vkup in še bo znalo,
Takó ko Te slavé vsi véčne domačije.
O Jezus, kralj nebeški! si nevêsto svôjo
Ozaljšal s svetci rajskimi v čast Svôjo, môjo,
Ti so kot zvêzde v čédnostih svetili se
In bôdo véčno pri Bogú slavili se.
Doségli zmago nad sovražniki so ti.
O stokrat srečni! — Káko moč da Božja kri!
Vsa dobra dela, čednosti svetnikov slavnih
So, Jezus! le prijetni sad rán Tvôjih davnih.
O Jezus! Ti Srednik med Bogom in ljudmi,
Ki z vso ljubéznijo skrbiš za vsè stvari,
Razžaljenemu Otcu Svôje rane kaži,
Da bômo jeze Božje rešeni in kazni,
Da Otcu Véčnemu in Tebi bômo bláži,
Da bômo zrli kdàj obraz Bogá prijazni.

Naj Bóg! spoznam Te, ljubim, se vzveličam kdàj,
Več dobrega storim, več rêšim duš za ràj!
Naj zmagam v smrtni uri smrt, pekèl, hudiča,
O reši me skušnjav, pregroznega vsèm v smrti
biča!

Daj Jezus v razsvitljenje svetega Duhá,
Da vname močno v nas ljubézen do Bogá.

Gospód! ljubézen, čédnosti, trpljénje Tvôje
Naj vse globoko vtisnejo se v srce môje.

V namèn tá lêpi Ti darujem križni pôť,
Ki zdaj premišljajoč ga bôdem obiskâl.
Po grêšnih pôťih hôdi ràd človeški rôd,
Zató tolikokrat se je ogoljufâl;
Jàz v pôta Tvôjega spomin ta pôť bom hodil,
Zató, o Jezus! dàj, da duh me Tvoj bo vodil.
Odpustkov drážíh kakor demant in bliščéčih
Gospód! se hôčem vès skesán vseh vdeležiti,
Zatorej čem natanko z željo duš goréčih
Vsè v zadobljénje vsèh odpustkov ràd storiti.
Ta križni pôť darujem, Jezus! v slavo Tvôjo
In nekim dušam v prid, z goréčo željo svôjo;
Naj dóbro vsè dobé, kar srca njih želé,
Naj grêh pusté, Te ljubijo in ràj dobé. Amen.

I. postaja.

Jezus je k smrti obsojen.

V. Molimo Te o Kriste! in Te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premili Jezus nas uči:

Moj ljubi rôd človeški, glej, kaj se godi!
Nezmérno ljubim te, pa kaj si dal Mi ti?
O človek, kristijan, globoko premišljuj!
Po Svôji sem podôbi vstvaril te — in čúj!
Z nebés Me vlèkla za-te je ljubezen čista,
V človeško Me podôbo je oblèkla ista,
Glej! zá-te rêvež sem v sramotnem stanji tèm,
Ràd vdam se rêvščini, trpljenji, križem vsèm.
Kot vbožec za-te v revnem hlêvčku se rodím,
V pokorščini, samoti dolg čas ràd živim.
Na tó učil sem ljud in blagre vsèm delil,
Da vsakdo laže bi vzveličanje dobil.
In zdàj!? — Od nehvaležnežev obsojen Jaz
sem v smrt,
— Ker grêšnik si grêšil, da grêh bi bil zatrt —
Od Judeža prodan, od Pétra zatajén,
Od groznega krvavega potú spoten,

Razbičan do krvi, od pljunkov ves pokrit,
 Od silnih muk, glej! vès sem zdelan, ves pobit,
 Od sodrge ljudi ko črv zaničeván,
 Od judov in nevernikov po tleh teptán,
 S preostrim trnjem venčan in s pestmi suván.
 Še tolovaj Barábas boljši se jim zdi,
 Samó da Božji Sin se smrti izroči.
 Oh glej! kák človek sem, poglej, o kristijan!
 Najviši judovski duhovniki, prvaki,
 Veš: Anas, Kajfas, — pismouki in druhál,
 Herôdež in Pilatus, judje vsi enaki;
 Vse zaničuje Me — vsak muk je nekaj dál.
 Celó najdražo reč dam — Svôje dam življenje,
 Da ti nesréčnež véčno bi prejel rešenje.
 O srce! Kaj bi naj še dal, da ti bi rešen bil,
 Da vès hvaležen bi Me ljubil in častil.
 Oj grešnik v Meni znaj! nedolžnost se obsôdi,
 V Mariji pa lepota, ker ljudi strast vôdi.
 Oh Bog! svet Jezusa je mestu vas obsôdil;
 Da ne bi pa vas Jezus kdaj v pekèl zapôdil!

A grešnik ti nedolžnosti pàč nemaš vèč,
 Le ogenj grehov v udih tvôjih je gorèč,
 Nedolžnost obvaruje Božji stráh v človeku.
 Če si nedolžnost zgubil, ni miru v tem veku.
 Vsè krega te: Ti Božji vrag, nesrečni sin!
 Trenotek vsak, — če vmrješ — ti grozi pogin.
 Viharji strasti v srci naj ti ne bucé.
 Če iščeš kaj razun Bogá, ne boš Mi v miru.
 Tinisem Jaz dovolj? — tu najdeš vse kar v viru.
 Če Mene iščeš le, bô mirno ti srcé.

Veliko njim v spodtikljej bom in v padec, čúj!
To — tarča ráneno ljubéče je Srcé,
V katéro strelja grešnik pušice ostré,
Ki ostrupljene so s hudobo vse — verúj!
Glej! tolikanj te ljubi Jezus — oh, ne greši!
Oh grešnik! Bog vse vidi, sliši, zna in vé,
Pozna vse zló, ki če srcé, samó ne smé,
On ne trebuje tebe, vendar rad te reši,
Nesrečnež ti! če brez pomisleka grešiš,
Ko vôdo piješ greh — pa ne skrbiš?
Jaz, Vaš Vzveličar, več trpél sem, kakor vi;
Zatorej nekaj páč trpél bôš sin še ti.
Če še takó teló in duša ti trpi,
Sin! nikdar za nebó prevéč se ne stori.
Le vedno na nebó obračaj svoj spomin,
Če mogli drugi so, zakaj pa ti ne, sin!
Bog nas uči, Bogá iskati v vseh stvareh,
In najti ga, ljubiti vse — kar le ni greh.
Ti si za čast. penéz, teló, slást, môder, zvit,
A za Bogá si ves nevkreten in pobit.
Ljubézen čista se živi z zatajevanjem,
Slabi se, dà izginja vsà z nasladovanjem.
Čim bolj s samozatajo tere se teló,
Tim bolj se lepša duša — leta duh v nebó.
Nikar ne slušaj, sin mój! kaj te svet uči,
Svet svetno povzdiguje, Mene pa črti.
Srcá mu ne prodaj in v grešni rog ne tuli,
Dasi sladká se ti in môdrega se štuli
Zakaj spoznaš premalo Bóga in skrivnosti,
Ker ljubiš le nečimrnost, — svetá novósti.
Zató oči zaklepaj za zemljé stvari,

In bôš spoznáł Bogá in lepih věč reči.
Ne slušaj praznih čenč in sveta žlobodranj,
In molči, če ni treba govoriti zanj.
O pravem času molči, právo pa govôri.
Če molčal bôš za svet, bô Jezus te učil,
Po teh vodilih pravo boš modrost dobil,
Vsprejeli bodo nekđaj te nebéški kôri.
Ko Pavel kliči ràd: „Za Jezusa gorim,
Za blato vse imam, da Kristusa dobim.
Živim, -- a ne jaz -- v meni Jezus sam živi!“
Naj bô, kar če, da se le Bog ne žališ Ti.

A tá pobožnost ni mogôča brez pokôre,
Pokoro vsakdo delaj, kakor vsakdo môre.
Svetnik in grešnik vsák spokorno naj živi.
Če vžé zelenemu se lesu tó godi,
Če vžé nedolžnost sáma tù grozno trpi,
Kaj s suhim lesom bô — kaj grešnik, ti preti!
Veš, največ Jaz trpim — pa sem brez vsě
tolažbe,
Tám bô pa grešnik, ki tu dēla z Bogom
zdrážbe.

Če bôde nespokorni grešnik se pogubil,
Ne bôde ljubljén věč in sam ne bôde ljubil.
Ne ljubi Bog ga věč in ne nobena stvar,
Zato, ker za Bogá mu tu ni bilo mar.
Bog zanj je trpel, ljubil, kakor věč ni znál,
Tam Bog bô grešnika najhujše strahovál,
Spomin Bogá, nebés trpljenje zvekša šě,
O věčni Bóg! ta kázen, muka je nad vsě.
Kakó pa bodo vsi pravični tamkaj srěčni!

Sam večni Bog jih bô pozdravil in poljubil:
„O pridite izvoljeni v nebés kraj véčni!“
Kakó bô sam vesel, da večnosti ni zgubil.
Nebéščan lepi vsak jih bo najslajše ljubil,
Ko da bi sám ga za nebesa véčna snubil.
Duh najprijetniše vonjave jih obhajal.
Ljubavi Božje ogenj jih sladkó navdajal.

Pa oh, nebeški Oča Moj! kaj grešnik dela?
Nič ne stori, kar Môja volja je velela,
Le grozno črno nehvaležnost v srci páse,
Trpljenja Mojega nič ne porabi zá-se.
Kakó bôm dolgo šè, o človek! te svaril?
Poklekni tù in stóri, kar te bôm učil!
Razjôkaj grešna duša se in bridko plákaj!
Spoznaj svoj greh — skesán na odpuščenje
čakaj!

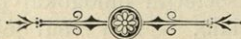
Grešnik vzdihuje k Jezusu:

O Jezus! zdaj spoznam ljubezen srčno Tvôjo,
Da vse si za-me dal, da rešiš dušo môjo.
Spoznám vso svojo nehvaležnost, hudobijo,
S katéro Tebe žalil sem tolikokrat.
Spoznám, o Jezus! ves sem Tvoj nevredni brát.
Ubôgal tiste sem, ki na-Te se srdijo.
Pa naj bô konec zdaj — le pròč, ti grešni rôd!
Zakaj najboljše Tvôje žalil sem srcé.
Kesám se — a odzdaj me vôdi boljša pôt.
O zdaj oči prelivajte gorké solzé!
Da bi toliko solz imèl, ko je stvari,
Ker srce ranil sem Očetovo groznó!

Da srce v solzah bi mi plavalo takó,
Oh, kakor dražil sem Ga vse dni in noči!
O vi svetniki vsi, o Božja Mati svéta,
In milost Jezusova stokrat vžé prejéta;
O dajte pótok solz, o dajte kès mi blág,
Da se očistim vès, Bogú da bôdem drág!
Preljube cvetke, ki oltarje zaljšate,
Z vonjavo nam bivanje v cerkvi dáljšate,
Vaš duh, moj kesa duh združita se lepó!
Preljube tice, letajoče po drevésih,
Ki milo pevate po cvetji in perésih,
Zletite mi v nebó, Bogú recite tó,
Da grešnik jaz le-tù za grêhe se solzim,
Nemiren sem, če odpuščenja ne dobim!
Jaz čutim, revček, da o Bog me ljubiš Ti,
Tvoj križ mi ljubeznjivo k srci govori;
A vendar je trdó ko kamen mi srcé,
Oh ljubi Bog, odpusti grešne mi dolgé!
Obljubljam, ljubi Bog! da hočem vès Tvoj biti:
Ne daj mi, mili Bog! od Tebe se ločiti. Amen.

Oče naš... Češčena si Marija... Čast
bôdi Bogú Očetu...

V. Vsmili se nas, o Gospod, vsmili se nas!
R. In revnih duš v vicah!

II. postaja.

Jezus vzame križ na svoje rame.

Molimo te, o Kriste! in Te hvalimo!...

Mili Jezus govori:

Prijatelj moj, glej! viš, kaj za-te Bog stori!
Kaj čakaš zmérom, — ali bôš Me ljubil ti?
Poglej o grešnik! sém, poglej na rame Môje!
Kaj vidiš? Križ težák za grehe nosim tvôje.
Pomisli le enkrat: Kedo sem Jaz in ti?
Če práv pomisliš, srce te močno skeli.
Jaz Bog neskončni, od nebes vseh ljubljeni,
Ti grešnik zgolj, po Meni le odkupljeni;
Pa ker te ljubim ter te nečem pogubiti,
Zató sem na-se vzel tvoj greh, čem odpustiti.
Oh! le predraga Mi je bila duša tvôja,
Zató premagala Me je ljubézen Môja,
Da za-te sem naložil si pretežki križ,
Da laže ti ga nosiš, bolj za ràj skrbiš.
Ta križ — prelubi moj! — skrivnostno je drevó.
Vžé v raji raslo je — oh, bilo je lepó!
A ko nesréčna Adam, Eva sta grešila,
Drevó je tudi tó hudoba posušila;
Iz raja zlatega vun vrženo nemilo
Je v štirih tisočletjih mnogokaj prebilo;
Skrivnosti delalo, — a v vódi je ležálo, —
Pa Bog odlôčil je, da bôde kraljevalo.
Zató po Božjem sklépu spét so je vzdignili,
In križ napravili in Meni naložili.

In ta skrivnostni križ sem rãd sprejel za Tebe,
Samó da ljubil ti bi Me in ljubil sebe.
Pa oh! kakó težák je tá križ, dela ráne,
Ko da bi muke vseh ljudi Mi bile dáne!
Pa saj ni čudno, saj za cel ta svet trpim,
Za vse ljudi živim, tó grešni svet učim.
Vžé vsè življenje Môje, trud, skrb in molitev,
Ki Otcu jih darujem za svetá rešitev,
Vžé to vse bil je križ Mi velik, dolg in strášen,
Ki ga prizadejal je mnog sin samopašen.
Pa tudi ti, Moj sin, nezvesta grešna hči!
Obá sta Mi težila križ, da Me boli.

Oh, grešni človek! ali ti to k srci gré?
Bôš li poboljšal se, boli te li srcé?
Kaj, ali bi sedàj še rãd se izgovarjal?
Bôš li sedàj še skrb za véčnost zanemarjal?
Oh tó ne gré, ne gré, če zreš Odrešenika.
Naj vendar, vendar te ljubav njegova mika!
Poglej, poglej moj sin! kaj vsè storé ljudjé,
Da grehu služijo, srcé zadovoljè!
V vsèh službah noč in dan se trudijo, poté,
Da jim od žuljev rôke, nôge krvavé.
Glej! kupci staknejo vsa mesta in vasi,
Trpé vročino, mráz, bedijo dni, noči.
Kaj pa še le prestáne hraber mnôg vojščak,
Ki za svoj dóm, cesarja biti če junák!
Tàm v vojski krôgle švigajo ko strášne strele,
Na désni, levi mnozega so vžé zadele,
Vžé tisoč jih leži — kakó strašná ihtijo!
Vžé sto glej! vmira jih — koliko ti trpijo!

Čuj! muke zmaga vse ljubav in srca vdanost,
Ljubezen čista, -- tá je moč, mogočna zná-
nost.

To vse trpé ljudje za ta ničvredni svet.
Viš ali se ne spleča nekaj bornih let
Trpeti za nebeški, za neskončni ràj?
Tam bôš v veselji se topil — razumi, znàj!
Bôš li zdaj služil Meni, ali češ ljudem?
Mordá zdàj vendar bôš! — če ne ti zapovem:
Ti môraš križ sprejeti, môraš križ nositi,
Sicer ne bôš se revež smèl z Menoj gostiti.

Grešnik vès skesán, v solzah kar pade na kolena
pred Jezusom:

O ljubi Jezus! ki takó lepó učiš,
O sladki moj Gospod! ki za-me nôsiš križ,
Razúmem, kaj storila je ljubezen Tvôja,
Da silno si trpel za grozne grehe môje.
Spoznam pa tudi, da ne pridem v raj brez bôja,
Da je trpeti mi, krotiti strasti svôje.
Ker križ ostal mi bô, če hôčem ali nôčem,
In če se branim ga, če se srdim in jôčem,
Dâ, ker še hujše bô, če se ga bôm ogibal;
Če bom se pa kar v vdanost do Bogá zazibal,
Potém bo Bog z menôj: — zato čem križ
sprejeti,

Čemú se braniti? -- Le kar srčno začeti!
Saj revček môráam tudi zdaj se pokoriti,
Ker bi stotisočkrat vže znal se pogubiti.
„O Bog tù žgi, tù zbádaaj!“ rečem z Avguštinom,

„Da mi ne bô trpeti tam s preklétim sinom“.
Pàč rajše hôcem s Tábo, Jezus mój! trpeti,
Ko s pogubljenimi tovariši gorêti.
Kedó, oh! dosti solz bô mojim dal očêm,
Da svoje silne grehe bôm objokováł,
Za ktere je sam Bóg pod križem vzdihováł!
O Jezus! zdàj nič vèč žaliti Te ne smem,
Le daj, o Bóg! za dóbro mi močno srcé,
Da bôm do Tebe usmiljen, da Te ne razžalim,
Da kisal se ne bôm nad križem težkim, malim,
Daj, da bom za-se vsmiljen, dàj solzé gorké,
Da spéral dolg bom svoj, da pretrpim ràd križe,
Ki dal jih bôš, o Bog! da k Tebi dojdem bliže.
Ti križe vsè prestal si, vso prebil bridkóst;
Da bôm še jaz svoj del, podpéraj mi slabóst.
Amen.

Oče náš . . . Češčena si Marija . . . Čast
bodi . . . Vsmili se nas!

III. postaja.

Jezus pade prvič pod križem.

Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo!...

Pod križem padli Jezus kliče nam:

O moj sin, moja hči! kaj križ te moj uči?
Glej, grešnik vse to za-te, kaj pa za-Me ti?
Oj grešnik, glej! kakó sem tukaj Jaz ponižan,
Tu nesem težki križ, da bi na njem bil križan.
Pa vès sem vtrujen, zdelan, križ pa pretežák,
Da sem pod silno težo pal na zemljo vznák.
A še ne bil bi padel, pa sem pil potrt,
Da vedno svet greši, dasi hitim zanj v smrt.
To reže in boli in žgè — té srčne boli,
Da ves sem onemogel s križem v prah pal
doli.

Zdaj veš lahkó, kakó si ti Me večkrat dražil:
Nad Mano godrnjal in grešnega kaj terjal,
Še žalil Me takrat, ko sem te Jaz tolažil,
Če sem pa malo tepel te, rad si zamerjal.
Povej Mi, ali ni takó? Se nisi kregal?
Nad Bôžjo pa previdnostjo se togotil?
Kar nisi Sam razumel, si preklel, besnil.
Nad bratom, sestro se srdil, pa v greh jih
begal,

Ves proti sebi, bližnjikom krivičen bil.
V napuhu, srdu, v vsej hudobi se topil,
Peščico pa izvoljenih, si le sponašál,
Kaj Bóg, kaj vest ti dovoljuje, nisi prašal.
Kaj mar li misliš, ko si ti takó hudóben,

In ne ubôgaš Me, da nisi ves sposóben
Težiti Mi ta križ ter Me na tla metáti,
Da sem pod križem zvijal se, nezmôžen vstati?
Veš, grešnik! ti in grehov vseh ljudi število
Me je pod križ, med trnje, kamenje pahnilo.

Pa oh, za Božjo roljo! ali bôš takó,
Takó nevsmiljen do Boga — zdaj? — oh strašno!
Ne, ne, takó ne bô! kaj ne, saj bolji bôš,
Odslej po Moji volji delal bôš ko môž?
Zato če si za kaj, če nisi duša slepa,
Če te je volja stopati v nebésa lepa,
Nič ne zanašaj se na svojo lastno móč,
Sicer se še v peklá pogrezneš temno nóč.
Toliko bolj Bogá v vsem prosi blagoslôva,
Da v vseh početjih vôdi milost te Njegôva.
Le zvesto vmikaj se nevarnostim za greh,
A ko junak zmagaj v skušnjavah in strasteh.
Naj sveti zakramenti bodo ti radost,
In ko svetniki skrbi za nebes svetost.
Glej sin! ljubimcem Môjim je le križ tolažba,
In to še bolj ko zlemu svetu kreg in zdražba.
In viš, moj sin! kdor v delih se spokornih trudi,
Ta Meni, Bógu, križ vzdiguje v sili hudi,
In zraven sam v nebesa rajska se vzdiguje.
Kaj ne, moj sin in Moja hči! da križ zmaguje?
Zatorej dragi môž in žena ti krščanska!
Mladenič in dekle! — kjer vera je dejanska —
Recite: naj kraljuje križ in ž njim naš ljubi
Bóg,
In s križem brani, reši véčnih nas nadlóg.

Ves ginen poklekne grešnik vzdihajoč k Jezusu:
Preljubi Bog in moj Gospod, naj bo Ti hvala!
O da bi, Bog, Te duša prav hvaliti znála!
Zahvalim Te za milost, nauk Tvoj presveti,
Za tak lep dar, da grešnik jaz ga smem prejeti.
A do sedaj sem bil prerád Ti nehvaležen;
Le pikast sitnež bil sem, ko sem bil betežen,
Težavnega nič nisem maral rad storiti,
Veselega, prijetnega nič opustiti,
Ko vendar Tvoja je ljubav vse dala za-me,
Da môjo mrzlo dušo za nebesa vjáme.
Občutim v duši Tvôje ljubo vzdihovanje,
Tvoj strašni padec, zraven vse zaničevanje.
Odkupil si me s križem, z drago vso krvjô,
Zató pa duša moja Tebi zvesta bô.
Kaj? Zdáj naj služil hudim bi duhovom,
In vbrezdno padel k vsê m zavrženim sinovom?
Nè! — Jezus reši me po Svôjem svetem križi,
Da škratom vmaknem se in bôdem Tebi bliži!
Glej, mili Jezus! greh svoj srčno obžalujem.
Če prav teló boli, o Jezus obljubujem,
Da s postom in zatajevanjem bôm povračal,
Vse kar, o Bog! si môji duši v prid obračal,
V ljubezni zá-Te gorel bôm, dàj da močnó,
Da ràd bôm na-se vzel vsè, kar Ti je ljubó,
Da bôm opuščal ràd vsè, kar bi Te žalilo.

O ljubi Jezus moj! naj bo Ti tó še milo:
Oh! spreobrne grešnike še rêvne druge,
Da bi ljubili Te — vsè reši grešne kuge!
Ker vemo pa, da môra grešnik res začeti,

Zato popravljajmo vsák greh in vsè krivice,
Potèm će koj Bóg vsmiljeni nas ràd sprejeti,*)
Če nè — za mal čas — le postaviti nas v vice.
Res, ljubi Bog! mi hčemo ljubiti pravico,
In Ti vzveličaj nàs, za spravo dàj desnico!
Amen.

Oče naš... Češčena si Marija... Čast
bodi... Vsmili se nas!

*) Pri Bogú jasno je vsè in na onem svètu vsè
je sama sedajnost.

IV. postaja.

Jezus sreča svojo žalostno Mater.

Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo!...

Na ramah s križem Jezus solzán govori:

O glej sèm sin in hči, ko Jezus se solzi,
Neskončno ljubim vas, kaj Mi pa daste vi?
Ti moj sin, moja hči, o daj Mi, daj srcé!
Toliko tisoč let te ljubim — večno vžé.
Le dela vse ljubezni Môje premišljuj,
In to ljubézen véčno Môjo občudúj!
Prišel na svet nedolžen, majhin sem otròk,
Pa kakor bi med nama bil prepàd globòk,
Svet nič Me ni spoznal, celó Me je preganjal,
Do Mene, Moje Matere le srd oznanjal.
Še volek in oslič spozná, a človek nôče.
Kakó Me srce peče, o ti grešna duša!
Da tvoje srce Môje Matere ne sluša,
Da Môja ljubeznjiva Mati se zajòče.
Kolikorkrat si kák Moj náuk zametaval;
Kolikorkrat Me dražil, druge zapeljal;
Kolikorkrat si klicu Mojemu se vstávljal;
Kolikorkrat si se za dobro obotavljal:
Tolikokrat si v Môjo Mater vsajal mèč,
O, da ga ne bi, črna duša, nikdar več!
Kedó je drug ko ti, takó oskrunil Mêne,
Da zrl bi ude Mi s krvjo vse oškropljène,
In pa, da sem vès opljuvan, zasramován,
Med dvema bil razbojnikoma k smrti gnan!
Občuti duša, kaj se reče to prestati;

Vso žalost, strah, gorje, ki jo je Moja Mati!
Oh! grozo vidi, sliši, čuti vsò Marija.
Vžé smrt je tá strah, žalost, bésna tovaršija.
Zdàj hòče govoriti, tòžna, sveta Mati,
A vsè zastonj — ne zna besed od Sebe dati,
Le bleđa je ko smrt — jok usta ji zaprè,
O Mati, Mati! — kaj trpela Ti si vsè!
Kedó izreče žalost strašno — oh nezmerno?
Kedó preštel bo solze? — oh, ti srce véno!
Oh, človek veš, kaj materino je srcé?
Če muke vse trpiš — na mater vsè leté.

Zakaj si grešnik brusil mèč za take ráne?
Kaj vidiš zdàj, kaj Njo vsak smrtni greh
tvój stane?
Pa s čim si Náma rán zavdal takó globokih?
Ker hodiš le po potih grešnih in širokih.
Ne izgovarjaj se — saj hòdiš v temne družbe,
Kjer sam peklenšček hlapcem rad oddaja
službe,
Ti tàm si rad, kjer se popiva preobilo,
Kjer vlada ravs in kavs, kjer se čez vse
zabavlja,
Nečedne kvante kvasi, cvenk, čas, čast za-
pravlja,
Kjer jih premnogo je nebesa vžé zgubilo.

Zdaj tám glej milijonov parov v grešnem znánji,
Ki dan na dan grešé z besedami, v dejanji,
S poljubom, v mislih, željah in nečédnih listih.
Pa, oh Moj Bog! kdo vsè preštel bò grôze tistih?

Tam kjer razumniki po žarnih gledališčih,
Po mnôgih*) plésih — res tam škratovem
skakanji,

Kjer več duš vrag vlovi, ko pajek mûh ob
špránji;

Sploh kjer se zbérajó po hrupnih zbérališčih
Ti vsi neverniki, ki z grehi se igrajo,

Kjer Mene, Kristusa Bogá in cerkev Môjo,

To Mater, Svetce vsè v nečasti le imajo,

Kjer slobodnjaki báhajo se z lôžo**) svôjo;

O Bóg! — oh groza! — oh kakó ták bije

Naji!

Saj ták, naméstu Mene, vrága môli ráji,

Sploh tám sem ranen, kjer se čednost zas-
mehúje,

Kjer žali se nedolžnost, kjer le greh zmaguje.

Preštej le sin! velikih grehov vsèh število,

O da bi vidil jih — oh, to bi plákal milo!

Zdaj Marija vsa blêda in solznà govori:

O moj nesrèčni sin, nesrèčna moja hči!

Kaj sva storila ti, da Naji črtiš ti?

Oj grešnik, grešnica! zvestobo mi oznanjaš,

Zakaj pa z grehi vedno Jezusa preganjaš?

Moj Jezus je otrok najlepši vseh ljudi,

*) Rečeno je: po mnôgih, ne: vsèh, takisto velja i o drugih podobnih zbérališčih,

**) Lôža = skapščina, družba — prav za prav le bivališče. Slobodnjaki ali prostozidarji imajo take lože, pa tudi drugi posebni družbeniki.

In Midva najnedolžniša oba in mila,
Pa glej! trpiva več ko človek kak trpi.
Resnično največ križev, tôge sva prebila,
Pa najbolj žaljena sva in zaničevana,
Človeštva le izvržek sva imenovana.

Zdaj čuj me, sin in hči! Glej, kák je Jezus bil;
Modróst in ljubeznjivost sladko vže razlil
Bog Oča v zibki je po Jezuščku še malem,
In zdaj takó ravna jo z mojim, svôjim kraljem.
Glej! rabeljni kot roparja Ga krog lové,
Stepô in zmerjajo, na vislice podé.
Kaj neki hudega je storil rabelj ti?
Zakaj ko divjo zvér Ga biješ — čuj! — če ni?
O grozno, strašno jaz trpim, trpljenja Mati,
Oh Bog — oh vsmiljenje! kedó če tó prestáti?
Ker On mi je oh! najnedolžniši moj Sin!
Ob enem ljubi Bog, presladki moj spomin.
Zdaj vidiš, da v najhujšem sva trpljenji Midva,
Pa mirna, vdana sva Bogú, potrpežljiva.
Tako trpita grešnik, grešnica! še vidva,
Drugače čednost vajina je goljufiva.

Zakaj ti godrnjaš in brcaš, da je križ,
Kaj češ v nebésa priti, če le ješ in spiš?
Bogá zahvali za vsak križ, ker Bog te ljubi!
Če nôčeš — glej, da satan kdaj te ne zarubi!
Če svet te črti, pa ne bôdi nič pobit,
Sam Kristus skusil je, da svet je grešen, zvit.
Ker pa napuhnen grešnik vse prevêč svet
ljubiš,

Le grešno družbo, cvenk, čast, grešno slast
le snúbiš,

Zató te Bog, ker ljubi, od svetá odganja,
Ker tvoje srce naj se na Boga naslanja.

Ker pa še ljubiš greh, pošilja kake križe,
Da bi spokoril se, k Bogu prišel bi bliže.

Zató napravlja pot ti trnjevo premnôgo,
Na posteljco*) ti siplje trnje in nadlôgo.

Zakaj pa nočeš biti večno zvest Bogú?
Zakaj le vedno svetu se sladkaš temú?

Cel svet ne škôdi nič, če zvest si le Bogú.

In kaj brez Kristusa ti hasne pol svetá?

Zató zapusti svet in ljubi zgolj Bogá!

Le večkrat dèj: Jàz — Naj svetu služim? —
Čemú?

Če ti tolažke, sréče, družbe treba hô,

Najboljše pri Bogú, Mariji bo s tabô.

Zapusti torej svet in sveta goljufijo,

In z vnetim srcem išči Božjo tovaršijo.

Grêšnik ginen klečé odgovarja:

Kakó lepé sem nauke čul, slaba reva.

Zahvalim se, naj môja duša hvalo peva!

Verujem zdaj in vem, kaj sta trpela drága,

Zahváljena bodita milijonkrat blága!

O da bi mogel Vama le kaj povrniti,

Da z Vama mogel bi trpeti in ljubiti!

Pa, o moj Bog! kakó pobit, neràd trpim.

In če trpim, kakó le tôžim in kričim.

*) Stanko Škrabec uči takó, kakor namreč tudi
lučca, ljuljka, ne: lučica, lulika. I Hrvati pišô takó.

Oh Bog, kakó je človek tukaj revna stvar!
Rad sréčen je, do sréče pa mu nič ni mar.
Spoznam zdaj, da brez truda nič ne bô plačila.
Zdaj vem, da družba grešna bi me pogubila.
Spoznam te svetna, goljufiva tovaršija.
O moja družba bôdi Jezus in Marija!
O zlati brat, prijatelj, ljubi Jezus moj!
Tù môje ná srcé, Ti mi na strani stój!
In srce mi gori za Rožo rož, Marijo,
O Mati, naj le zá-Te, srca vsa plantijo,
O Mati, moja Mati! — Mati in Devica!
Kaj ne, da jaz sem Tvój, Marija, Vladarica?
O ljubi Jezus, Mati mi, oh, naj še drugi
Vsi grešniki se grešni odpovejo kugi!
O da bi svêtu, laži, grehu vsi odmrli
In angeljci nam vsem nebesa kdàj odprli.
Amen.

Oče naš... Češčena si Marija... Čast
bôdi... Vsmili se nas!...

V. postaja.

Simon Cirenejec pomaga Jezusu križ nesti.
Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo!...

Premili Jezus govori:

Dasi sem silno vtrujen o moj sin, o hči!
Nezmerno ljubim te, o kaj pa daš Mi ti?
Jaz čakam tukaj na prijatelje ketere,
A ni jih, vsi bojijo se sveta zamere.
Kedo Me bo Vzveličarja pomilovàl,
Da bi nad bolečino Mojo vzdihovàl.
Zapuščajo Me vsi ter se sramujejo,
In grešne slasti sveta nasledujejo.
Nihcè ne mara biti tù zaničevan,
Potrpežljiv, ponižen skoro ne en dan,
Še Simon Cirenejec, o kakó neràd!
Za sveti križ Vzveličarja je on prejel,
Če prav za táko čast lahko bi bil vesel,
Saj Jaz izbral sem ga za večni Moj zaklād.
Otroci moji! vi ne služite, Bogú,
Vi vsi ljudém sladkate se — oh, pa čemú?
Oh, kaj bo rekel svet? — se poprašujete,
Če se pa žali Bog, pa ne tožujete.
Tedàj takó vi v nemar puščate Bogá!
Oh, nehajte žaliti Ga na dnu srcá.
Kaj pravim! še sami si nič ne hasnite,
Zakaj? Le vi sami si to razjasnite;
Če radi križa malega ne nosite,
Tedàj si s tem le hujših še nalagate,
Ker nèpotrpežljivosti ne zmagate.

Koliko tacih križev si naprosite!

Cel kup si križev s tem nakladate sami,
Ker jeznim križi vsi so pretežki.

Če z Jezusom bi voljno mali križ nosili,
Sam Jezus bi pomagal rad vam v vsaki sili.
Če Kristusa ne marate, vam križ ostane,
In satan sam vam vedno seka nove rane.

O človek čudni! ti bi rád vžé kraljeval,
Za krono pa tù nič se ne zatajeval.

Kaj misliš, da z nebá so padali svetniki?

O ne, čuj! vsi v pokori bili so veliki.

Pa vedi, člôvek moj! dolžnosti več imáš:

Skazuj ljubezen bližniku, če jo le znaš!

Ljubav v dejanji bô vodila te v nebó,

Pekla pa ogenj zadobi srcé trdó.

Rés, kaj zasluži grešnik, ki je vsak dan večí?

Glej! kakor ob viharji hudih ur v nesreči

Nesreča zmérom se množi, gorjé prinaša.

Tako vi, grešniki! v peklu bo rasla vaša.

Gorjé! tam ni tolažbe, upanja, mirú,

In véčen je pekèl, poln ognja in strahú.

Saj pri svetnikih tudi véčno vsé trpi,

In rajska njih radost se vékomaj množi.

Zatorej grešnik, grešnica! nič več ne greši,

Pokore ne odlašaj, časa ne zapravljaj,

Nositi križa s Kristom se ne obotavljaj

In svojo véčno dušo in kaj družih reši!

Koliko biserov ti blagi križ ponuja!

Če več imaš skušnjav in če je vojska huja,

Če en križ družega podi: sam Bóg te ljubi;

Le ljubi, trpi, molči in ne bôš na zgubi.
Trpeti môraš kdàj, ko vès človeški rôd.
Poklekni tu zdàj, nauk Moj spolnuj povsôd!

Grešnik vzdihuje k Jezusu:

Preljubi Jezus Moj! na večno hvaljen bôdi!
Naj hvali Te nebes in zemlje krôg povsôdi!
Zakaj Te torej nisem srčno ljubil šè?
O Bog! še večkrat na-Te nisem mislil nè.
Jaz moral biti bi ubog, zaničevan.
Namestu Tebe bičan, križan, zapljuvan.
Pa, oh! jaz ne samó, da moral bi trpeti,
Še maral nisem križa pravega imeti
Ne iz ljubezni do Bogá, ne revček za-se;
Le svetno sréčo sem iskal, ter gledal na-se.
Pa tudi bližniku nič nisem križa krajšal,
Premalo ljubil ga, težav mu nič ne slajšal.

Pa najbolj plašil sem se s Tábo križ nositi;
Premagovati se, krotak, ponižen biti,
In pred ljudmi kot kristijan povsod živeti,
Rekôč: „Kaj bôdo drugi rekli? mi je vmreti!“
A zdaj, Gospod! ko Tebe vidim v križih strašnih,
Kedó se križa bal bo rev nas siromašnih?
Sam Lucifer peklenski bi se bil ponižal,
Da zrl bi bil Te v mukah, ko Te ljud je
križal.

Jaz hočem za svoj grešni dolg s Tebôj trpeti,
Na ljubo Tebi hočem vsak križ rad imeti,
Saj vem, za take križe čaka Božje me pla-
čilo.

Če, srce! nôčeš tù, bôš pa v peklù tulilo!
O Jezus, daj, da radi molimo, trpimo,
Vse brate, sestre ljubimo, za raj skrbimo!
O Jezus, ki prelil za nas si drago Kri,
Oh, reši nas zavaljo Rešnje te Krvi! Amen.

Oče naš . . . Češčena si Marija . . . Čast
bôdi . . . Vsmili se nas! . . .

VI. postaja.

Veronika podá Jezusu potni prt.

Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo!...

Ves ljubeznjivi Jezus govori:

Lès na ta prt poglej, ti moj sin, moja hči!
Poglej, kák zá-te sem, kaj dal si za-Me ti?
Ko silno vtrujen, bled, krvav sem s križem
hôdil,

Prijatelj ni noben Me na tem pôtu vôdil.
Le jedna blaga duša ná-Me se oزرè,
In kòj se smilim ji, brž dá Mi, kar zna vsè.
Pa oh, — moj Bog! se vstraši — kaj bô tá
druhál!

E kaj bô, nič ne bô! — kedó se bô je bál!
Saj blago srce, veš, se nič ne plaši — nè.
Zató pogum veljá — glej! urno plane tjè,
Poklékne, zrè in vzdihne: „O moj Bog, naj dám,
Gospod! če vredna sem, pijačo, prt imam“,
„Ne bôš pobrala se!“ -- kar judje zarencé,
A še ne ve ljubeče srce, kaj grozé.

Kòj Jaz se k nji ozrèm in vzamem prtič beli,
In da ljudje od Mene bi spomin imeli,
Podôbo Svôjega obličja vtisnem v prt,
Ki kaže naj, kakó sem bil krváv, potr.

Viš, duša! glej, kakó ljubézen jaz povračam,
Najmanjši vsak čin vsmiljenja nezmerno pláčam
Kakó bi bil vesel, da zdaj bi plačo znál,
Če bi trpljenje Moje ràd premišljeval!

Kolikorkrat se zmisliš ti ràd na Bogá,
 Tolikokrat ti drage milosti On dá,
 Ter misli ná-te ko najljubši Oče.
 O da bi še ti mislil Nanj, saj veš da hôče.
 Ni čuda torej, če ga malokdo spozná,
 Ker mlačni svet neràd spominja se Bogá.
 Še ti, če gré za čednost, le se izgovarjaš;
 Osebo to zapusti! — Oh! srcé mi pôka.
 Prilôžnostim slovo daj — oh! spet srce stôka.
 Med tem s prismojenostimi preràd se vkvarjaš,
 Namestu, da bi slabih se navad odkrižal,
 In ves bi spokorjén pred Bogom se ponižal.
 Oh, ljubi člôvek! češ zgubiti res Bogá?
 Ti vèč je človek tisti, kakor Bóg svetá?
 Oséba ta ti je v spodtiklje, v pogubljenje,
 Oh! za Bogá jo pusti, tó ti bô v rešenje,
 Odrečeš-li ljubezen rajše ti Bogú,
 Ko grešnim strastim, poželjenju le-temú?
 Ti čudni grešnik! kaj se manj bojiš Bogá
 Ko vmazanega, zapeljivega svetá?

Nikar pa moj sin, moja hči, nikar takó!
 Glej prtič beli tú Veronikin ljubó!
 Na njem glej sveti Moj obraz, se ve oskrunen,
 Veš zá-te tak sem, premišljuj ga ràd presúnen!
 Ták potni prt pa bôdi tvoje naj srcé!
 Če srce poželjenja bôš očiščeval,
 Trpljenje Moje z dušo ràd premišljeval,
 Potem bôš Moj in svéte bôš imel željé.
 Le v tistem srci rajske čednosti cveté,*)

*) cveteti, cvetè in cveti, — čuje se jednako.

Ki satana je z mrežo, zanjko pròč spodilo,
In grešnih vseh smeti, nesnág se vseh je vmilo,
Kjer vladajo nebeške misli in željé.

Ne pasi grešno se nad zemeljsko lepoto,
Le Stvarnikovo rajše premišljuj dobroto,
Da grešne želje se ne polasté srcá,

Da ti ne prideš v zanjke hudega duhá.

Veš, sin! svet nema Kristusovega duhá,
Podobe Božje v sebi nič več ne pozná.

Če pa te vragu — strast in grehi ne izroči,
Srcé ti vendar oslabi, duh otemni,

In v tebi tempelj Svetega Duha se vmaže,
In Jezusov obraz se v srci več ne kaže.

Oh ti moj ljubi, ljubi sin, da znal bi kaj,
Kakó neznansko srečni so svetniki zdaj!

Srcé oh, njihovo takó je ljubko, mirno!

Kakó so blagi vsi — srcé sladko, obširno!

Ljubezen Božja se je zlila v njih srcá,

Ràj iz oči jim sveti, ker so blišč Bogá.

Oh sin, oh hči! še vidva poskusita tisto!

Kar koli Vaji kdaj učim, spolnujta čisto.

Ozrita najprej se na svoje zdaj srcé.

O da bi Mojemu podobno bilo vžé

Pa oh! — Vèš, kák si zdaj! óh, več se ne
spoznáš!

Kras Mojega obličja otemnèl je v tebi,

Moj uk in vzgled, o srce! ali najdeš v sebi?

Oh nè! — ker skrite grehe v sebi zdàj imáš.

Preràd si ljubil sebe in svetá temò,

Napùh, meseno slast, penez, hudobo vsò.

Zató pa hiti si polepšati srcé,
Saj veš, kák grešne želje sád storé.
Oj, stori dobro tisto, kar prej nisi storil,
Opusti slabo vsé, takó se boš spokoril.
Če vdaš se Bogu, bô se k tebi Bog obrnil,
Če bôš pa brez Bogá, bô Bog v pekel te zvrnil.
Če k Bógu se za en korak približaš ti,
Bog k tebi milostno korakov sto stori.
Če je takó — in res je — torej trudi se,
Da bôš podoba Božja, in ne čudi se,
Če duša se solzi, če stôka ti teló,
Ker trud in solza blaga ti odprè nebô.
Zato za slavni raj, sin! bôdi ves junák,
In môli, da junák tak bil še drug bi vsák.

Grešnik poklekne pred Jezusom in vzdihuje:

O Jezus, luč svetá, nebes Učitelj mój!
Moj um človeški rád se vdá Ti — naj bô Tvoj!
Ti grešnikom si daroval Obraz Svoj sveti,
Da ná-Te zrlí bi, posnemali Te vneti.
Obličje Tvôje vseh je čednosti podôba,
Ki sveto naj pravilo bôde nam do grôba.
Ljubezen ljubka Božja, rajska dobrotljivost.
Ponižnost redka, draga — tá srcá svetost,
Kras čistosti, krotkóst — tá angeljska sladkost,
Kreposti sad in krôna: — oh, potrpežljivost.
Tvoj uk in vzgled, nebeško Tvoje vse življenje
O da bi v nas budilo srčno koprnjenje,
Kakó naj vera, up, ljubezen vsè nas vôdi,
Ko križ, molitev, delo spremlja nós povsôdi,

Pa glej Gospód! strast srca me je oslepila.
Da duša vsa nezvesta Te je zapustila.

Ker mikanje sveta sem v duši rad poslušal,
Zató, Gospód! sem Tebe se znebiti skušal.

Vžé sem v temó zašel — pa oh, Gospod!
daj luč,

Da se spoznám, skesám — o dàj nebeški
ključ!

Dàj, da bom svetno vsè cenil tú kakor Ti!
Moj duh, srcé, življenje se Ti izroči.

Pokaži Jezus večni, lepi Svoj obraz,

Ljubézen in trpljenje Svoje vtisni v nas!

Naj nič ne lôči več me od ljubezni Tvôje

Ne lišp, lepota, cvenk, ljubáv, čast, strasti
môje,

Le sam Ti, o mój Jezus lepi, ljubeznjivi,

Mi bôdi rajskega veselja vrelec živi!

Z ljubečim Avguštinom zdaj gorim za Tebe:

„O bôdi moj, le vzemi mene, daj mi Sebe!“

Amen.

Oče naš... Češčena si Marija... Čast
bôdi... Vsmili se nas!...

VII. postaja.

Jezus pade v drugič pod križem.

Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo!...

Pod križem spet potrta Jezus govori:

O moj sin, moja hči, kaj za-te Bog trpi!
Glej, za-te kak sem revež! kaj pa za-Me ti?
Z nebés prelepih sem na zemljo stopil doli,
Trpel z ljubeznijo nezmerno strašne bóli.
In vendar sin, hči! svojega ti Rešenika,
Najboljšega Prijatelja in Dobrotnika,
Ki tolikanj te ljubi — páhaš vun iz mesta.
O duša! kaj ti je? -- o duša ti nezvesta!

O grešnik, ali vidiš Me, kakó sem truden,
Kakó sem zdelan, slab, ne morem stati več!
A vendar vsè prenašam ràd, Bogà ljubeč;
Ti pa še dražiš Me, za dobro pa si muden,
Kaj nič ne veš, če tak ostaneš, Mene žališ?
Saj moram Jaz trpeti vsè, ker greh le hvališ,
Če dražiš bližnjega, saj Meni ti storiš,
Če ga preklinjaš, mučiš, hudega učiš —
In Bog ve tvojih tisoč grešnih še reči,
Viš, to zadeva Mene, v Srce Me skeli.
To méče Me na tlà, na kamenje in v prah,
O ko bi zrl ti tó, tó bil bi grozen stráh!
Pa če sem Jaz pod križem pal zbog tvojih
grehov,
Kaj bo s teboj, če greh je v tebi kraljeval,
Dasi te vest je pekla, Bog te strahoval!

Še mlad dajel si znak več groznih grešnih
vspehov.

Dasi pa mlado tudi zdaj imaš srcé,
Mordá greh mnôg težak trpinčil te je vžé.
A zdaj odrasli môž si morebiti vžé,
Viharji strasti ti razgrajajo, bucé.
Morda ti človek zdaj si oča ali mati,
Kaj ne, da morala sta mnôgo vžé prestati?
Pa kaj tó, naj bi bilo, vsaj je vže prestano,
A grehi vas bolé — oh! vsè Bogù je znáno.
Koliko padcev v greh, koliko čaka kazni!
Le zléga polni ste, na čednostih pa prazni.
O stariši! velika vaša je oblast,
Pa delate-li vi in deca v Božjo čast?
O blagor vam, če ste za Božjo čast goreči!
Če ne, še mogli kdaj bi biti v večni ječi.
Za delo in molitev jim bodite vzgled,
Beseda vaša, bolj po vzgledu jim bôdi red
Nečastno je, če hčere so za hišo bič
Če pije, kolne sin, pretepa se za nič.

Ko predniki po krčmah letajo v bližini,
Zavéze grešne spletajo njih domačini.
Ni čudno, če se taki nič ne brígajo,
Da njih ljudje za greh krog hiš kar švígajo.
Takó vi stariši! nikar se ne čudite,
Če zoper voljo grešno deco odgojite,
Če sitni posli vsè okrog vam stíkajo,
Vsè vam razmikajo ter vam se vmíkajo,
Če vsi ti prizadevajo vam sto nadlog,
Da bi nesrečnih vsmilil se sam večni Bóg.

Kakó pri sodbi boste odgovárjali,
Če važno to dolžnost ste zanemárjali?
Vi mojstri, vsak predstojnik, ki zapoveduje,
Vsak zá-se vestno naj dolžnosti rád spolnuje.
O revni môž, o žena! pusti greh, koj vstani,
Le vstani sam, pomagaj drugim in ne brani!
Priljubljenim vsi grehom kòj se odpovejte,
In sebe, svôje v strahu Božjem vsè imejte.

A veste! v stare grehe več ne smete pasti,
Za vselej odpovejte grešni se pošasti,
Sin, čuj! kaj sveto Božje pismo te uči:
Nihče po odpuščenji v greh se vrácal ni.
Čuj! sveti David, Peter, Pavel, Magdaléna
Hiteli so k Bogú iz svetega namena.
Nobeden teh se ni povračal v greh nazáj.
In jaz — odlašam le — pàč čem se! — a kedáj?
Solzili ti so se, objokovali greh,
Spokornosti so vzgled postali pri ljudeh,
Pokore pôti niso nikdar zapustili;
Če prav so bili v smeh ljudem in v grozni sili.
Kaj? glej! če bolj jih je ves črni svet sovražil,
Tem bolj je sveti Duh jih v dobrem vtrdil,
blážil.

Gorjé, gorjé! pa, če se grešnik vrača v greh nazáj
Ki komaj vsmiljenje prejel je pri Bogú,
Potèm bô težka, težka ti pokôra vsáj,
Mordà pa gorel bôš, vže veš kje in čemú!

O bratje, zapustite torej greh nesréčni,
Pokoro delaj vsakdo za svoj blagor véčni!

Takó bôš kòj od padca v greh vstal ti in tvôji.
In Kristusa na tej bôš vzdignil smrtni hôji,
Takó svetniki Môji sebe so rešili,
In mnôgo družih duš za Bóga pridobili.
Sin! sam pomagaj si in Bog ti bô pomágal,
Vsè zmagal bôš, kar svet in sátan bô nalagal.
In kdor pomaga bližnjiku, Bogú pomaga,
In taka duša je Bogú nezmerno draga.
V plačilo bô za tó sam Jezus te podpéral,
Če tudi cel svet in pekel te bo ovéral.
Zatorej zdaj skesaj se grehov iz srcá,
Poklekni, prosi, da Bóg odpuščenje dá.

Grêšnik potrť in ginen vzdihuje k Jezusu:

O Jezus, moj Gospod! kaj naj bi odgovoril?
Ti vse si dobro mi, nič hudega ne storil.
Jaz sem Te žalil zgôlj -- Gospod! oh, kaj bôš
rekel?

Kolikokrat sem revček vzé se silno spekel!
Kolikokrat sem te preganjal v udih Tvôjih,
Ko kregal, črtil bližnika sem v časih svôjih!
Oh! res se nisem vsmilil revežev nesrečnih,
Še bodle niso nič me revežev nesreče,
Ko so jih stiskale čedalje hujše, večje:
Ko glédal grešnike sem krive kazni večnih,
Ko so solzili zapuščeni se bolniki,
In ko so grizli obrekljivi jih jeziki:
Takrát bi bil lahko kaj za-nje se potegnil,
A molčal sem, dasi me kdó za tó je dregnil.
Mordà sem še vesel bil, ko so drugi páli,
Ko so pod težkim križem solzni vsi ječali.

O Bóg! vsà moja škodoželjnost, nevoščljivost,
In vse krivice, trdosrčnost, goljufovost,
In moja lastna trdovratnost — vsa hudoba:
Kakó nelep je kup tá — o peklà gnusoba!

O Kristus, o Gospod! če prav sem črn, ves trd,
Oh vsmiljenje! naj ne kaznuje me Tvoj srd.
Res žal mi je — takó ostati nečem več,
Za Tvôjo Božjo čast postati čem gorèč.
Moj sklep je rad bi Jaz vzveličal se lepó,
In več še drugih duš pridobil za nebó.
Saj žrtvovali so svetniki dušo svôjo,
Da rešili bi duše družih — in v čast Tvôjo.
Jaz pa, ker sem mordà pohujšal, škodoval,
Le pičlo za rešitev duš sem daroval.
Naj zdaj daruje srce môje té reči:
Vsò svôjo revščino in Tvôjo Rešnjo kri.
Darujem se Ti s srcem, z dušo in življenjem,
Da nadomestil s svôjim vsàj bi hrepenenjem
Oh! zá-se in za svôje vse nesrečne brate
Da bi pridobil venec véčne sreče zlate.
Kar jaz ne môrem, nadomesti Jezus mój!
In dàj, da véčno kdaj otròk bôm srečni Tvoj.
Amen.

Oče naš... Česčena si Marija... Čast
bôdi... Vsmili se nas!...

VIII. postaja.

Jezus tolaži Jeruzalemske žene.

Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo!...

Premili Jezus žalosten govori:

Oh, žalost Me obide za-te, sin in hči!
Trpim, da rešim tebe, kaj pa za-Me ti?
Glej! Jaz se vsmilim rad človeškega rodú.
Še kogar tepsti moram, v hasen je temú.
Ko je Herod moril nedolžne otročiče,
Ni mislil, da jih Bog v nebesa k Sebi kliče,
In da jih svet kot mučenike bo častil.
Kolikokrat je v sodbah svet krivičen bil!
Ko več stotisoč se je romarjev število,
Kot križarjev tjè nad nevernike drvilo,
Za sveto zemljo vsak se vojskoval ko lev,
Tedaj jih več je glada vmrlo, vbitih bilo,
Če prav jim sveti je Bernard dal povabilo:
Mnog posvetnjak je mislil: O koliko rev!
Pa, čuj! svetnik pové, da mnôgo teh je v raji,
Ki bi drugače bili v črnem pekla kraji.
Takó ti godrnjaš, če ti pošiljam križe.
„Oh, to mi je obupati, takó peklù sem bliže!“
Pa reva čudna! vedi, da ti je le v srečo,
Če ràd prestaneš ga, bô v slavo ti največo.
Le rajše, kar je hudo, greh, to objokuj
Ter večnih si zakladov, čednosti kupùj!
Ne spleča solza se, nad časnim se solziti,
Jeruzalemčanke sem moral Jaz svariti.
Ti me miluj, da za-te strašni križ trpim,
Da sem zaničeván, ljubezni ne dobim;

Miluj Me, da ti grehov polno je srcé,
Da le nad časno zgubo se ljudje solzé,
In svojo dušo pa na večno pogubé.
Pomisli, da premnoge grešne so solzé,
Pregrešne: če preveč za revno reč se jokaš,
Če jih pretaka svojeglavnost, nevoščljivost,
Napuh, požrešnost, srd, mesena poželjivost;
Te solze slabše so pred Bogom, bolj ko stôkaš,
Le solze radi greha, ker ž njim Bog se žali
In pa spokorne solze ljube so Bogú.
Zató gorje ti, grešnik! ker si brez strahú,
O da bi vsi se le Boga in greha bali!

Zató pa Bog toliko hujše te kaznuje,
Ker nočeš sam, da greh nad Tábo se maščuje.
Pa misliš-li, da Bog ne bô ga kaznoval?
Ti grešnik misliš, da brez kazni boš ostal?
Nè, nè — takô ne bô! — Bog hôče kaznovati,
Ker na pravičnost Božjo môraš verovati,
To pamet nas uči in skušnja vse potrdi,
Da silno tepe Bog, če grešnik ga razsrdi.
Odpri le sam oči sedaj po širnem svetu!
Koliko vidiš šib prestrašnih v vsakem letu:
Potres, povodenj, ogenj, suše te strašné,
Glad, vojske, kolera, bolezni, ki preté.
Kaj? ali ne spoznaš v tem jezno Božjo roko?
Mar hočeš vdreti v jamo se peklà globóko?

Ko strahoviti sodnji dan bo zasijal,
Bôš revež ves črn, nág pred milijoni stal.
V obupu klical bôš: „Goré pokrite me!

Vé morja, vsè vodé — oh potopite me!“
Bog rekel bô: „Prekleti v ogenj večni tje,
Ki je pripravljen za hudiče grozne vsè!“

Pa kaj je šiba ta — kaj še le v peklu čaka!
Tàm morje ognja, in muk vsèh se skupaj
stáka.

Hudobnež ti, nesramnica! te peklo bô,
Z zobmi tàm škripal bôš, rjovel bôš z vso
močjó,

O Bog, o Jezus Kristus, reši, reši nas,
Da tù za greh pokoro delamo ves čas!
Za greh je solza Jezusu tu vsaka mila.
Kes, spoved in pokora milost bô dobila.
Tù gane Jezusa vžé vzdihljej vsak srcá,
Za vsako solzo tù ti rajsko milost dá.
Če v grehov pal prepad si še takó globok,
Spokôri se in vreden Božji boš otrok.
O glej! kakó zgubljeno ovco Kristus išče,
Da bi v nebeško spravil jo prebivališče.
Slepoto vseh — in svojo grešnik! objokuj,
Za rájske čednosti se trudi in vojskuj!
O zjokaj se pred Jezusom — pri Njem rad —
stoj.

Dozdaj največi si sovražnik ti bil svoj.
Vi veliki in manjši grešniki trdí,
Nad grehi svojimi naj vsakdo se solzí!
Dovolj grešili ste, ranili srce Môje,
Jaz ljubim vas, poboljšajte življenje svôje.
Zató ne tarnjajte strašnó, greh obžalujte,
Le pokleknite vsi in h Kristusu vzdihujte!

Grešnik vzdihuje k Jezusu:

O pridi, Jezus! v moje srce, pridi k meni,
Ki resne me nauke prelepo učiš,
Pri vsem tem kakor nikdo drug lepo svariš,
Le Ti vodnik moj bôdi, — ne pa sin zgubljeni!
Zahvalim Te za vzglede, za nauke zlate,
O da bi Jaz ravnal ko Ti, dal dušo za-Te!
Kako skrbiš zavoljo duše ene same!
Kako neskončno si ljubezen kazal za-me!
In mene srce -- moj Bog! malo le skeli,
Ko tisoč dragih večnih duš se pogubi.
Kedo, o Jezus! da mi srca vseh ljudi,
Da Tebi dal bi vsa, da kralj v vsem bil bi
Ti!

Pa predno vreden sem se Tebi bližati,
Prej môram revček se do tal ponižati
Ker jaz z Odrešenikom sem ravnal strašno,
In vzrok sem drugim bil, da tudi so takó.
Zatorej se ozéram, na nebá oblake,
O dajte mi vodé, naj spéram grehe take!
O čujte vse stvari! to moje vzdihovanje:
Kako je žalostno to moje grešno stanje!
Jaz žalil sem premilega Odrešenika.
O Bog, kako pregreha moja je velika!
Pa ne le sam jaz sem pri Bógu milost zgubil,
Še drugih več sem Božje milosti oskubil.
Oh kaj bo še z menoj, ker za-me Bog trpi!
Zbog mene, Bog, naj nikdo se ne pogubi!
Da zdaj vsaj me nobeden ne bi tiščal greh!
Da ne bi bil jaz zlega storil pri ljudeh!
Pa milost, o Gospod! saj čem se spokoriti,

Za grehe svôje in vseh čem solzé točiti ;
In jenjal prej ne bom, da Bog ozreš se na-me,
Srce mi Tvoje odpusti , v nebesa vzame.
Amen.

Oče naš . . . Češčena si Marija . . . Čast
bodi . . . Vsmili se nas ! . . .

IX. postaja.

Jezus pade trétjič pod križem.

Molimo te, o Kriste! in Te hvalimo!...

Vès révni Jezus spét pod križem uči:

Pogláj sèm, čuj Me ljubi sin in draga hči!
Trpim za Vas groznó, a kaj vsi za Me vi?
Takó sem vtrújen in trpinčen in pobit,
Da križ je pretežák, očém Mi jêmlje vid.
Vzé trétjič zvrnem se pod križ in tù medlim,
Na polu mrtev sem, presláb in se solzím.
Oj grêšnik, grêšnica! zakáj takó Me drážiš?
O kaj sem stóril ti, da vêdno Me sovrážiš?
Zdàj pàč se smílim ti, ko v mukah kómaj díšem?
Bôš zdaj spokóren, ali naj te v smrt zapíšem?
Zdàj vendar bi pričakovál, nesrečnež mój!
Da se ti zgáne srce, dà Jàz Sám bôm tvój.
Jaz zmérom sem nedolžna, krotka bil ovčica,
In nauk Moj nebéška sréčna je resníca:
In vendar od nevérníkov in besnih júdov
Sem ko od stéklih volkov têpen in suván,
Po ôstrih kamnih vláčen, v smrt sem grozno
gnán.

O Moj nebéški Oče! — glej, koliko trúдов

Nesréčni grêšnik, da Bogá takó črtíš,
In zmérom znôva krížaš in se še smejiš!
Pomisli, grêšnik! da Bogá si trikrat pahníl.
Če bi Jàz hôtel, ti ko listje bil bi vsahníl.

A nisi máral, gázil si v vse hudobíje,
Predrzo si zahájal v grešne tovaršíje,
Dà, ž njimi padal vedno v grêhe si strašné,
In si še bolj pokvaril črno si srcé.
Obstój! ni rêš, da si grešil v temí tam v híši,
In tám na pôlji, v gôzdu s tujci in med brati?
Káj, ali drzneš si tajíti in lagati?
Napuhnen bil si proti zapovêdi víši,
Ošáben na-se si napihnil se nad druge,
In lákomen blagá ko same grozne kûge
Si hôtel vso imèti sám oblast, last, čast
In vsò zavžívati nečísto grêšno slast,
Zavist te bôdla je zbòg sréčnih vsèh ljudi.
Nezmérna jed in pitje jemlje ti močí.
Srd, ljuta jeza, veš, te kar je spremenila,
Lenoba v dobrem pa pred Bógom obsodila.
Viš! glavnih grehov vsèh ti polno je srcé.
O grešnik, revež! kaj bó zdàj! gorjé! gorjé!
Pa, glèj! tó ni še vse. Še grehov več imaš;
Celó v nebo vpíjôcích, tujih — ti vže znaš!
Mordà si zóper Duha Svetega grešil?
Kaj? oh, Ti večni Bog! mordà si vseh kriv bil
Zapovedi cerkvenih, Božjih v vsem življenji,
V besedah in v dejanji, v mislih, v poželjenji?
Kaj ne, o Bog! o Bog! — Kakó, kakó strašnó!! —
Zató kljubujejo ti vse stvarí lahkó.
Za maščevanje kliče vse: čuj glas nebá:
Vsak angelj se solzí, ker žáliš njih Bogá,
Sosébnó kliče angelj varih,*) duš nesrečnih,
Ki si pohujšal jih, zakladov vzel jim večnih.

*) Glej Stan. Škrabec na platnicah: „Ne: varuh!“

A Bog je rekel: „Naj še Moja milost zmaga!
Naj grešnik se poboljša, zapustí naj vraga.“
Čuj! sam hudič groznó za maščevanje vpije:
„Nikár na grešnika naj solnce več ne sije!
Ko jaz grešil sem, bil takoj sem kaznovan,
A človek, če greší, še srečen je vsak dan.
O kje je zdaj pravica, če je splòh še kaka,
Da se kaznuje z ognjem kòj krivica vsaka!“
A Jaz Sam Bog prisegel sem: „Naj še živí,
Da zná ljubezen Môjo, da se spokorí!
Jaz nôčem smrti grešnikove, le pokôro,
Naj žível bi na veke, zrl nebéško zôro.“
Za maščevanje kliče solnce néba krasno:
„Zakaj naj sijem nànj?“ srdí se z néba glasno.
A zlasti lúna, zvezde so se razsrdíle:
„Zadosti je, proč ž njim! — ne bômo nànj
svetíle“.

Čuj! sama zemlja se mu trese pod nogô:
„Nič več nosila ga ne bom — pròč z dušo tô!“
In silni ôgenj kliče: V meni naj zgorí!“
Povôdenj kliče: V meni naj se potopí!“
Žival, rastlina, zrak ne mára za te več.
„Čaj, jaz te bom!“ kričí bolest, mnôg križ grozèč.
A Bog sem rekel: „Ne! Počajmo še en čas!
Njegova duša je preveč vže stala Nas.“

Si čul, moj sin! si čula hči! vso grôzo
strašno,

Ves srd na grešnikovo dušo siromašno?
Se boš li zdaj — kaj ne, da boš se spokoríl?
Zatorej čuj in stori, kar te bom učíl!

Zdaj vêš, da sem trpel vsak križ, zaničevanje,
A najbolj tvoj napûh, strašno zapeljevanje,*)
Oh Bog! Me je tolikokrat na tlà podrlo.
Zató imej ponižno srce, rôke, grlo.
Ne išči več častí, veljave med ljudmí,
Ker so Me Kralja smešili na vse močí.
Nikár naj čast ne bo ti krasno oblačilo,
Ker v gnûsnem Me škrlatu ljudstvo je žalilo.
Mer sem kot črv ponižen Božji Sin na tlêh,
Zató pa še ti bodi, sin moj! pri ljudêh,
Ponižen bodi v vsem in níkdar se ne hváli,
Potrpi mirno, če ti bodo nagajáli,
Nikôgar níkdar, ljubi sin! ne zaničuj.
Le sêbe zaničuj, vse druge pa spoštuj!
A zaničuj se práv, da duši nič ne škôdi.
Kjer treba je, postávi se, in krêpek bôdi.
A bodi vljuden vsem, nikôgar nič ne žáli,
Ponížaj se, Bogú daj čast, če kdo te hváli.
Ne kregaj se nikár, enkrat le reci svôjo;
Veš, prav je, če sprejmô besedo blago tvôjo,
Če ne — bo tudi prav, le nič ne bodi hud;
Nihče, še Jaz vsegá prav ne storím za ljud.
Ne obrekúj, ne laži nič, in se ne hlíni,
Najgrši je hinavec, ki se zmerom slíni.
Hinavca, pohujšljívca pretrpím najtêže,
Ták grešnik se od Mene najprej sam odvéže.
Bogú ponižno služi, Bog je Bog — ti nič,
Ne veš, ne moreš nič, nič nekđaj nisi bil,
Zdaj si le prah, dim, krič — kedó bi to častil?
Bogá se bój, da te Njegov ne vdari bič!

*) Zavedenje se tu ne da reči.

Zatorej pomni sin! potrpi sam s sebôj,
Prenašaj druge in Bogá in bom s tebôj.
Če padeš, vstani spet, ponižen pa le bôdi,
Previdno, dobro, zvesto, stanovitno hôdi:
Ne glej nazaj, glej ná se, glej na cilj naprej,
Vsak dan prični pa znova, bodi môž odslej!
Sin, hči! spominjaj se, če hočeš k Bógu priti,
V zatajevanji znaj za Kristom križ nositi.
V potrpežljivosti boš rešil dušo svojo,
In Bog bo raj ti dál, bo venčal čednost tvojo.

Grešnik ves ponižen poklekne in vzdihne k Jezusu :

Gospod! glej, revni grešnik jaz klečím potrt,
Ker žálím te, če prav sem prah in zemlje krt. *)
Če Ti moj Bog si se tolikokrat ponižal,
In nosil križ, na katerem greh je naš Te križal,
Zató še moram grešnik jaz ponižen biti,
In kar je mojster storil, tudi jaz storiti.
Tvoj lepi težki nauk moram spolnovati,
Nositi srčno križ, le nič preveč se bati.
Velikodúšnost v križi reši dušo mojo,
Da Tebi bom enak, prejél bom milost Tvojo.
Za nauk in vsak vzgled Tvoj bodi večno hvaljen.
Spoznam, Bog moj! kakó od mene bil si žaljen.

Zares strašni, strašanski so vsi grehi môji!
Zdaj vém, da žível jaz bi v večnem nepokôji,
Če sam z očmí bi gledal vse takó groznó,
Ko vidi Tvoje najsvetejše jih okó.

*) Zemlje krt t. j. ne = Maulwurf, ampak = črv.
Wurm der Menschen, gt. sv. pismo st. zak.

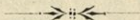
Jaz tudi vêm, če zrl bi jih, prišla bi smrt,
Zakaj ne môgel zreti bi, kakó sem grd.*)
Saj tudi oni grešnik je tri mesce mrl,
Ki Bog si dal mu, da je grehov grôzo zrl. —
O Bog, o Bog! veš — skoro bi obupal jaz!

Kakó mi boš odpustil strašne grehe take?? —
Pa oh! ne smêm, ne bom več delal vragu tlake.
To bil bi nov greh, Bog če: Upaj ves svoj čas!
Jaz vem, o Bog! da Judeža si Ti preklél,
Ko bi se bil ponižal — bil bi ga otél,
In ker napuhnež ni Te prosil odpuščenja.
Jaz v solzah kličem: Zbriši, Bog, mi greh
življenja!

Jaz vem, da vse stvari lahkó srdé se na-me,
In komaj čakajo, da brž pekél me vzame.
Pa milost, milost, odpuščenje, Jezus ljubi!
Odpusti grehe mi, nikár me ne pogubi!
Kolikor grozniše so moje hudobije,
Toliko lepše Tvoje milosti luč sije.
Saj bom ponižen ves, bom silno črtil greh,
In kar bo moč, bom greh odvrčal pri ljudeh.
Še ràd bom boljšal druge, bolj se trudil za-se,
Da sréčen bom pri Têbi kdàj na véčne čase!
Kaj ne, o mili Jezus! odpustiš? -- saj vêm,
In da kraljestvo véčno upati jaz smêm! Amen.

Oče naš... Češčena si Marija... Čast
bôdi... Vsmili se nas!...

*) Po veri in besedah svetnikov je velik grešnik
res grozna stvar.

X. postaja.

Jezusa slečejo in mu dajo želča piti.

Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo!...

Nedolžni, sramožljivi Jezus govori:

Oh največ zdaj trpím, ti grešni sin, ti hči!
Strašno žgè, kar trpim za vas — kaj za Me vi?
Zares, o grešniki! vže mnogo sem prestál,
Kaj križev iznašla je zlôbna ta druhal!
A vendar, sin moj, hči! takó nič ne bolí,
Ko tó, da ta druhal nečisto se smejí
In Mene Svetega Bogá ima za smêh,
Ko so očitno slekli tu Me pri ljudêh.
O Bog, nebeški Oče! o kako groznó,
Kako groznó, kako najhujše Mi je tó!
Še vi, nečistniki! bi bili vsi rudéci,
Če ropar vam obleko slekel bi v nesréci.
Kaj še le Jaz, Sin Božji, vseh nebés veselje,
Ko grešniki ti pasejo očí in želje!
Jaz vse bi dal za kelih tak grenák trpljenja,
Da bi Mi bil odvzet — pa hotel je Bog Oče.
Spoznav, o grešnik! vso ljubezen odrešenja.
Pa glej! da za te le še več trpim, Bog hoče.

Ker vse je bilo raztepeno Mi teló,
Ž njim je vezala kri obleko prav tesnó:
Zató ko z Mene trgali so oblačilo,
Več ran so delali — koliko muk je bilo!

Saj veš, če rane trgaš — o kakó ščemí!
In Jaz? — glej! rana je pri rani Mi in krí.
Kakó, kakó moj sin, je bilo to strašné,
Ker sem imel najobčutljiviše teló! —
Ko slečen sem, kar z želčem Me napájajo,
In s tem toliko hujše Mi nagájajo.
Veš, z želčem pamet vzeti Meni so hoteli,
Ko sem njih Bog! — kje pamet so samí imeli?
A Jaz, Sam véčni Bog ne morem zmešan biti,
Zató Jaz želca, kisa nisem maral piti,
Pokusil sem ga le, da trpel bi za tebe,
Da bi učil se ti, premagovati sebe.

Dà, sin moj, čuj, glej na Me, uči se od Mêne!
Kaj te učijo Moje rane razboljêne?
Da z grehi tisočkrat si ranil dušo svôjo,
In s tem oskrunil vselej si nevesto Môjo.
Ne veš, da tempelj Božji tvoje je teló?
Če je oskrúnenó, ni tempelj Božji tó.
Če si oskrunil ga, bo Bog te kaznoval,
Pa bolj ko ropar se, ki tempelj je okral.
Zakaj takó si rad ta tempelj krasni skrunil?
Zakaj v nevesto Božjo tisočkrat vže pljunil?
Zakaj prešêren si, nečimeren v obleki,
Ki si le majhen revček v tej življenja reki?
Zakaj nezmerne tvoje so jedi, pijáče?
Ne veš, to za te ni, to deci so igrače!
Kaj se ne znaš in nič ne boš zatajeval?
Kaj res nikoli ne bi rad še kaj postál?
Zakaj se valjaš rad v meséni le nesnagi?
Te nič ni sram? . . . O kje ste vzgledi blagi!

Če pa oskrunil nisi z grešnim se dejanjem;
Če niso videli na kraji te zunanjem;
Oskrunil si pa večkrat svoje si srcé,
Ko si pregrešne misli pasel in željé.
Viš, da zapravlil svatovsko si oblačilo,
Čem reči: milost Božjo! — oh, da ne bi bilo!
Pa ne samo, o grešnik! škodil si sam sebi,
Ti, sin! si strášno Mene mučil — oh, da ne bi!
Zdaj vidiš, kacega ti Mene si napravil,
Ko za Boga si ták križ tesal in postavil.
Glej! ali moreš tu brez vsmiljenja zdaj tí
Prijazno Jezusu pogledati v očí?

Zatorej skleni sin! teló si pokoríti,
In mogel boš veselja več in boljše vžíti.
O naj veselje rajsko v duši ti prebíva,
In mirna duša tvôja vže v Bogu počíva!
V nebésih krasnih pa sladkost te véčna čaka,
Takó sladká, da ji nobena ni enaka.
Če pa telésne in meséne slasti vžívaš,
Žgè v srci te, ti se ko grešni Adam skrivaš.
Telesno poželjenje dušo le morí,
Duhá zatéra, čisto ti ljubav gasí.
Svetníki zlati bili mírni so, veselí,
Ker so odmrli sebi in Bogu živéli.
Takó vže tù so ràj pokušati začéli,
Teló na svetu, srce pri Bogú iméli.
Resnično vedno nam nemirno je srcé,
Če v sladkem Bógu se ne radosté željé.
Poklekni sin — tù koj se grehom odpověj,
Mesó si krôti, bodi zvest Mi zanapréj!

**Grešnik ves klaven in osramoten poklekne
pred Jezusom:**

O Jezus, Ti „Mož bolečin!“ kaj vse trpiš,
Da le Bogú za grehe moje zadostiš!
O Jezus, Ti moj Bog! kako je to mogôce,
Da moja duša nad Teboj se ne razjôce,
Ko vendar me je preslepilo poželjenje,
Da silno Te žalilo moje je življenje?
Jaz vém, da grozovitno sem s Teboj ravnâl,
Tolikokrat Te bičal in zasramovâl.
In Ti, ki cvetke, zvezde, angeljce oblačiš,
Ki grešnika lahko v svetnika predrugačiš;
Ti Sam takó trpiš o revček, ljubi Bóg!
In jaz ne ljubim Te, otrok Tvoj, poln nadlóg.
O kak razloček med Teboj in med menôj!
Pa tó ne smé več biti, šel bom za Tebôj.

Dovolj, prevèč sem vže grešil, a zdaj nič več!
To mora boljše biti — ker si Bog ljubèč.
Teló darujem svoje v klavno Ti daritev,
Iz srca k Tebi vedna naj puhtí molitev.
Pokora zdaj bo ljuba mi, ne grešna slast.
Le pošlji mi, kar térja Tvoja Božja čast.
Naj bodo svetne slasti vedno mi grenké,
Da bom častil in ljubil Tvoje le srcé,
Občutim v srci rajše Tvoje naj trpljenje,
To v sebi mir ima in večno dá življenje.
O dobrotljivi Oče večni! greh spreglej mi,
In ne odvzemi nikdar milosti odslej mi,
Da kruha časnega se ne bi preobjedel,
In grešnih svetnih slasti braniti se vedel.

Molitev, post, čuvanje naj mi bo veselje,
Da zadostim za grehe, spolnim Tvoje želje.
Saj duša in teló se bosta veselíla,
Če bosta tukaj se zadosti spokoríla.
O da ljudje bi delali, kar jim korísti,
Svetniki bili bi, vsaj težkih grehov čísti.
Daj, da bi časne vse reči vžívali zmérno,
Po večnih hrepeneli kakor srce véрно.

A ljubi Bog, jaz nisem kos, Ti daj pomoč,
Da délež moj ne bode véčna v pèklu noč!
V priložnostih, skušnjavah Bog nad máno čúj,
Le greha kakor Magdaleno me varúj!
O Mati Božja prosi, angelj varih*) brani,
Da jaz na sodnji dan ne bom na levi strani!
Amen.

Oče naš . . . Češčena si Marija . . . Čast
bodi . . . Vsmili se nas!

*) Vide Škrabec: majhin, varih, tudi Lekše: varih
ne varuh, to se tako zaničljivo čuje.

XI. postaja.

Jezusa na križ pribijajo.

Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo!...

V neznanskih mukah Jezus s križa govori:

Globóko premišljuj moj sin in moja hči!
Groznó za vas trpím, mrém — kaj pa za Me vi?
O grešni sin, o grešna hči, kakó strašnó,
Strašnó trpelo Môje sveto je teló!
Jaz, Jagnje Božje, sem razpét na težki križ,
Da tù bi za té vmrl, ker dan na dan grešíš.
Ko sem na tisti kràj in tisti čas prišél,
Ki sem od večnosti vže v mislih ga imél,
Tedàj obdá vojakov rimskih Me število,
A ne le ti, gledalcev je več tisoč bilo.
Vže sem pri težkem križi, da na njem bi vmrl,
Oh! v duši stresem se, ko nanj sem se ozrl.
Zdàj rabelj vpije, da bi stégnil se na križ,
Ubôgam ga, da brž bi tvoj bil paradiž.
Koj rabelj kladvo vzdigne s svojo vsò močjó,
Ko kak otròk ponudim désno mu rokò,
In rabelj débel zavihtí žrebèlj na njò.
In s kladvom odriha, da odméva za gorò.
Zdàj milo zaječím, ker je neznánska múka.
A rabelj le še bolj na vse strani se súka,
In vléče ráneno teló mi Mi krčevito,
Da skoro žile iz živôta Mi izpúka.
Kàj? — Kíte, žile pôkajo Mi strahovíto,
Ko da bi párala život Mi kriva kljúka.

Žrebèlj pa strašno réže bòlj in bòlj v mesó,
Kri Božja omehčá pa skále in goré,
Na zemljo lije, da ji odpusti nebó,
Ko kladvo se vrtí in pôka in brenčí,
Vse spreletuje mraz do mozga in kostí.
Pa vendar le še bolj Moj glas v nebó doní :
„O Oča Moj, ná dár, da réšim vse ljudi!“
Ko Mi žrebèlj predéra rôke in nogé,
Ko ploha vdérajó goréče se solzé
Deviški sveti Moji Materi Maríji,
Zdáj zaječí — oh! — omedlí tám v tovaršíji.
Apostelj ljubi Janez Moj se vès solzí,
In Magdaléna grôze si uhó tiščí,
Da ne bi udarcev nečloveške muke čúla.
Doní ji ko trobente glás na sôdnji dán,
Njó v dušo bôde, žgè njen greh, njen grešni stán,
Med tem me žali trúma, ki je sèm prihrúla.
Trpljenje se množí, vže vse je skúp — stra-
šánsko! —

Kaj ko bi ti prestalo tó, srcé krščansko?
Pa vse tó še ljubezni Moji ni zadósti,
Še več trpljenja hôčem in še več grenkósti.
Čuj! rabelj zvéže rôke in nogé z vrví
In vzdigne križ — kar trèsk! — v zemljô ga
zakadí;

Tó žgè po mésu in kostêh — moj ljubi sin!
Oh, to je ogenj bil in tisoč bolečin!
Takó Me zabolí, da čutim móč potrésa,*)
In ta potrés čutíla so celó nebésa.

*) Beri zamaknenje svetnikov, sosebno čast. Ane
Kat. Emerih!

Boš zdaj še dvômil, sin! če ljubim svet zeló?
Boš zdà Me ljubil ti, sovražil greh groznó?
Če torej ti je mar, moj sin in moja hčí!
Če hôčeš dobro rêš, zapústi vse stvarí.
Dozdaj pač nisi še zapustil svet, saj vêš;
Le strastno bil si svetu vdán — pa več ne smêš.
Vês ponesrêčil, vmazal si se, kar se dá,
Z zunanjimi počutki in na dnù srcá.
Ni rêš? — Zakáj očí si pasel poželjíve,
Iskal in hvalil le lepôte goljufíve?
Zakáj ubôgal, slušal zapeljívi glás,
Ko vabil sem te Jaz, tvoj Bóg, in nêba krás?
Zakáj rotíl, čenčál, sladkál se zapeljivcem?
Nesrêčnež! si sramotno se prodal lažnjív-
cem.

Zakáj zlorabil ude vse — roké, nogé,
Da ž njimi svêtlo svôje umazal si srcé?
Zakáj si prosto vôljo, pamet in spomin
V naméne grešne rabil, moj nesrêčni sin?

Kaj ne, da vést te pêče? — o sàj te lahkó!
Pri svétem krstu si se odpovédal vrágu,
Pa délaš, kar če on, ker rad ti je na prágu.
Pri svéti birmi sem te pokrepčál mochnó.
Mordà kedaj prejél si zakrament bolníkov,
Pa spét te vrág je vjél — zastonj je klic
svetníkov.

Mordà po zakramentu stôpil si v svoj stán,
In vendar si le vrágu z dušo, s télom vdán.
A največkrat si zakramenta v prid imèl:
Pokôro, obhajílo; — pa si spét Mi všel.

Ker ti nesréčnež vsò si Môjo milost zgubil,
Zató vesel te črni satan je oskubil.

Povej Mi, ali ni to res? Otròk si bil,
Pa vèlik grešnik vže, ker stókrat si gréšil.
In nisi, mlado ti deklè! grešilo vžé,
Ko so ti komaj vzrasli mléčnati zobjé?
Se vé da sem te ljubko vabil, Jaz, tvoj Bóg,
Pa vdáš se svetu, — ko te mámi svet nadlóg.
Jaz Sám sem čakal na te, klical te ljubó,
Povsod ti sréčo dal in ljubil te močno;
Pa vendar, sin! ti si zapustil Me nezvésto,
In hipoma si si izvolil grešno césto.
Le čakaj, sin! dejál sem, ker ti z lépa nôčeš,
Naj bô pa z grdo šlo, da k Meni še prijôčeš.
Pa véš, nezvésti sin! kakó počél sem tó?
Glej! žalosti pošljati sem jel ljubó.
Prišla je skrb, nesreča, ljubih tvojih smrt;
Zdaj ti si se solzil, in trêsel, bil potrť.
Pa kómaj zopet svoje solze si posúšil,
Spét tvoj napùh za klic Moj mili je oglušil.
Tedaj porédni sin! ti zá-Me rés ni már?
Češ rajše biti si zaslépljen gospodár?
Češ rajše oslepljén z glavô v pekèl letêti?
Ne, ne — ne sméš! V nebésih Jaz te čem imêti.
Resnico glas Moj po preroku govóri:
„Jeruzalema Moje srce ne pustí“.
Jeruzalem je tvoja duša, véš sin moj!
In té, da ne izgubiš! sicer ne bom več tvoj!
Zató po mašnikih določno sem te krégal,
Ti pa si hud in stokaš — sám si sébe zbégal.

Na spovednike, predgarje si bil srdit,
Češ, da je mášnik na te hud, prekanen, zvit.
Brezpametno! — Jaz Sám te krêgam, predru-
gáčam,

Jaz jezik Svojega namestnika obračam.
Čuj! mašnik, Moj namestnik, ti le dobro
hoče;

Ubôgaj torej glas njegov, on tvoj je Oče.
Kdor njega rád uboga, ta je Meni draži,
Kedór pa njega žali, Mene še sovraži.

Ne žali nikdar tega dobrega srcá,
Za tvojo sréčo on največo skrb imá.

Da bi premišljaj to, vém, da bi bolji bil,
Ne žalil nikdar ga, pač ljubil ga, častil.

Kedó tolikokrat za duše šel je v smrt,
Če prav od njih prejel ni plače nič — le srd?
Zató čuj še enkrat: Spolnuj v vsem, kar učí;
Kar dobra knjiga, dôber svèt in vest velí.
Ták bodi zdaj!

Dosléj nič zá-Me nisi máral,
Le Mene žalil si in s tem sam sébe váral.

Zató so Me pa nazarénsko križali,
Da bi vsaj zdàj vi vsi Bogú se blížali.

Da znal bi ti, kakó sem vse tó rad trpèl,
Da bi Jaz tébe, ti da bi nebó imèl!

Glej! dolžno pismo tvôjih grehov sem za tó
Na križ pribivši ga, raztrgal za nebó.

S krvjô sem lastno v Svôje rôke te zapisal,
Da nikdar ne bi satan te iž nje izbrisal.

Ko punčica v očésu sem te vêdno ljubil,
Ter mislil na-te — da le ne bi se pogubil.

O brat moj, sestra môja, vès nesréčni ljud!
Zdàj véš, kakó te ljubi vsak Moj ranen ud.
Kakó te ljubi Srce Moje, duša, kri,
Kóst, rôke, nôge, jezik ust, uhó, oči.
Oj glejte, če je bolečina ktéra táka,
Da bolečini Moji bila bi enáka!

Té ráne so studenci vašega rešenja,
Ki réšijo spokorne vsega zadolženja.
Če pa hudobnež trdovraten je ko skála,
Zastonj se bo mu milost Božja ponujála.
Glej! taki bili judje vsi so nespokôrni,
Na Kristusa, čast Božjo besni in osôrni.
Glej! Méni priča zemlja, voda in nebó,
Da Božji Sin sem — le ne grešno ljudstvo tó.
Nič več ne rečem, sin! če zdàj ne boš Me
ljubil,

Potem . . . le glej, kaj bo! . . . bo satan te za-
rubil!?

Če mi obljubiš srčno, vzdihni v srci svojem:
Gospod! bom storil vse po tem ukazu Tvojem.

**Grešnik presunen in plašen poklekne in vzdihne
k Jezusu:**

Gospod! kakó vse ljubiš vedno in povsôd!
Kaj vse si stóril za človeški revni rôd!
Kaj bilo bi za nas, da Bog se nas ni vsmíлил!?
Zastonj bi nas najboljši se v nebesa sílil.
Resnično vidim zdàj, da „môž si bolečin“.
O káko čast imaš, človeški grešni si!
Z nevesto Tvojo, cérkvijo, veselo kličem:
„O sréčni greh, o trikrat sréčni grešnik ti,

Da ták Vzveličar pride in greh odpustí!“
Da zdaj v nebesa smêm z nedolžnim otročičem.
Kakó bi Véliki Vzveličar! zdaj grešíl?
Le v Tvojem bom trpljenji zdaj se veselíl.
Presuni srce, rôke, nôge s stráhom svétim,
Da milost Tvojo rád iskal bom s srcem vnétim.
Naj bodo s Tábo križani počutki môji,
Da milosti mi ne vzemô, da bom v pokôji.
Sosébnó srce, jezik, rôke čem brzdati,
S tem Bógu, sébi, bližnjiku vse v čast ravnati,
Nobene milosti ne zanemárjati,
S posvetno šaro, z dimom se ne vkvárjati.
V srcé Te, mili Jezus! čem zapísati,
Da nič, nihčè ne bo Te znal izbrísati.

Zató kakó se zdaj solzím, kakó kesám,
Ker žalil to dobroto sem — kedó? — Jaz sám!
Zavoljo késa, srce! se nazáj ozéraj,
Popravi grehe vse — Ti Bog pa nas podpéraj!
O Bog! ko listja mojih grehov je števílo;
V dejanji, v ustah, v srci jih je vse obílo,
Mordà pri méri, tehtnici, v številkah, cêni;
Mordà sem greh pródajal, pisal, tiskal, slikal,
Enake, više, niže, dêco, posle pikal,
Kràl vero, čast, blagó ko tatje lišp na stêni.
Kak sem domá, na pôti, zunaj v vsaki družbi,
Kák bil sem v cerkvi, pri oltarji, Božji službi.
Kák v šoli, kák v vojašnici, kák pri sodniji,
Sploh kák pri vsêh postávah, v vsaki kanceliji,
Kák tám pri delih, tám na morji, pod zemljô,
V vinogradu in v vrtu, v gozdu in na pólji?

Sem li v tovarnah in na trgih, shôdih bôlji?
V gostilnah, gledališčih? — Kaj bô zdaj z manô!
Oh Bog! kam pridem zdaj? v pekël? — oh!
naj vsaj v vice!

Da kdaj bi gledati smel Tvoje Bôžje lice!

Zató trpèl si, Kristus moj! takó strašno,
Ker zatemnili naši grehi so nebó.
Gospód zdaj pàč nič več! — s Teboj se čem
solzíti,

Moliti in trpeti čem, ne več grešiti.

O Jezus, o Ljubezen, vzémi srce moje!

Ti vtrdil si v ljubezni vse svetnike Svoje.

Oh! meni je pokôra stráh — dàj milost táko,
Ko Ti Gospod vže veš — oh! daj svetost
mi káko!

Če ljubil sem dozdaj práh, čast in poželjívost,
Srd, sto razvad, lenob, nevér in zapeljívost,
Če vsak križ in bolezen, postelja in jed,

Postrežba — dà, če mi mrzèl se ves je svet:

Naj vse tó zdaj drugače bo — preljubi Bog!

Odzdaj jaz eden Tvojih boljših bom otrok.

Dàj mi ljubézen ljubo, da Te ljubim bolj,

In sréčo najdel bom, dà, sréčen jaz bom zgoľj.

Amen.

Oče naš... Češčena si Marija... Čast
bodi... Vsmili se nas!

XII. postaja.

Jezus vmrje na križi.

Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo!...

Vmirajoč na križi Jezus govori:

Takó te ljubim, dragi sin in draga hči!
Da vmrl sem za te — oh! kaj daš pa za Me ti?
Lès grešniki in grešnice stopite vse,
Poglejte sem z očmi, oh, kaj okó vam zrè!
Oh, glejte Jaz vaš Bog, Bogá Očeta Sin,
Iz zgolj ljubezni sem postal za Vas trpin.
Kedàj si mislil sin, da za te Bog bo vmrl,
Da bi ti svoj napùh toliko laže strl?
Kaj ne, ljubezen Božja meje ne pozná,
Če ljubi — viš! — do konca ljubi, kar se dá.
Takó, čuj! ljubi svet nebeški naš Bog Oče,
Da Sina Svojega ljudem v smrt dati hoče.
Glej, svet! največi čudež tù ljubezni svéte,
Ki vzela je prokletstvo od zemljé prokléte.
Vse storil sem za vinograd predragi svój.
Poglej le vse, kaj storil sem, pri njem obstój!
Kaj naj bi bil ti storil še, da bi Me ljubil,
Da ti, moj ljubi brat! le ne bi se pogubil?
Pa, oh, nezvesti ljud! kaj sem ti storil? tí!
Da srd tvoj Me preganja, tepe in morí?
Povej, oh, kaj sem storil ti, zakaj Me krížaš,
Zakaj Mi vedno spet grešiš, se ne ponižaš?
Strašansko gróžno môra tvoje srce biti,
Da Božjega prijateljstva ne zna ceniti.
Besede žalostne na križi sem izustil:

„Moj Bog, Moj mili Bog! zakaj si Me zapustil?“
Pa nič ne gane te, ko bil bi jeklo, kamen,
Ter ti iz grla švigal vže peklenski plamen.
Tri uri vže visím na križi tèm sramótnem,
In mučím s smrtjo za te v stanji se slabótnem,
Razpét na križ deján med tolovaja dvá,
Par milijonov ná Me zrè in kar divjá.*)
Pod križem, glej! je jokajôča Mati Moja,
Katero sem odločil, naj bô Mati tvoja.
Poglej s sočutjem Jo, vsa polna je solzâ;
Če ná Me se ozrè, pač komaj Me pozná.
Če k nébu se ozrè, zapustil Me je Oče,
Če k angeljem, nebéški angelj vsak se jôče,
Če k Janezu in Magdaléni, vsak se jôka,
Iz ljudstva pa štrli Mi mnôga jezna rôka.
Kedó izrekel bo vse grôzne bolečine,
Kedó občutil jih, pod njimi svet premíne?!

Pa še ne gane te ljubáv ta in mučénje?
Oh, kdó podêlil bo nebeško ti rešénje?
Pa ne poboljšaš se ne ti, ne judje? — čudež!
Zdaj se spokoril bi sam izdajalec Judež.
Kaj v prid ti je ponižnost, beda ta,
Kaj vsa bolezen, rane, strašne bolečine,
Če lakomnost, napùh, sovražstvo te ne míne?
Meséna slast ti spokoriti se ne dá.
Tedàj ta z Mojo krvjo odkupljena duša,
Katero nevošljivec, satan, strastno skuša,

*) Okoli tri milijone ljudi — kakor so nas v gimnaziji učili — prišlo je o Veliki noči v Jeruzalem.

Ki ljubim jo — naj večno bi v peklù trpéla?
To bolj skelí, ko da bi duša krvavéla.

A čakaj, grešnik ti, ki šališ se z Manô,
Ko vedel bi, kakó smrt grôzna tvoja bo!
Ker ti si zmérom ljubega Bogá prezéral,
Tedàj še v smrti Bog ne bode te podpéral,
Oh, vest te pêkla bo: komú si grešnik, služil?
Le pojdi v pékel k vrágu, ki te je okužil!
„O kje si čas mi za pokoro?“ boš jecljál,
„Še eno uro, vsaj en dan!“ boš vzdihovál.
„O kje ste zdaj prijatelji, ki Vas sem slúšal?“
Boš klical, ko rohnél boš, večnost vže okúšal?
„O Vi patroni vsi, vsi na pomoč hitíte,
Hudiče črne te, skušnjavce, proč spodíte!“
Kakó hudič bo črni v kôtu se zadrl:
Mar nisi služil mi, celó se z Bogom sprl,
Nečistost vžíval, král in klél in druge drl.
Zdaj mi ne ujdeš, koj ti bom pekél odprl.
Obupaj, grešnik! zdaj ni čas se spokoriti.
Zdaj vse je proč, Bog več ne more odpustiti!!
Kaj grešnik boš počél? morda obupal bodeš,
Ne šali se, glej da ne bodeš ko Herodež!

Zdaj angelj ljudém na srce govori:

Ljudje nesrečni, kaj ste, kaj ste vi storili?
Bogá neskončnega ste, Kristusa, vsmrtili!
Kaj vam pa storil je? Vas ljubil je čez méro,
Rešiti htél je vas, imejte trdno véro.
Solzíte grešniki in grešnice se vsè,
Ker stolkli ste Ga z grehi, kakor lán se strè.

Ker vi ste trdovratni, zdaj se zemlja máje,
In skále pokajo, grob vun mrličé dáje.
Ker judje nóčejo, še ti ne bodeš plakal?
Ne boš cel čas življenja zdaj solzé pretakal?
Poboljšajte se vendar grešniki odslej,
Ne tavajte po grešni poti za naprój!
Vam ni dovolj, da ste zgubili vže Bogá,
Mar vnóvič križala bi vašá Ga srcá?
Še vžaljeni smo sréčni angeljci nebá,
Ker ste vsmrtili vi zaslepljenci Bogá.
A rečem vam, o grešnik, grešnica, gorjé!
Če nimaš za svoj greh in za Bogá solzé.
Solzé so draga, slavna reč, Bogú jih dàj,
Le Bog v nebesih jih na véčno plača náj!
Če zdaj v spokornih solzah se ne vmivaš še,
Potem še najbrž v smrti se ne bodeš ne.
Zato kar odpovejte svetu se temú,
Vzdihujte v gorkih solzah k Jezusu Bogú:

**Grešnik pazljivo posluša, presunen uboga
ter moli:**

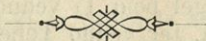
O Jezus, jaz verujem, da si Bog naš véčni,
Slaví Te zemlja in nebeščani presréčni.
Jaz upam na neskončno dobrotljivost Tvojo,
Da rešil boš po Svojem križi dušo mojo.
Jaz ljubim Te, o Bog! iz celega srcá,
Pripravljen vmreti sem za ljubega Bogá.
Zató pa trdno sklenem, nič več ne grešiti,
Temveč na véčno, tudi v križih, Te ljubiti.
O daj, da mogel bom Ti vedno zvest ostati,
Ogibati se zla, ter vedno Tebe bati.

Odpusti grehe mi, ljubezen daj plamtéčo,
 Daj, da bom skrben le za svojo pravo sréčo.
 Sovražstvo vsako rad preženem iz srcá,
 V njem mi ljubav do bližnjika naj plapolá.
 Kakó bi črtil ga, ko zanj si kri prelil,
 Da bi v nebesih z angeljci se radostil!
 Izméči iz srcá greh misli, greh željé,
 Naj čiste bodo srce, pamet in roké!
 Če vzel komú sem kaj, o Bog! nazaj dám vse,
 Sploh čem se grešnih vseh navad znebiti še.
 Zató, o véčni Bog! ljubiti Te me daj,
 Iz blata vzdigni me, da delal bom za raj
 Jaz nisem vreden, Oča mili! v svoji sili,
 A zbog ljubezni Jezusove se me vsmili.
 Ko pride zadnji, strašni boj, oh! smrti čas,
 Tedaj oh, vsmili Jezus se in reši nas!
 Daj, da mi v srci górel bo ljubezni plamen,
 Da vzdihnil bom: „Jezús,*) Marija, Jožef!
 Amen.“

Grešnik zdaj ves raztopljen v solzah izgovori:

O hvala, Bog! za vse, ker tó so Božji glasi,
 K pokori kliče vse, še zdajni hudi časi.
 O Bog! jaz hočem vse to spolnovati zvêsto,
 Da le k nebésom bi imel res pravo cêsto. Amen.

*) Tù ne morem, pa ne morem drugače naglaševati, ker te tri besede rabijo se vkupaj; sicer se tudi v grščini, talijanščini, francozčini itd. zateguje zadnji zlog.

XIII. postaja.

Jezusa s križa snamejo in Mariji v naročje položé.

Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo!...

Marija žalostna vsa v solzah govori:

Kaj za te vse trpim, moj grešni sin in hči!
O grešnik! kaj si z Jezusom Mi storil ti?
Z grenkostjo sitiš Me, s pelinom pa napajaš.
Rodila sem Boga, pa ti Ga črtiš, grajaš;
Nebéško sem Ljubezen vsem ljudém rodila,
Hudoba vaša je Ljubezen to vmorila.
V naročji Mojem tù na Kristusa pogléj,
Ki grôzni grešniki ste Ga vsmrtili préj.
Le glejte v krvi Ga — kaj ste storili ž Njim!
Raztepli, opljuvali — da se vsa solzim.

Oj človek, sin nezvesti! kaj sem ti storila,
Zbog tvojih grehov Božje Dete sem zgubila.
Jaz kakor Mati mila sem Te varovala,
In še branila, k dobremu napeljevala.
Tam prežal na te tat je in goljuf, morívec,
Tam hlinil in smejal se zvit je zapeljívec,
In ti še vedel nisi: — ko sem te braníla.
Ti si smejal se, ko je grôzna bila síla.
O čuj Me le naprej še, nehvaležni sin!
Jaz vidim — ko lóvi te satan — v tvoj pogin.
Pa ni ti mar, krog letaš, kakor vetra píš,
Oh, še vesel si, ko le v grehe se drvíš.

Oj kaj si slep! nevarnost smrti ti grozí,
Kaj nič te čast, teló in duša ne skrbí?
Dà pač, saj vém, kako si v grôznem strahu bil,
Vse klical na pomoč, se križal in ihtil.
Ko trst na vodi se je duša trésla tvoja,
In glej, sin! tebe rêšila je rôka Moja.
Kaj, grešnik! bi se bilo stokrat vže zgodilo,
Če srce Moje ne bi Jezusa prosilo.

Krščanska, pa nezvesta duša! sém poglej:
Ne žali tega Srca dobrega odslej!
Ne žali tudi najsvetejšega mi Sina!
Povej Mi — Materi — nesréčni sin hči!
Kaj ljubi Jezus Moj ti žalega stori,
Da iz srcá ti vzhaja zanj le srd, kletvina?
Kaj ni vse za te dal, kar je le vedel, znál!
Glej! Svoje vse imetje, čast, celó življenje,
Vso drago kri, Srcé je v tvoje dal rešenje
In v zakramentu vedno bo pri nas ostál.
Povej sin, hči! kaj da naj še, kar ni ti vžé,
Da bi ti za Bogá ogrelo se srcé?
Zakaj tedaj Bogá še zdaj ljubiti nočeš?
Oh! mar li z grešniki se pogubiti hočeš?
Trpljenje Kristusovo ti je križ težák,
Še nanj ne spomniš se, spomin ti je grenák,
Opuščaš svete zakramente, svete maše,
Ki najsvetejše so in sladke dušne paše.
Če pa se vendar svetim zakramentom blížaš,
Tedaj pa, grešnik! Kristusa ti znôva krížaš.
Zakáj, ker Božji ropar brez obžalovanja
Pri spovedi iz grešnega ne vstaneš spanja.

Ko sveti zakrament prejemaš sin nevredno,
Ne Kristusa — hudiča le objemaš vedno.
In če najboljši Kristusu se bližaš kdaj,
O Bog, kakó si mrzel! — Tó pač ni za ráj!
Po spovedi obljube vse koj zapustiš,
In zopet v grešno družbo z Judežem letiš
Kakó, moj sin! ne bo srcé mi krvavélo,
Ker dražiš Kristusa in žališ mi srcé?
Če prav delila sva ti milosti dragé,
Še vendar ti srcé zadosti ni imélo!
Oh! Moje srce v mórja žalost je vtopljeno.
Za táko žalost drugo srce ni rojeno.
O grešna duša vsa za večnost brez sadú,
Tù vzdihaj k Materi in h Kristusu Bogú.

Grešnik vzdihuje k Mariji in k Jezusu:

Marija, oh Marija! krôna mučenikov,
O ljuba Mati, o Kraljica vseh svetnikov!
Verujem, Tvoja žalost je strašná velika,
Spoznam, da najbolj mojih grehov se dotika.
Ti grehi Tebe so in Jezusa ranili,
In Tebe žalijo, nebeški Oča mili!
Za maščevanje kličejo, o grôza stráсна!
Pa oh, odpusti! kliče revna duša pláсна.
Oh! vsmiljenje, moj Bog! saj več ne bom grešil;
Oh! vsmiljenje Marija! da Te bom častíl.

O Mati! ker je za-me Tvoj Sin kri prelíl,
In Ti takó oj! moja Mati si postala,
Takó rešenja up sem od Bogá dobil.
O blagor! sréče zvezda bo mi še sijala.

Le Mati ljubljena! ne glej na grehe moje,
Le bolj na Rešnjo Kri in čast ljubezni Svoje.
O Srce Tvoje je cvetličnato sladkó,
Vseh milosti, čednosti polno in krasnó.
Izrôcam svoje srce Ti in vse moči,
Daj Jezusa takó ljubiti mi, ko Ti.
Daj, da ljubezni Božje ves se vdeležím,
Ker glej! iz Božjih ran se vliva Rešnja Kri
Na dušo mi po Tebi Materi sladki.
Daj, da za grehe vredno tu se spokorím!
Naj Bog s pokoro nadomeščam grehe tistih,
Ki sméšijo trpljenje, zakramente Tvoje.
O da bi vendar se pridružil družbi čistih,
Več s smrtnim grehom ne oskrunil duše svoje!
Zdaj, Mati! grehe vedno bom obžalovál.
In z Božjo milostjo otrók Tvoj zvest ostál.
Amen.

Oče naš... Češčena si Marija... Čast
bôdi... Vsmili se nas!...

XIV. postaja.

Jezusa v grob položé.

Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo!...

Mrtvi Jezus v grobu nas uči:

Kakó sem rad imel te, moj sin! moja hči!
Do grôba sem te ljubil, češ pa Mene ti?
Vže v véčnosti sem sklenil, rôd ljudi vstvaríti,
Ob jednom pa za sréčno ga nebó rešíti.
Takó ko grešni Adam je nebésa zgubil,
Odrešenika mu je mili Bog obljubil.
In ko po Božjem sklepu se je spolnil čas,
Tedaj kot ljubo Dete sem prišél med vás.
Kot Dete sem začél samó za vas živéti,
Za vas moliti, darovati, delati, trpéti.
Takó sem delal kot otròk, mladenič, môž.
Vse storil sem za vas in za Bogá Océta,
Da duša vsaka bila bi za raj otéta.
Pa vsega, kar sem stóril, še spoznal ne bôš,
Le nekaj razsvetljenja, sin! prejél še bôš:
Čedností vênec plêtel sem ko venec rôž;
Svoj úk in vzgled sem dal, zastavil vam nebésa,
Ko vaša duša ločila bi se telésa;
Za vas sem delal čudeže, delil dobrôte,
Ki ste takó potrebni bili jih sirôte;
Spal, pil in jedel malo sem -- a delal več,
In vendar Me preganjal jezik je bodèč;
Nazadnje daroval sem čast, vse premožênje,
Lepôto, žile, kri, mesó, kostí, življênje;

Oboje daroval sem: dušo in teló,
Da bi ti res zavarovan bil za nebó.
Premágal tvoje sem sovražnike rjovéče,
In stóril sem te dêdiča nebéske sréče.

A z Mojo smrtjo ni še konec vsè darítve,
Še predno je prišèl Mi sveti čas ločítve,
Za vàs sem daroval daróve svete tri,
Ki naj bi vas krepčále vse do konca dní:
Teh prvi dar je sveti zakrament ljubávi,
Ta vas krepčá, tolaži v sveti véri právi;
Ta upanje na raj presréčni v vas budí:
Ta do Bogá ljubézen sladko v vas gojí.
Dar drugi pa je sveta, ljuba Božja Mati,
Ta vôdi vas k Bogú, da znáte zopet vstati,
Če padli ste — ker vsè vas ljubi iz srcá;
Svetníkom, grêšnikom pot gládi do nebá.
In tretji dragi dar je Srce Moje svéto,
Ki reši še ljudi, če jim vže vsè je vzéto.
To Srce ljubi vas, to Srce čuje, reši, brani,
Če prav je grešniku peklenski vrág na strani.
To Srce vnéma pač človeško vam srcé;
Ne jenja, ljubi bolj, če ste v nebésih vžé.
Takó še s smrtjo ni ljubav miníla Moja,
O nè, še ljubim te, raduj se duša tvoja!
In kaj je, dete moje! tukaj drážega,
In kaj je slajšega in kaj je blážega:
Ko ta ljubav nezmérna Mojega Srcá,
Ki ljubi vas na vêke, konca pa ne zná?
Preljubo Dete moje, svoje srce vžgi
Na ognji té ljubézni za vse žive dni!

Ljubezen ta ti v srci v času se rodi,
Pa le če češ, lahkó na véčno ti trpí.

Zatorej ali češ, preljubo dete milo!
Poglej! v kakó veliko bi radóst ti bilo!
Oh! oh! oh, ljubi sin! oh, draga hči! — srcé,
Srcé darúj Bogú, Jaz dal sem ti je vžé.
S Frančiškom vzklikaj ti: „Moj Bog in moje
vsè!“

In stôri kakor on, da se ti raj odprè.
Kaj ne, besede táke čuje se sladkó,
V dejanji pa spolniti, malko bo težkó?
A nič ne vstraši se, imej za raj srčnosť
Ljubezen do Bogá ti dala bo sladkóst,
Kdor ljubi Me, zapóvedi spolnuje Môje,
In mirna vest za tó mu srci hvalo pôje.
Za čednosti nebéske-lepe se potrudi,
In za ljubezen Božjo druge vnémaj tudi.
Na vso moč v zakramentu sklénjaj se z Manô,
Če bom v ljubezni prvi tvoj, bom rad s Tabô.
Da bolj boš moj, prejemaj Božje obhajilo:
Če v dobrem si močán, da bi še bolji bil,
Če v dobrem si bolán, da bi svetóst dobil.
Le prej se sôdi, da ti ne bi v sôdbo bilo,
Ker nekaj moram ti povêdati zdaj kòj:
Če ti ne boš za nič — potem gorjé in jòj!

Zató pa vsak čas bodi blag, vrl kristijan,
Ki z dušo in s telésom ves Bogú je v dan;
Za grehe svoje pa pokoro delaj ràd,
Da vreden boš v nebesih biti kdaj Moj bràt.

Saj veš, da nekdej pride tudi úra tvoja,
Ko boš ves trepetal, čas slednjega bo boja.
Če véčni Bog za tvoje grehe vmrl sem Jàz,
Zató pripravljaj se, ker pride brž tvoj čas!
Če ti si še otrok, si li nedolžen še?
Če si, oj blagor ti! — oh kaj bo pa, če nè!
Mladič moj, ki se življenja veseliš,
Oh! kaka smrt bo tvoja, če Bogá jeziš?
Deklica mláda, ki se gizdaš in smejiš,
Poboljšaj hitro se, da v grehu ne zaspíš!
Ti môž imaš več glav, posestev, polj, lôg, vrt:
To vse zapustil boš, pripravljaj se na smrt!
Ti žena glêštaš môža, deco, dóm skrbnó,
Na dúšo misli — ko bo v grôbu ti teló.
Ti starček, starka, ki se kómaj plázita,
Sta čista vže, če brzo v grôb zagázita?
Če cesar si, če kralj, če kmétič, če beráč:
Smrt za vse brez izjemka plête korobáč. —

A smrt najhujše ni, če vse bi bilo prèč,
Oh! sôdba čaka vàs, mordà pekèl gorèč.
To vém, vaš skrbni Bog, pa to hudič vé tudi,
Zató le dúšo hočeva — zatórej sè ne čudi!
Za dúšo trgata se zemlja in nebó!
Pomisli, dúša, da ne bo ti prekasnó!
Le enega Bogá imaš, nad vse Ga ljubi,
Če ta zavrže te, ti v véčni boš pogubi.
Nebesa ena le imaš, če ta zgubiš,
Nič ne ostane, ko da pékel zadobiš.
Le eno dúšo ti imaš — če to zgubiš,
Bo vse zgubljeno, ker zgubljen bo paradíž.

Se ve da je skušnjavec satan ti na pôti,
A on se láže — ne verúj njegovi zmôti!
Da bôš se lože vojskoval in zmagoval,
Čuj! nekaj tacih zmôt ti bom narekoval:

„Nič ne spokori se, radúj se, vžívaj svêt,
Saj še ne bôš zdaj vmrl, še živ bôš mnôgo lêt!“
Takó učí hudič — a njemu ne verúj!
Premnôge zmôtil je — ti môli, dêlaj, čúj!
Vrág čenča ti: „O, Bog je vsmiljen, se ne bój!
Skesál se v smrti bôš, in rāj bô véčno tvój!
Če drugi prídejo v nebésa, bôš še tí.“
O nè — pàč zoper milost Božjo tak greší.
Oj grêšnik! vsak grêh tàm bó z ognjem kaznován.
Kolíko čása, mílosti zgubiš vsák dán!
Kar dobrega opustil si in zlega stóril,
Groznó te pěklo bô, kakó se bôš spokóril,
Kakó je slába tvôja vólja, slêp tvój úm!
In vrág je zvit, čujêč — pa kák ima pogúm!
Kedó se torej ne bi grêha bal in pěkla!
Zató ne slušaj, kaj ti bo Hudoba rêkla!
Če rêče: „Le obúpaj, saj se ne skesáš,
In spet grešíš — zastónj je vsè!“ — Da se
ne vdáš!
Če skuša: „Spoved proč! spověj se kar Bogú!“
O nè — brež nje bôš šel v pekèl vsèh múk,
strahú,
Če rêče: „Kaj?! ti čèš sovražnike ljubíti,
Potem bo mislil: Prav imám! Nič odpustíti!
Odpústil bôš vzé šé — maščúj nad njim se
préj!“

Nikar takó, moj sin! to je skušnjava, gléj!
Kedór ne odpustí, otròk ta Bóžji ní.

Če sátan pravi: „Vêš, nečístost — tó ni grêh,
Sícér bô vsak preklét — ne shajaš pri ljudêh.“

Spét láž — ker najvêč jih nečístost pogubí.

Če pravi; „Krasti smêš, saj on imá prevêč.“

Nič rêš, ker vinar vsák bô ogenj žgál gorêč.

Če pravi: „Verovati smêš, kar češ.“ — Ni rêš!

Ni vsaka véra prava, láž je vsaka zmês.

Kar éna zapové, to druga prepovê.

Bóg ni Bóg in goljuf — zató se vsè ne smê.

„Nič ne ubogaj cêrkve, ne veruj, kaj rêče!

Kaj zakrament, póst, máša! — naj te vêst
ne pêče!“

Takó sam satan žlobodrá. — Spet druge dráži:

„Bog ti ne bo odpustil grehov, te sovraži.

Prevelik je tvoj grêh“. — To vsè le sátan
kvási.

Spét druge v nepotrpežljivost spravlja včási:

Zdaj bolečin ima prehúdi in prevêč,

Zdaj mu ljudje, zdaj postelja in jed ni všêč.

S tèm táke bêga, ki še niso nič trpêli,

Da nič zaslužka ne bi za nebó imêli.

A v bogatínih vžiga želje na dobiček.

Zdaj ti imajo duše in blága zgubíček.

Krívíčno njih blagó je časno vse požrlo,

Njih srce pa se na nebó še ni ozrlo.

A najnesréčniši je grêšnik iz naváde,

Najlaže satan v smrti tacega popáde.

Ni skoro upa mu na grêhov odpúščênje;

Ràd ták je konec, kakor bilo je življênje.
Prerédkokdaj kàj zadnja spoved spremení,
Nečístnik, pívec, lákomnež ràd ràj zgubí.
Vrág te takó bô v smrti ko v življênji zmôtil.
Natore svoje, sin! ne bôš, vêš, z lepa vkrôtil.
V skušnjávo pàl bôš ali pa obupal bôš.
O človek ti! gléj, kaj je čédnost, kaj je môž!

Moj môž na smrtni dán se vès bô veselíl,
V trpljenji Môjem, čednostih Mi je prijatelj bíl.
Kjer biva v srci Bog, hudíč ne môre biti,
Tàm z vso zvijačo svôjo níč ne zna storíti.
A vendar môli, čuj in brani se srčnó,
Mirú ti dal ne bô, bô skušal te zeló.
A Jáz bôm v tvôjem srci ter ti bôm pomágal;
Naj škriplje pékel, zmágal bôš, kar bô nalagal.
Zató pa môraš, sin! zdaj Meni le živêti,
Vse, kar sem te učil, storiti in trpêti.
Spominjaj se Me, sin! in hôdi za Menôj,
In véčno srečen bôš, na veke bom s tebôj.

Grešnik skesán in presûnen odgovarja Jezusu:

Resnično, moj Gospód! Ti ljubiš me močnó,
Ker vsè si za-me dál, še ràd bi dal nebó.
Še v gróbu, oh! me milo Tvoje Srce vlêče.
Da bi le gorel zá-Te, kakor voska svêče.
Tu v grôbu me učiš oh milo, oh ljubo!
Da bi kar stájalo se mi srce trdó.
Le obžalujem, da imam srce trdó,
Da Božji krížni pot ni ganil me srčnó.

Če prav pa nisem grešnik silno ginen bíl,
Pa vendar se kesám in bôm se spokoríl.
Da Bóg bi zgubil Te, neskončno me je stráh,
Zató čemú za časni bi se pûlil práh?
Kako je prazen svet, če vprêm očí v nebó!
Tâm čaka na-me Bóg, nebéščani sladkó.
Kolíka je krivíca, v svét se zaljubíti,
Za večno očetnjávo pa se ne zmeníti!
A jáz — jáz môram, hôčem priti kdáj v ne-
bésa,
Naj še takó me svet in satan brani, strésa!
O Bog, le greh odpusti mi, da bodem Tvój!
Zató veljá naj z Jezusom mi ta-le zvéza,
Ki naj na môjo smrt in véčnost se raztéza:
Ponižno prosim, čuj me, vsliši, Jezus mój!
„Hudiču, zmôtam, péklu odpovem se vsém,
Katoličán čém biti v vsém življenji tèm.
Jaz upam na zasluge Kristusa Bogá,
Ki ne zavrže grešnika, ki se skesá,
Da mílostno kdaj dál bôš krôno mi nebá.
Jaz hôčem le Bogá ljubiti, kar se dá.
Očítno tù spoznam, da to želim na véčno.
Da ljubega Bogá bi vedno ljubil sréčno.
Kesám se, da sem žalil Božjo dobrotljívost.
In vsò popolnost in lepóto, ljubeznjívost.
Moj Bóg, glej! ràd sovražnikom odpuščam jáz,
Zatorej daj mi milost najti slednji čas.
A tudi zdaj in vedno v milosti živêti,
Po Tvôji volji čém živeti ali vmrêti.
Ràd vmreti čém, ker Jezus mój ràd vmrl je túdi.
Rad vmreti hôčem, ker se mi grešiti studi,

Ràd vmreti čèm, ker Jezus od ljudi je žaljen,
Ràd vmreti čèm, da bolj mój Jezus bil bi
hváljen,

Rad vmreti čèm, da gori bolj Boga bi ljúbil,
Ràd vmreti čèm za greh, da ne bi se pogúbil.
Priporočujem se Mariji in svetníkom,
Patronom, angeljem, vsem sréčnim v ràj vod-
níkom.

Če bi takrát zavest in móč me zapustíla,
Zdaj sklenem, naj mi v srci bôde misel míla :
Jezús, *) Marija, Jôžef! Bôdi Bóg z mañô,
Skušnjav me bráni, v ràj odvedí me s Sabô!“

Spomínjaj se Marija, Božja Mati môja!
Ko pride strašni dan poslednjega mi bôja,
Ko satan vse napenjal bôde svôje žile :
Pomágaj mi! Spominjaj se, oh, môje sile!
Saj veš, da stokrat sem Te prosil, se solzíl,
Da v svoji slêdnji úrici bi rešen bil.
Bôm mar zastônj Te klical, prôsil — tó ne bô!
Sàj Mati Tvój otròk sem, vzemi me s sabô!
Bô li zastonj Tvój Jezus zá-me kri prelíl,
Da bi nazadnje sin Njegóv zavržen bil?
Še nekaj ljubeznjiva môja Mati míla,
Da zá-me svéto bi popotnico sprosíla.
Viš, Mati! Jezuška imáš v naročji Svôjem,
O prôsi, naj stori po tem naménu môjem.

*) Nenavadni naglas za to, ker se te besede ra-
bijo vedno v tej zvezi, in ne gre drugače; tudi je
naglas na zadnjem zlogu v grščini, francozčini, tali-
janščini itd.

Poslednje svéto olje mi dodeli šè,
Da bôm premagal bolj skušnjave grozne vsè.
Da grešno poželjenje bi mi manjše bílo,
Več skrivnih grehov, kazni se mi odpustílo.
A najbolj Božja Mati! — Bógu zapovéj:
„Odpusti grehe mu, naj nam ne vmrje préj,
Popolni kès, odpustek mu popolni dàj,
Víc rêši ali brž iz víc ga vzdigni v ràj!“

„O Jezus Kristus, vsmiljeni Vzveličar mój!
Jàz zarotim Te pri vsèh križih res strašánskih,
Ko dušo si izročil — v grozi mùk neznánskih:
Vzveličaj mojo dušo — naj bôm véčno Tvój!“
Gospod, posveti v tempelj môje to teló!
Zapreti čém srcé in vse počutke svôje,
Častiti — skriti se v presvéte rane Tvôje,
Rekôč: O véčna Luč, Ljubáv! — to bô sladkó!
Šè v grôbu molim Te, poljubljam Tvôje ráne,
Ki so mi móč, Ljubav — tolažba — v část
mi dáne.

Poljubim kamen Grôba Svétega srénó,
In položim vanj svôje grešno srce tó,
O Jezus, brani, hrani me — potegni v ràj,
In véčno Te ljubiti, vžívati mi dàj! Amen.

Oče naš . . . Češčena si Marija . . . Čast
bodi . . . Vsmili se nas! . . .

S k l e p.

Zahvaljen bodi, Jezus moj! za zadoščenje,
Za vse trpljenje, uk in vzgled, vse zasluženje,
Za vse, kar storil si lét trideset in tri,
Naj v mojem srci vedno hvala Ti doní.
Pred križnem potu vže sem dal Ti srce svoje,
Zdaj vnovič se izročam v Srce, rôke Tvoje,
Vse sklepe ponovim, darujem vse želje.
O Sveti Duh! daj sedem mi darov v srcé,
Da vedno v dobrem rastel bom, v ljubezni
sveti.

Ko vsi svetniki od ljubezni Božje vneti.
O ljubeznivi Bog, nebeški Oča mili!
Glej, Jezusa darujem Tebi v vsaki sili.
O Jezus, ker so moji grehi Te žalili.
Po vsej Marijini ljubezni se me vsmili!
Ti, o Marija! pa zbog Jezusovih rán
Ostani Mati mi in jaz otrok Tvoj vdán.
O vsmili Bog se vsega ljudstva svojega,
Ki prosi v križih blagoslova Tvojega:
Varuj nam papeža, duhovnike vse drage,
Varuj v ljubezni nam krščanske knéze bláge,
Zateri krivoverstva strašna in razdvôje,
O daj vsem pravo vero te ljubezni Tvôje,
O vôdi stariše, vse više in mladost,
Naj grehov se bojé, naj zaljša jih krepost,
Tolaži bolne, revne, žalostne, trpéce,
O spreobrne trda grešnikov srcá,
Pravične vse varuj in vodi do nebá,

Sploh vsem ljudem kedaj daj dar nebeške
sréce. —

V imenu trikrat svetega Boga spoznam,
Da vse izhaja od Boga, kar le imam.
Za vse, za vse dobrote bodi, Bog! Ti hvala,
Za vse kar ljubka je Ljubav mi Tvoja dala.
Moj Jezus je pred bridko smrtjo mi zapustil
Predrago zadoščenje, večno veličastvo,
Kar še je tù, — pred smrtjo jaz bi se iz-
ûstil:

Zapuščam nespokornikom: část, slást, bo-
gastvo;

Ti, Jezus križani! si moja část, radost
In vse bogastvo moje, rajska mi sladkost.
Glej, svojo pamet denem v desne roke ráno,
Da bi Te res, kar koli tu se da, — spoznâl.
A levi roki voljo dam, od strasti vžgáno,
Da ljubil bi Bogá, za vselej greh pregnâl.
Spomin svoj denem v svete ránene nogé,
Da na Bogá bo v vsem mi mislilo srcé,
Srce Mu dam, da naj ga v Svojem Srci
skrije,

O naj živi le v Njem, naj v vsem ž Njegovim
bíje!

Jaz sklenem z Jezusom počutke in moči.
Da díhal bôdem v Njem, da bom Mu kaj
enak.

Ž Njim združeni bodite vsi mi križi vi.
Zanj boj bô moj. Ne smem več biti grešnik ták!
Vse svoje čednosti in milosti pa položim
V narôčje svete, ljube Matere Marije,

Naj grem k Nji v raj, ko slednja ura mi
odbíje!

O da bi brž k Nji v raj prišel, kdar tu
zaspim!

Zasluge dam za grešnikov spreobrnênje,
Za duše vic odpustke in vse zadoščênje.
Potem pa, Jezus moj! ničesar ne želim,
Da le v nebesih večnih Têbe zadobím.

II. križni pot

kakor se navadno v Rimu moli.

Molitev v začetku.

Predobrotljivi Jezus! vtisni v moje srce vso ljubezen in britkost, s katero si sv. križ na Kalvarijo nesel in na njem za nas umrl.

Kesam se iz celega srca vseh storjenih grehov, ker sem Tebe neskončno ljubezen ž njimi razžalil. Sklenem s Tvojo milostjo svoje življenje resnično poboljšati. Reši me, o Jezus! s svojim zasluženjem greha in večnega pogubljenja.

Želim biti deležen vseh odpustkov križnega pota ter jih darujem nebeškemu Očetu za svoje grehe in za duše v vicah.

I. postaja.

Molimo Te, o Gospod Jezus Kristus! in Te hvalimo.

Ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

Jezus je k smrti obsojen.

O Jezus! po tej krivični sodbi, katero sem s svojimi grehi že tolikokrat podpisal,

me reši sodbe večne smrti, katero sem že tolikokrat zaslužil.

Oče naš. Češčena si Marija.

Hvaljeno in češčeno bodi najsvetejše Srce Jezusovo v prečastitem Zakramentu sv. Rešnjega Telesa.

Odg. Križani Gospod Jezus Kristus! vsmili se nas, in pomagaj ubogim dušam v vicaah.

II. postaja.

Molimo Te, o Gospod Jezus Kristus! in Te hvalimo.

Ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

Jezus križ na-se vzame.

O Jezus! ki si voljno na-se vzel težki križ, katerega sem Ti jaz s svojimi grehi pripravil; daj, da spoznam njih velikost, ter jih objokujem ves čas svojega življenja.

Oče naš. Češčena si Marija.

Hvaljeno in češčeno itd.

Križani Gospod itd.

III. postaja.

Molimo Te, o Gospod Jezus Kristus! in Te hvalimo.

Ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

Jezus prvikrat pade pod križem.

Teža mojih prevelikih grehov, o Jezus, Te je pod križem na tla potrla. Mrzí se mi nad grehi ter jih sovražim; odpusti mi, Te prosim, in s pomočjo Tvoje milosti nočem nič več grešiti.

Oče naš. Češčena si Marija.

Hvaljeno in češčeno itd.

Križani Gospod itd.

IV. postaja.

Molimo Te, o Gospod Jezus Kristus! in Te hvalimo.

Ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

Jezus sreča svojo žalostno mater.

O prežalostni Jezus! O prežalostna Mati! Ako sem Vama do zdaj toliko žalosti delal s svojimi grehi, ne sme se to v prihodnjic nič več zgoditi. Z Vajino pomočjo Vaji hočem ljubiti in Vama zvest biti do smrti.

Oče naš. Češčena si Marija.

Hvaljeno in češčeno itd.

Križani Gospod itd.

V. postaja.

Molimo Te, o Gospod Jezus Kristus! in Te hvalimo.

Ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

Simon iz Cirene pomaga Jezusu križ nositi.

O Jezus! kakó srečen je Simon, da Ti zamore pomagati križ nesti! Kako srečen bi bil pa tudi jaz, ako bi odslej ti pomagal križ nositi s potrpežljivostjo v vsem, kar koli me zadene.

Oče naš. Češčena si Marija.

Hvaljeno in češčeno itd.

Križani Gospod itd.

VI. postaja.

Molimo Te, o Gospod Jezus Kristus! in Te hvalimo.

Ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

Jezus sprejme od Veronike potni prt.

O Jezus! ki si se tolikanj ponižal, da si svoj presveti obraz vtisnil Veroniki v potno ruto, vtisni globoko tudi v mojo dušo spomin svojega britkega terpljenja in grenke smrti.

Oče naš. Češčena si Marija.

Hvaljeno in češčeno itd.

Križani Gospod itd.

VII. postaja.

Molimo Te, o Gospod Jezus Kristus! in Te hvalimo.

Ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

Jezus v drugič pade pod križem.

Moji večkrat storjeni grehi so krivi, da Ti, o preljubeznjivi Jezus že spet padaš pod križem. Daj mi pomoč, da se ne povrnem spet v greh.

Oče naš. Češčena si Marija.

Hvaljeno in češčeno itd.

Križani Gospod itd.

VIII. postaja.

Molimo Te, o Gospod Jezus Kristus! in Te hvalimo.

Ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

Jezus tolaži Jeruzalemske žené.

Ti, o Jezus, tolažiš žené Jeruzalemske, ki žalujejo nad Tvojim terpljenjem. Tolaži tudi mojo dušo s svojim usmiljenjem, v katerega zaupam in si ga hočem v prid obračati.

Oče naš. Češčena si Marija.

Hvaljeno in češčeno itd.

Križani Gospod itd.

IX. postaja.

Molimo Te, o Gospod Jezus Kristus! in Te hvalimo.

Ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

Jezus v tretjič pade pod križem.

Od prevelikega trpljenja, ki si ga že prestal, o Jezus. v tretjič padaš pod težkim križem. Stori, da se nič več v greh ne povernem. Moj Jezus, rajše umrjem, kakor da pa spet grešim.

Oče naš. Češčena si Marija.

Hvaljeno in češčeno itd.

Križani Gospod itd.

X. postaja.

Molimo Te, o Gospod Jezus Kristus! in Te hvalimo.

Ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

Jezusa slečejo ter mu kisa in žolča piti dajo.

O Jezus, ki so Te slekli in Ti dali kisa in žolča piti, reši me vendar vsega nagnenja do časnih reči in stori, da bom vse zaničeval, kar je posvetnega, ali kar me v greh napeljuje.

Oče naš. Češčena si Marija.

Hvaljeno in češčeno itd.

Križani Gospod itd.

XI. postaja.

Molimo Te, o Gospod Jezus Kristus! in Te hvalimo.

Ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

Jezusa na križ pribijajo.

Po tistih grozovitih bolečinah, katere si občutil, ko so Tvoje svete roke in noge prebodli ž žebli, stori o Jezus, da bom svoje meso neprenehoma križal s kerščanskim zatajevanjem.

Oče naš. Češčena si Marija.

Hvaljeno in češčeno itd.

Križani Gospod itd.

XII. postaja.

Molimo Te, o Gospod Jezus Kristus! in Te hvalimo.

Ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

Jezus umrje na križu.

O Jezus! ki si na križu umrl potem, ko si visel na njem tri ure v najbitkejših smrtnih težavah, daj mi, da prej umrjem, kakor da bi še kedaj grešil. In ako moram še živeti, naj živim, da Tebe ljubim in Tebi služim.

Oče naš. Češčena si Marija.

Hvaljeno in češčeno itd.

Križani Gospod itd.

XIII. postaja.

Molimo Te, o Gospod Jezus Kristus! in Te hvalimo.

Ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

Jezusa njegovi deviški Materi v naročje polože.

O prežalostna Mati! kakó je bilo pač z britkostmi napolneno Tvoje Serce, ko si svojega ljubega Jezusa mrtvega imela v naročji. O sprosi mi milost, da bom sovražil greh, ki je bil kriv Njegove smrti in Tvojih britkosti, da bom spokorno živel in v Tvojem naročji sveto umrl.

Oče naš. Češčena si Marija.

Hvaljeno in češčeno itd.

Križani Gospod itd.

XIV. postaja.

Molimo Te, o Gospod Jezus Kristus! in Te hvalimo.

Ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

Jezusa v grob položé.

O Jezus! vsemu hočem odmreti in le v Tebi živeti. Dokler mi je še tu živeti, hočem le v Tebi in s Teboj živeti, da bom kedaj v nebesih Tebi večno živel, ter tamkaj sad

Tvojega britkega trpljenja in Tvoje smrti
večno vžival.

Oče naš. Češčena si Marija.

Hvaljeno in češčeno itd.

Križani Gospod itd.

Sklepna molitev.

Moj Vzveličar Jezus, bodi zahvaljen, da
si mi tako dolgo prizanašal in na mojo pokoro
takó milostljivo čakal!

Daj, o Jezus, da se ne pogubi, katerega
si toliko ljubil in za njegovo vzveličanje to-
liko pretrpel!

Vsmili se duš v vicah; naj počivajo v
miru!

Oče naš ... Češčena si Marija ... Čast
bodi ... Vsmili se nas! ...

Vsakdanje molitve.

Jutranje molitve.

V imenu † Očeta in † Sina in Svetega † Duha Amen.

Vsemogočni večni Bog! preponižno se Ti klanjam, in Te hvalim in častim s srcem in z usti. ker si moj gospodar in Bog. Svet, svet, svet je Gospod Bog vojskinih trum. Polna sta nebo in zemlja veličanstva slave Tvoje. Čast bodi Bogu Očetu in Sinu in Svetemu Duhu. Kakor je bila v začetku, takó bodi zdaj in vselej in na vekomaj. Amen.

Hvala Tebi, Oča nebeški! ker si me iz ničesar vstvaril po svoji podobi. Hvala Tebi, Sin Božji! ker si me odrešil s svojo predrago krvjo. Hvala Tebi, o Sveti Duh! ker si me posvetil pri sv. krstu ter poklical k pravi, jedino vzveličavni katoliški veri. Predobri Bog, o kolike milosti in dobrote še zmerom pode-

ljuješ meni nevrednemu grešniku! Tvoja dobrota me je nocoj ohranila in hudega varovala, med tem ko si to noč mnoge duše poklical k sodbi in morda obsodil za večno. Kako se Ti hočem, o ljubi moj Oča nebeški! zadosti zahvaljevati, da si mi daroval zopet jeden dan, da ga morem porabiti za vzveličanje svoje duše.

Oča preljubeznjivi! današnji dan bôdi Tebi posvečen. Prvi vzdihljej mojega ljubečega srca pridi k Tebi. Tebe hočem tudi tolikokrat slaviti in poviševati, kolikorkrat bom danes dihnil, kolikorkrat mi bo vdarilo moje srce. Posvečujem Ti dušo in telo, vse kar je v meni, slaví naj presveto ime Tvoje. Kar koli bom dones mislil in želel, govoril, storil in pretrpel: vse bôdi iz čiste ljubezni do Tebe, na Tvojo čast in po Tvoji sveti volji. Sprejmi milostljivo, Oča nebeški! ta moj srčni dar, ki Ti ga ponižno darujem z daritvijo Tvojega preljubeznjivega Sina, našega Gospoda in Vzveličarja Jezusa Kristusa.

O preusmiljeni Jezus, Ti si začetek in konec, pot, resnica in življenje. Glej, jaz trdno sklenem, da se hočem dones po Tvojih zapovedih ravnati, in vse storiti, kar se spodobi pravemu kristijanu. Posebno ti obljubujem, da čem to bogoljubno delo . . . storiti in v tej čednosti . . . se vaditi. Potrjuj, o Začetnik milosti! mojo mlačno voljo, da srečno premagam vsako skušnjava v greh. Nè, no-

čem spet dones svoje duše jemati iz naročja svojega ljubeznjivega Odrešenika, da bi jo izdal v zaklete roke svojega peklenskega sovražnika. Nočem več vedôč in prostovoljno oni greh storiti. Oh! le prevečkrat sem ga storil, ali zdaj trdno sklepam, da se čem poboljšati. Hočem tudi vse sv. odpustke prejeti, ki jih dones morem zadobiti.

O ljubi Bog! o presveti, vsemogočni Bog! o sveti, neumrljivi Bog! priporočujem se Tvoji mogočni obrambi. Razsvetluj temo moje nevednosti, daj, da se znebim mlačnosti, reši me vsacega greha in večne smrti.

Prositate za me vsi angelji in svetniki Božji, posebno Ti preblažena Devica in Mati Božja Marija, moja premila Mati in pomočnica sè svojim čistim ženinom, sv. Jožefom; in Ti sv. angelj varih, moj zvesti prijatelj, in vsi patroni moji, podeljujte meni slabotnežu svojo pomoč ter mi od Boga izprosite čistost duše in telesa in stanovitnost v dobrem. Te milosti prosim tudi za svojo rodovino, za dobrotnike, prijatelje in sovražnike svoje, zlasti za . . . kakor se tudi jaz priporočujem v molitve vseh pravovernikov in v daritev sv. maše, ki se dones opravlja po vesoljnem svetu. Blagoslovi me Bog Oče, Bog Sin, Bog sv. Duh. Amen.

Oče naš, kateri si v nebesih. Posvečeno bodi Tvoje ime. Pridi k nam Tvoje kraljestvo. Zgodi se Tvoja volja kakor v ne-

besih, tako na zemlji. Daj nam dones naš vsakdanji kruh. In odpuščaj nam naše dolge kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom. In nas ne vpeljaj v skušnjava. Temveč reši nas od hudega Amen.

Češčena si Marija, milosti polna, Gospod je s Teboj. Blažena si med ženami in blažen je sad Tvojega telesa, Jezus. Sveta Marija, Mati Božja! prosi za nas grešnike, zdaj in ob naši smrtni uri. Amen.

Ako le utegneš, moli še apostoljsko vero in potem angeljsko češčenje:

1. Angelj Gospodov je Mariji oznanil in spočela je od sv. Duha, Češčena si Marija . . .

2. Glej, dekla sem Gospodova; zgodi se mi po Tvoji besedi. Češčena si Marija . . .

3. In Beseda je meso postala in med nami prebivala. Češčena si Marija . . .

V. Prosi za nas sv. Božja porodnica!

R. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Milost svojo, prosimo, o Gospod! v naša srca vlij, da po angeljevem oznanenji spoznavši včlovečenje Tvojega Sina Jezusa Kristusa, bomo privedeni po njegovem trpljenji in križi k časti vstajenja. Po istem Kristusu Gospodu našem. Amen.

(Ako ti je mogoče, idi k sv. maši in moli mašne molitve ali sv. rožni venec; ako

pa nikakor ne moreš, pa sv. mašo Bogu doma v svojem srci daruj, da bi rad šel k sv. maši.

Med dnevom bôdi pobožen in potrpežljiv pri opraviilih.)

Molitve po dnevi.

Pred jedjo.

Oče naš. Češčena si Marija. Blagoslovi, o Gospod! nas in te Tvoje darí, katere bomo od Tvoje dobrote zavžili. Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

Po jedi.

Zahvaljujemo se Ti, vsemogočni Bog! za vse dobrote Tvoje; ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen. Oče naš. Češčena si Marija.

(Ako ješ kaj malega ali v sili, moreš moliti samo: Čast bodi Bogu Očetu itd.)

Ako te kedo sreča,

moli: Hvaljen bodi Jezus Kristus! (Odgovor): Amen na vekomaj!

V skušnjavah

moli: Jezus, Marija in sv. Jožef! Vam izročam svojo dušo in telo. — Rajši hočem umreti, kakor grešiti. Ali reci srčno: Jezus, Marija!

Gredoč memo cerkve

moli: Češčeno in hvaljeno naj vedno bo
Presveto Rešnje Telo!

ali pa: Čast bodi Bogu Očetu in Sinu in sv.
Duhu itd.

Gredoč memo križa

rekaj: Molimo Te, o Kristus! in Te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Gredoč mimo podobe Matere Božje

moli: Sveta Marija, Mati Božja, prosi za nas
grešnike zdaj in ob naši smrtni uri. Amen.

Mimo podobe svetnika ali svetnice

vsklikni: Sv. J. (Jožef, ali ...) Sveta Neža,
ali ... za nas Boga prosi!

Ako si se pregrešil,

spominjaj se, da takrat še nisi vreden „Boga“
izgovoriti, zato preponižno moli kakor sv.
Tajda: (Qui me plasmasti, miserere mei;) „Ki
si me vstvaril, usmili se me!“ (Ta ponižna
molitev skesanega grešnika je Bogu posebno
všeč).

Ako te nesreča ali bolezen zadene,

vzdihuj: O moj Bog, res da mi je hudo, pa
naj bo Tvoja sv. volja! O Gospod, tukaj
žgij in tepi, samo prizanašaj na onem svetu.

Slišojoč mrliču zvoniti ali gredoč mimo pokopališča

moli: Bog mu (ali jim) daj večni mir in pokoj in večna luč naj jim sveti! Naj počivajo v miru! Amen

Večerne molitve.

V imenu † Očeta in † Sina in Svetega † Duha. Amen.

O moj trojedini Bog, Oča, Sin in Sv. Duh! na konci dneva se Ti zopet prav ponižno klanjam. Hvalim in častim Te z vsemi angelji in svetniki in zahvaljujem se Ti za vse dobrote duhovne in telesne, katere si mi milostljivo podeljeval dones in vse dni mojega življenja. Kakó Te čem, o moj Bog za vse to zadosti zahvaliti!

Pridi, o sv. Duh, razsvetli mi pamet in užgi mi srce z žarki svoje večne svetosti, da v britkosti svoje duše pravo spoznam vse svoje grehe in nemarnosti in se jih resnično skesam, ter pred Teboj, o milostljivi Oča nebeški! spet milost zadobim. Tvoje oči so videle moje grehe in pomanjkanje in na vsak moj korak pazile. O Gospod. daj mi spoznati vse moje pregrehe!

(Postavi se v pričujočnost Božjo in izprašuj svojo vest.)

Misli, s čim si se dones pečal, kje in s kom si bil? Kaj si dones mislil, govoril, storil ali kaj si dobrega opustil? Kakó si molil in kak si bil v cerkvi ali pri delu, domá ali drugodi, do Boga, do sam sebe ali do bližnjega? Kakó si opravljal dolžnosti svojega stanu kot poglavar ali podložnik, kot oče ali mati, ali kot sin ali hči? Ali si kak tuj greh storil in dobra dela iz ljubezni do Boga ali iz navade ali drugih namenov opravljal? Kar se iz ljubezni do Boga ne stori, nema plačila.

(Obudi kesanje.) O ljubi Bog, kakó sem Ti bil nehvaležen za vse Tvoje dobrote! Sram me je, da sem toliko hudega storil in toliko dobrega zanemaril. Spoznam svojo hudobnost in iz celega srca obžalujem vse grehe, posebno ta greh ... ker sem Tebe, moj Bog, ki Te iz vsega srca ljubim, ž njimi razžalil. O da ne bi bil nikoli grešil! Odpusti mi, usmiljeni Oča nebeški! zavoljo vseh vzdihljejev in solz, zavoljo trpljenja in smrti svojega ljubeznjivega Sina. O ljubi Jezus! Ti si moje upanje, operi me s svojo sveto krvjo vseh mojih grehov in hudobij. Izbriši moj grešni dolg, o Jagnje Božje! ki odjemlješ grehe sveta.

Zdaj pa, o Božji Vzveličar! trdno obljubujem, da nočem več grešiti in vseh priložnosti v greh se varovati. One družbe ... one osebe ... onega priljubljenega greha se

hočem posebno varovati. Nočem več onečastiti Tvoje sv. Rešnje krvi.

(Moli za pokoro 1 Oče naš in Češčeno si Marijo.)

O Gospod! ohrani me to noč čistega na duši in telesu, daj mi milostno, da v Tvojo čast in za vzveličanje svoje duše zdrav doživim jutrašnji dan. Blagoslovi, o Gospod! mene in moje sorodnike, moje prijatelje in dobrotnike in vse moje sovražnike. Varuj vso duhovno in svetno gosposko. Bodi usmiljen vsem siromakom in sužnjem, vsem potnikom in bolnikom, posebno umirajočim, spreobrne vse grešnike in krivoverce in razsvetljuje vse nevernike. Vsmili se tudi revnih duš v vicah in podeli jim večni mir.

O Marija, ljuba Mati, Ti za Bogom moje največe upanje! Tvojemu svetemu varstvu se priporočam. S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporočaj, svojemu Sinu nas izročaj!

Preljubi angelj varih moj, vedno mi na strani stoj!

O sv. Jožef, prijatelj Božjega srca, prosi za nas!

Vsi nebeščani prosite Boga za nas zdaj in ob naši smrtni uri.

In vse verne duše naj po milosti Božji počivajo v miru. Amen.

Predno se vležeš, poškropi se z blagoslovljeno vodo in prekrižaj se rekoč: Jezus Nazarenski! varuj me nagle in neprevidne smrti. Oča! v Tvoje roke izročam svojo dušo. O ljuba Mati Božja! varuj me skušnjav. O Jezus! Tebi živim, o Jezus! Tebi umrjem, o Jezus! Tvoj sem živ in mrtev. Amen.

Mašne molitve.

I. Sveta maša.

V imenu Boga † Očeta in † Sina in sv. † Duha. Amen.

Priprava.

Vsemogočni večni Bog! z zaupljivim srcem se Ti bližam ter želim biti pri sv. maši z največo pobožnostjo ter jo Tebi darovati. Zjedinim se torej s Tvojim mašnikom ter Ti darujem to sv. daritev kot najlepši dar hvale in molitve Tvojega Božjega veličanstva; kot daritev najvredniše zahvale za vse dušne in telesne dobrote, katere si mi podeljeval že v vsem mojem življenji; takisto kot najboljši dar prošnje za vse, česar potrebujem na duši in telesu; a zlasti kot daritev neskončne sprave za svoje brezštevne grehe.

Ti pa, o ljubi moj Bog in Gospod, daj mi k temu svoj sveti blagoslov!

Ker pa dobro vem, da zavoljo svojih grehov nisem vreden biti pri takó sv. da-

ritvi, zato Te, nebeški Oča! spominjam prvega prelivanja krvi Tvojega preljubeznjivega Sina in Vzveličarja našega, ko je bil kot majhino dete obrezan ter je milostljivo svojo kri prelil za nas. Vso to sv. kri, vse Njegove solze in sv. vzdihljeje in vse, karkoli je že takrat trpel in daroval in kar je še pozneje v svoji sv. mladosti zaslužil za nas, vse to Ti darujem, o nebeški Oča! za vse svoje grehe in hudobije, posebno svoje mladosti. Daj, da se resnično poboljšam in kakor pravi kristijan živeč nekdam umrem. Ta sv. maša bôdi v vzveličanje meni in vsem tistim, za koje sem namenjen še posebno moliti.

Od pristopa do slave.

Preljubi Gospod in nebeški Oča! v zaupanju na Tvojo preveliko milost v duhu sklenen z molitvijo mašnikovo se drznem Te spomniti, kakó je nekdam Tvoj preljubi Jezus Kristus šel na Oljsko Goro. Darujem Ti vso Njegovo, 3 ure trajajočo molitev na Oljski Gori, vse smrtne težave, koje je tam prebil, ves krvavi pot, ki ga je pretočil in Te spet prosim za odpuščenje vseh svojih grehov in grehov vseh ljudi. Sosebno Ti darujem to predrago kri za srečno mojo in družih zadnjo uro. O ljubi Gospod varuj nas nagle neprevidne smrti, stoj nam ob smrtni uri na strani, dodeli nam pravo srčno obžalovanje naših

grehov in tolaži nas s svojo sveto tolažbo. Darujem Ti to tudi za našega sv. Očeta papeža, za vse škofe, mašnike in dušne pastirje in zlasti za naše spovednike, da jih boš Ti sam vodil in varoval, pa tudi za vso sv. katoliško Cerkev, da se bo vedno bolj razširjala, razcvetala in povelečevala. Amen.

Od slave do evangelja.

Vsemogočni Oča, usmiljeni Bog! z mašnikom in sv. evangelji Te hvalim in častim. Iz dna svojega srca Ti kličem z vsemi nebeščani: „Čast Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so svete volje! Opomnim Te tudi, o večni Oča! bičanja Tvojega ljubelega Sina in vsega, kar je naš ljubeznjivi Jezus tedaj pri stebru bičanja pretrpel. Vse Njegovo sramotilno slačenje, vse Njegove udarce, vse Njegove vzdihljeje, vso tam prelito kri, sploh vse kar je On pri stebru bičanja trpel, molil in daroval: vse, vse Ti darnjem, o ljubi Oča nebeški! za vse nesramnosti in za vse, v čemur smo se pregrešili zoper svoje telo, tempelj sv. Duha. Darujem Ti vse to še posebej za našo deželsko gosposko, za našega cesarja, da jih Ti razsvetljuješ, za našo domovino in vse krščanske dežele, da v njih ohraniš pravo vero ter jih varuješ šibe svoje stroge sodbe: vojske, kuge, lakote in bolezni in vseh žalostnih, revnih časov. Amen.

Od darovanja do „svet, svet, svet“.

Z mašnikom, Tvojim pomaziljenim služabnikom, darujem Ti sedaj kruh in vino. Zlasti Ti tu darujem, kar je moj Gospod in Odrešenik pretrpel pri svojem kronanju. Darujem Ti vse neznane bolečine Njegove sv. glave, vse krvave, bodeče trne, vse trganje in tripanje Njegovih čutnic, vso Njegovo sv. Rešnjo kri, tekočo iz Njegove glave, Njegovo žalostno-milo obličje, Njegove vzdihovanje in sv. molitev in vsa Njegova darovanja, ko je za nas bil grozno s trnjem venčan. Vse to Ti darujem za vse nečiste in hudobne misli svojega življenja, za vse nespodobne poglede, za svoj napuh, za vse nevere, krivoverstva in vse pregrešne namene, ki so bili kedaj storjeni v Tvoje zasramovanje, v zaničevanje Tvoje sv. cerkve ali sploh v pogubljenje ljudi. Vse to trpljenje Tvojega preljubega Sina Ti darujem zlasti za spreobrnjenje nevernikov, krivovercev in hudobnih kristijanov, soseбно za svoje lastno spreobrnjenje. Amen.

Od „svet, svet, svet“ do povzdigovanja.

Svet, svet, svet si Ti, o Bog vojskinih trum! Kedo Te ne bi častil, o neskončno Veličanstvo! Premišljevati hočem, o moj Bog! pretežko nošo križa Tvojega preljubeznjivega Sina, našega Vzveličarja. Darujem Ti o moj Bog vse, kar je naš ljubi Gospod Vzveličar

na tem bridkem križnem potu pretrpel: vse Njegove močne padce, vse kaplje krvi istega težkega pota, vse zaničevanje in vse neusmiljene udarce tu prejete. O da bi mogel s Simeonom Cirenčanom Tebi, o moj ljubi Jezus! pomagati, križ nositi! O da bi Ti mogel z Veroniko potni obraz obrisati in z jokajočimi ženami jeruzalemskimi Ti svoje sočutje javiti in svoje grehe resnično obžalovati! Darujem Ti, o nebeški Oča! sladko a muke polno srečanje svete Matere Tvojega jedinorojenega Sina. Zato hočem tudi jaz zadeti križ na rame: o daj mi milost, da ga bom nosil voljno i z veseljem. To vse Ti pa še darujem za vse žalostne in revne kristijane, ki nosijo težak križ, za vse bolnike, ki sedaj v cerkev ne morejo; za vse jetnike, zlasti pak tiste, ki so zaradi pravice preganjani; za vse, ki imajo mnoge težave in ne morejo k službi božji; za vse potnike in tu nepričujoče kristijane. Amen.

Od povzdigovanja do „Jagnje Božje“.

Pri povzdigovanji sv. Hostije.

Jezus! verujem, da si resnično pričujoč v tej sv. hostiji. Upam v Tebe. Ljubim Te iz celega srca in ponižno Te molim.

Jezus! Tebi živim; Jezus! Tebi umrjem; Jezus! Tvoj sem živ in mrtev.

Pri povzdigovanji sv. Krvi.

Presveta kri mojega Jezusa! molim Te, operi me vseh grehov in vzveličaj me.

Večni Oča! Darujem Ti to drago kri Jezusa Kristusa v spravo za svoje grehe in za vse potrebe sv. katoliške cerkve. Amen.

Po povzdigovanji.

O moj Bog! zdaj je prišel Tvoj ljubeznjivi Sin in naš dobri Vzveličar na Goro Kalvarijo; z očetom in žolčem je napojen, svoje obleke oropan in na križ pribit. Na lesu sv. križa povzdignjen visi 3 ure med nebom in zemljo in se za odrešenje vsega človeštva daruje, moli in trpi za nas svoje sovražnike. Darujem Ti zdaj, nebeški Oča! vse neskončno veliko trpljenje Jezusa Kristusa, ko so zanj križ pripravljali, vse bolečine in ponavljanje vseh ran pri oropanju Njegove obleke, vse grozovito nabijanje s kladvi in vso drago kri, ki je tekla iz Njegovih 5 sv. ran; vse Njegove vzdihljeje in goreče hrepenenje, s kojim se je vlegel na trdi križ ter Svojo sv. kri do zadnje kaplje preлил. Tudi jaz hočem odslej potrpežljivo vse trpeti, kar koli mi Bog pošlje. Darujem Ti o Bog! vse bridkosti in bolečine, katere je Jezus pretrpel 3 ure viseč na križu; tudi vse Njegove vzdihljeje in darovanje, ko je Božja kri tekla na zemljo. Sosebno pa ti to.

darujem za svoje še žive stariše, brate in sestre, znance in prijatelje, za dušne in telesne dobrotnike in za vse, ki so mi storili le kedaj kaj dobrega. Vse to pa izročam v sv. 5 rane Tvojega preljubega Sina. O Gospod, blagoslovi in čuvaj jih! Amen.

Od „Jagnje Božje“ do sv. Obhajila.

Kmalu pride presrečni trenotek, ko se mašnik sklene z Gospodom v najsvetejšem Zakramentu. Premišljuje zdaj, o Jezus! kakó na križi viseč zadnje sv. besede govoriš. — Večni Oča! darujem Ti vse to neznanško zapuščenost Tvojega ljubeznjivega Sina in Njegove zadnje besede, dà vse neskončno trpljenje in prelitev do zadnje kaplje krvi, dokler ne izrečeš: Dopolneno je! Res dopolneno je vse zasramovanje, katero je Odrešenik še na križi pretrpel in vsa sv. molitev, ki jo je opravljal do zadnjega vzdihljeja. Tudi Ti darujem vse neizrečene bolečine, katere mu je prizadejal pogled na Njegovo žalostno Mater, ki je stala pod križem. O velika ljubezen! O moj Jezus, da bi Te smel zdaj z mašnikom v svoje srce sprejeti ter se s Teboj popolno zjediniti! O da bi se vsaj duhovno s Tebô zjedini! in vedno s Tabo ostal! — Glej, hitim k Tebi, želim, koprnim po Tebi iz vsega srca, kakor dete po svoji ljubi majki. In kako ne, o dobri

Jezus! saj si me toliko ljubil, da si za-me vmrl. — Hudobni Judje so Ti srce odprli; kri in voda teče iz Njega, a Judje Te še po smrti zasramujejo. To poslednje zasramovanje mojega presvetega Vzveličarja, to zadnjo prelitev krvi in vode Ti zdaj darujem o Bog! in v to prebodeno Srce Jezusovo izročam in zaklenem zdaj povsem sam sebe. O Jezus, Ti si moj in jaz sem Tvoj! Pridi, o moj Jezus! zakleni me v svoje Srce, očisti me s to svojo sv. krvjo in vodo vseh mojih grehov. — To poslednje zaničevanje mojega Spasitelja Ti darujem, o Bog! za vse, ki so mi posebno pri srci, zlasti za tega . . . in za to dušo . . . in tudi Te zaklenem v najsve-tejše srce Jezusovo. Varuj in ohrani jih, o nebeški Oča! danes in vse dni do konca življenja. Dodeli nam milost, da ne privolimo v noben smrten greh in da se bomo tudi skrbno ogibali malih grehov. V to najsve-tejše Srce Jezusovo izročam tudi vse uboge duše v vicah, najbolj pokojnih starišev, bratov in sester, prijateljev in znancev in vseh, za koje sem posebno dolžan moliti; za vse dobrotnike; za vse, ki zame molijo; za vse, ki moje molitve osobito potrebujejo; za vse zapuščence, za koje nihče ne moli in za kate-tere Ti hočeš, da molim. O Jezusova presv. Rešnja kri, brani, reši, vzveličaj vse ljudi! Amen.

Sklep.

Da bi današnji dan jaz in vsi, za katere sem to sv. mašo daroval, preživeli sveto in za nebo zaslužljivo, darujem Ti zdaj, o ljubi nebeški Oča! še vse sv. maše, katere so se Ti danes že darovale, ali se še bodo, dà, vse sv. maše do konca sveta. Darujem vse spovedi in sv. obhajila, rožne vence, litanije in druge molitve, ki se dones opravljajo, ali se bodo še pozneje. Darujem vse poste in spokorna dela, vse milošnje in dobra dela, ki so bila opravljena dones in se bodo še v prihodnje opravljala od vseh mašnikov in menihov, pobožnih kristijanov in bratovščin in, kajpak, posebno tistih, ki so duhovno zjedineni z menoj. Tudi želim se udeležiti vseh sv. odpustkov, ki jih morem zadobiti in jih dušam v vicah darovati.

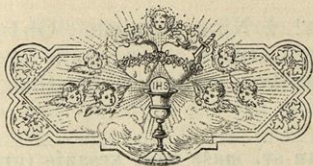
Zdaj, o moj Bog! ko nas mašnik blagoslavlja, Te prosim, blagoslovi tudi mene, blagoslovi vse pričujoče in vse one, za katere sem molil pri sv. maši. Pridi po rokah mašnikovih blagoslov sv. krvi Jezusove z vsem Njegovim zasluženjem, z vsemi neskončnimi milostmi na nas in vse revne duše v vicah. Moč tega blagoslova podeluj nam moč in srčnost za vsako dobro delo, čuvaj nas, svoje otroke vsega zla in očiščene vseh grehov dovedi nas v trikrat sveto in lepo nebo, prebivališče vseh svetnikov. Amen.

Zahvala.

Zahvalim Te ponižno iz dna svojega srca, za vso pobožnost, katero si mi dal in kolikor sem je le imel, za vse milosti in zasluženja, katere si mi dodelil pri sv. maši. Daj, o predobrotljivi Bog! da te milosti danes in do konca svojega življenja ohranim, in nekdam za to prejmem večno plačilo v nebesih.

Ljubezen vsemogočnega Boga, milost Sinu Božjega in občestvo sv. Duha bôdi vedno z menoj in z vsemi verniki. Moč drage krvi, bramba prečiste Device Marije in priprošnja vseh svetnikov spremljajte me domov in na moje delo in ostanite pri meni vekomaj. Amen.

II. Sveta maša.

(Ako pri sv. maši moliš rožni venec ali kaj družega ali poješ svete pesmi, moraš pri poglavitnih delih sv. maše prenehati in moliti, kakor vidiš tukaj:)

V cerkev vstopivši poškropi se rekoč:

Poškropi me o Gospod! s hizopom in bom očiščen; omij me in bom bolj bel ko sneg.

Pripravljanje.

Oča nebeški! jaz, Tvoj nevredni služabnik, pridem v Tvojo sv. hišo dolžno čast in hvalo Ti dajat. Ponižno Te zahvalim za vse milosti in dobrote, ki jih deliš meni in vsem ljudem. Prosim Te, odpusti mi vse moje grehe, katerih se zavoljo Tebe kesam iz srca in trdno sklenem s Tvojo milostjo nič več ne grešiti. Dodeli mi, kar potrebujem na duši in telesu. Da vslišiš mojo nevredno prošnjo, sklenem se pri sv. maši z Jezusom, Tvojim preljubim Sinom, ter se

Tebi, Oče! ž Njim darujem. Oh! ne zavrzi me, svojega otroka, — in vsmili se tudi vseh svojih vernikov, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem.

V začetku sv. maše moli kesanje (grevengo):

O moj Bog! vsi moji storjeni grehi so mi iz srca žal itd.

O večni Bog! darujem Ti to sv. daritev, pri kateri hočem biti z vso pobožnostjo kot dar molitve, hvale, zadoščenja in prošnje za sebe in za vse ljudi. Posebno pa za I. I.

(Zdaj moli svoje molitve ali poj dalje.)

Pri evangelji.

(Pokrižaj se, potem moli:)

Združen z Božjim Srcem Jezusovim in z neomadeževanim Srcem Marijinim se Ti, o Bog, zahvaljujem za sv. evangelje in za to milost, da sem otrok Tvoje sv. katoliške cerkve. Trdno in nedvomljivo verujem vse, kar si Ti, o Bog! razodel, kar je Jezus učil, in kar sv. rimsko-katoliška Cerkev zapoveduje verovati. Daj mi milost po tej sv. veri živeti in umreti. Amen.

(Zdaj moli svoje molitve ali poj dalje.)

Pri darovanji.

Oče nebeški! darujem Ti z mašnikom to sv. mašo z vsemi drugimi, ki se dones

darujejo po celem svetu, v Tvojo večo čast Božjo, v spomin trpljenja Jezusovega. v zahvalo za vse prejete dobrote, za odpuščenje grehov in kot prošnjo za vse potrebe na duši in telesu. Sosebno Te še prosim po tej sv. maši za I. I. . . .

(Potem moli svoje molitve ali poj dalje.)

Pri povzdigovanji sv. hostije.

Bodi češčen pravi, živi Bog, ki si v podobi kruha na oltarji živ pričujoč! — O Jezus, bodi mi milostljiv! O Jezus, odpusti mi moje grehe! O Jezus! vzveličaj me!

Med povzdigovanjem.

O Jezus! trdno verujem, da si v svetem Rešnjem Telesu resnično pričujoč kot pravi Bog in človek skupaj in Te ponižno molim. — Upam v Tebe, ker si neskončna dobrota in Te prelepo prosim Tvoje Božje pomoči. — Ljubim Te in Ti vse svoje misli, besede in dejanja izročam. — Iz ljubezni do Tebe se kesam vseh svojih grehov in za gotovo obljubim s Tvojo milostjo več ne grešiti.

Pri povzdigovanji sv. Rešnje Krvi.

Češčena bodi sv. Rešnja Kri! Umij me vseh mojih grehov in očisti me takó, da bom vreden večnega življenja! — O Jezus, Tebi ži-

vim! O Jezus, Tebi umrjem! O Jezus, Tvoj sem živ in mrtev! — Daj, o Jezus, da Tvoja draga, Rešnja Kri ne bo zgubljena nad menoj!

Večni Oče! darujem Ti predrago Kri Jezusa Kristusa v zadoščenje za moje grehe in za potrebe sv. Cerkve.

(Na to moli svoje molitve ali poj dalje.)

Pri obhajilu.

(Vdari se 3 krat na prsi in reci tudi 3 krat:)

„O Gospod! jaz nisem vreden, da greš pod mojo streho, temveč reci le z besedo in ozdravljena bo moja duša“.

Želim Te, o Jezus! s čistim srcem prejeti v sv. obhajilu, pa v resnici se to zdaj ne more zgoditi. Obžalujem vse svoje grehe in Te prosim: pridi po duhovno v moje srce in ne zapusti me nikdar, o Jezus! Amen.

(Potlej še moli svoje molitve, ali poj dalje.)

Konec.

Blagoslovi vsemogočni večni Bog † Oče in † Sin in sveti † Duh vse naše misli, besede in dejanja, vse dušne in telesne moči in čutila. Bôdi vse k Tvoji večji časti Božji in k našemu dušnemu vzveličanju! Amen.

Zahvala za sv. mašo.

O Bog, kakó sem srečen in vesel, da sem se pri maši vdeležil zasluženja Jezuso-

vega! Kar je bilo pomanjkljivega pri moji pobožnosti, naj mili Jezus doda. Bôdi Tebi izročeno, o Bog! to sveto opravilo, bôdi meni v tolažbo in pomoč. O Jezus! s Teboj vred zahvalim, ali bolje: sam o Jezus! namesto mene zahvali se nebeškemu Očetu za neskončno daritev. O ljuba Mati Božja, vsi angelji in svetniki Božji, pomagajte mi Bogu neskončnemu dolžno čast in hvalo dajati! Ti pa, sv. angelj Božji, vodi me zdaj po vseh mojih potih, dokler srečno ne pridem v večno vzveličanje. Amen.

Molitev pred pridigo.

O Jezus, preljubi Učitelj! ki si nam pot, resnica in življenje, po svojih namestnikih k nam govoriš ter nas učiš pobožno živeti, srečno umreti in večno vzveličanje doseči. Odpri moja ušesa, da bom željno poslušal in zvesto ohranjeval besede večnega življenja. Sv. Duh! pripravi moje srce, da bo seme Božjega nauka padalo na dobro zemljo in rodilo obilno dobrega sadú. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

(Poslušaj rad Božje nauke in pridige, ako je le mogoče, nikoli ne opusti, vsaka pridiga je duhovna roža nebeškega kraljestva. Zapomni si, kar slišiš in tudi drugim rad povej. Beseda Božja je živež naše duše!)

Molitev po pridigi.

Hvala Ti bôdi, o Jezus! za vse Tvoje svete nauke. Naj bodo vedno moje veselje, moje upanje, moje želje! Daj mi, o Bog! te svete nauke zvesto ohranjevati, skrbno dopolnjevati in zato, kakor si obljubljal, k Tebi dospeti v večno veselje. Amen.

Spovedne molitve.

Pripravljavna molitev.

O moj Bog! dobro vem, kakó dobrotljiv in vsmiljen si Ti do vseh, ki se Te bojé in Te ljubijo; vem pa tudi, kako pravičen in strog in strašen si vsem, ki Te ne ljubijo; in vendar se Te nisem vedno bal, Te nisem vedno ljubil! — Tebi, vsevedni Bog, ni nič skritega; Ti gledaš v srce človekovo in znane so Ti najskrivnejše misli njegove.

O pravični Bog, kakó strašen boš grešniku, ki se Te ne spominja, ki hudo dela in živi, kakor bi ne bilo ne sodbe, ne plačila, ne kazni. Ti ga boš poklical ob uri, ko prav nič ne bo mislil, sodil ga boš in na vekomaj obsodil v pekel. Sramota pokrivala bo grešnika, kedar se v svojem nebeškem veličastvu z angelji Božjimi prikažeš Sodnik na oblakih neba; sramoval se bo svojih grehov, ki ga bodo tožili pred sodnjim stolom Kristusovim.

Kaj bo z menoj, o Gospod, kakó se bom jaz rešil pred pravično jezo Tvojo? Tresem se, ko se spomnim zadnje ure in pravične sodbe, pri kateri ne pomaga več nobena prošnja.

Usmiljeni Oče, ne daj, da bi jaz umrl v smrtnih grehah, dodeli mi toliko časa, da s pokoro zadostim za svoje grehe. K Tebi, o Bog, ki si dobrotljiv in milostljiv, vzdihujem ubogi grešnik: Daj mi milost, da vse svoje grehe prav spoznam, se jih kesam, odkritosrčno spovem, se za-nje spokorim, in takó, kakor izgubljeni sin, milost najdem pri svojem Očetu.

Mili Jezus, ki si voljan križ nosil za voljo mene grešnika, podpéraj me s svojo mogočno milostjo! Amen.

Izprašaj svojo vest.

Pomisli besede pobožnega Tomaža, ki pravi; Pravični obdolžuje sam sebe, zato tudi ti vsak dan premišljuj, kako živiš. Nespa-metnež se jezi, ako mu kdo kaj očita in ga opominja, nečimerni nič ne mara zato, prev-zetnež se izgovarja, lenuh se nič ne zmeni. Kdor pa je moder, rad premišlja svoje dela, rad se ozéra nazaj, kaj je bilo, in na-prej, kakó bo v prihodnje. Strašijo ga grehi njegovi. — Pazi torej tudi ti na svoje na-pake, sam od sebe térjaj oster odgovor; pre-

glej, kaj in kakó si grešil; ozri se v svoje srce in pomisli, ali ne gospodari v srcu jeza, nevoščljivost, nečistost, napuh, nepotrpežljivost ali žalost. — Toda ni še dovolj, da pomisliš, kaj si grešil, treba tudi da premisliš, kaj si dobrega opustil in ali si dobro delal v čast Božjo. Sam sebe sodi ostro in poznal se boš, žaloval boš zaradi storjenih grehov, varoval se jih in našel boš odpuščenje in milost pri Bogu.

Ogledalo vesti.

(To ogledalo vesti je posneto po obširnem „ogledalu“ v Kosarjevi „Nebeški hrani“.)

1. Ali si opuščal jutranje, večerne molitve, angeljsko česčenje? — Ali si se sramoval svoje vere? Ali si se norčeval iz svetih rečij?

2. Ali si Božja imena, imena Marije in svetnikov lahkomišelnó in brez spoštovanja izgovarjal? — Ali si klel, rotíl se, pridušal? Ali si po krivem prisegel? — Ali si izpolnoval Bogu storjene obljube?

3. Ali si ob nedeljah in zapovedanih praznikih kedaj delal hlapčevska dela ali druge silil brez potrebe in pravega privoljenja? — Ali si bil ob nedeljah in zapovedanih praznikih pri celi sveti maši? — Kako si se vedel v cerkvi? — Ali si poslušal pridige? — Ali si podložnim branil k maši? — Ali si odvrnil koga, da ni šel k maši?

4. Otroci, mladeniči, dekleta: Ali si bil pokoren starišem? — Ali si jim bil zvest? — Ali si jim kaj vzel, predal, goljufal, napravil? — Ali si spoštoval stariše, molil za-nje? — Ali si jih grdo gledal, pikal, zaničeval, zmerjal, klel, ali (kar te Bog varuj) suval, pehal ali celo udaril? — Ali si jim v bolezní, v starosti postregel? — Ali si njih zadnjo voljo spolnil?

— Stariši, gospodarji: Ali skrbiš za zdravje in življenje otrok? — Ali jih poučuješ v krščanskem nauku? — Ali jih vodiš v cerkev, k sv. zakramentom? — Ali si jih pohujšal s kletvino, prepirom, grdim govorjenjem in vedenjem? — Ali si pustil domače po noči brez variha? — Ali si dovolil družini, da so hodili v slabe družčine, plesat, igrat, ali po noči na vas? — Ali si z družino ravnal premehko ali preostro?

5. Ali si sebi ali drugemu škodoval na zdravju ali življenju? — Ali si se preveč jezil, žaloval, užival v preveliki meri jedi in pijače, osobito škodljive? — Ali si s plesom, s ponočevanjem zdravje spodkopaval? — Ali živiš v sovraštvu in se nočeš spraviti? — Ali si bil pri kakem pretepu, poboju? — Ali si koga pohujšal?

Ali si imel rad nečiste misli in želje? — Ali si nespodobne reči poslušal, govoril, gledal, bral, pel? — Ali si hodil v nevarne kraje na ples, v slabe gostilnice, po noči na vas? — Ali imaš znanje z drugim spolom? — Iz kakega namena? — Ali si se v dejanju pregrešil zoper sv. čistost sam seboj ali z drugim?

7. Ali si kedaj po krivici želel tuje blago? — Ali si koga goljufal, okradel? — Ali si prelakomen? — Ali druge oderaš, previsoke obresti terjaš, krivo mero in tehtnico rabiš; bližnjiku na polju, v hosti, pri drevju škodo delaš? — Ali si izplačal in dal, kar si dolžan starišem, bratom, sestram in drugim, kar jim gre? — Ali kake najdene reči nočeš nazaj dati? — Ali si ukradene reči kupoval, prodajal, skrival?

8. Ali si druge opravljal, obrekoval, besede prenašal, podpihoval, dražbe delal? — Ali si se lagal, prilizoval, hlinil?

9. Ali si se postil? — Ali si post zaničeval in se iz posta norčeval ter nalašč meso jedel?

10. Ali si bil vsako leto o velikonočnem času pri spovedi in sv. obhajilu? — Ali si opravil spoved?

— Ali si opravil naloženo pokoro? — Ali si kak greh pozabil, ker si premalo vest izprašal? — Ali si kak greh nalašč zamolčal? — Ali si izpolnoval, kar si pri zadnji spovedi obljubil? — Ali si nevredno prejel sv. obhajilo?

11. Ali si v adventu in postu hodil po veselica, ali si plesal, igral, pijančeval, ponočeval v tem času?

12. Ali izpolnuješ dolžnosti svojega stanu? — Ali si ž njim zadovoljen? — Ali godrnjaš zoper Boga in božjo previdnost? — Ali se povzdiguješ nad druge, jih zaničuješ ali jim zavidaš? — Ali si len in zani-krn pri svojih opravilih?

Ali greš danes k spovedi iz navade ali prisiljen? — Ali imaš resnično voljo po tej spovedi poboljšati se in vse storiti, kar ti spovednik naroči?

Obžaluj svoje grehe.

Jezus, Sin božji, usmili se me! Grešil sem velikokrat in hudo sem grešil; svoje grehe spoznam pred Tvojim obličjem. Kam se hočem obrniti? Ako pogledam v nebesa, Ti pravični Bog si tam, ki ne zanašaš greš-nikom in govoriš: Končajmo brezbož-nika, da ne bo gledal veličastva božjega! — Ako se ozrem v pekel, tudi tam si Ti, pravični Bog, ki kaznuješ greš-nika in kakor grom doni Tvoj glas: Zve-žite mu roke in noge in vrzite ga v unanjo temó, kjer je jok in škri-panje z zobmi!

O sveti in pravični Bog, bojim se Te in trepetam pred Teboj! Kako bom Tebi

odgovarjal pri sodbi, ker strašno in sveto je Tvoje ime!

Vender za-me ni še vse zgubljeno; v tem življenju si še pomagam, saj slišim mili glas Jezusov: Delajte pokoro, ker blizu je kraljestvo božje; in: Blagor žalostnim, ker bodo potolaženi; in: Pridite k meni, ki ste trudni in obloženi in jaz vas pokrepčam! O kako me tolažijo te Tvoje besede, o Jezus; sedaj vem, da ne boš zavrgel mene ubogega grešnika, ker si prišel iskat in vzveličat, kar je bilo izgubljenega. Usmili se me, o Gospod, po svojem neskončnem usmiljenju.

Upam na Tvojo neskončno milost in zato vzdihujem; Gospod Bog, sveti Oče! Grešil sem zoper nebesa in zoper Tebe in nisem vreden, da bi me Ti imenoval svojega sina; vender dodeli, da bom le kakor Tvoj najemnik! — Zaslužil sem, da me pogubiš, vender bodi mi milostljiv in usmiljen in odpusti mi moje hudobije, katere obžalujem in sovražim!

Obudi trden sklep.

Kakó je bilo pač mogoče, da sem tolikrat razžalil svojega dobrega Boga in pozabil njegovega usmiljenja! Gospod, sedaj več ne sme tako biti. Trdno danes sklenem, da Te ne bom nikdar več razžalil z rado-

voljnim grehom, ker Tebe želim v prihodnje ljubiti nad vse. Prenašal bom voljan nadloge, da se pokorim za svoje grehe. Vendar Ti Gospod veš, kakó sem slab; zato me podpéraj, da zvesto izpolnujem svoj sklep. Ljudje govorite o meni, kar vam drago, Gospoda se bom bal, ker Bog je moje vse. Gospod, stoj mi na strani, da se bom stanovitno vojskuval s skušnjavami, pošlji svojega angelja, da me bo vodil na vseh mojih potih, in dodeli mi milost, da bom vedno poslušal njegov glas.

Pred spovedjo.

O Bog, bližam se spovednici, kjer sedi mašnik, Tvoj namestnik, da v Tvojem imenu odpušča ali zadržuje vernikom njih grehe. Torej Bogu vsevedočemu se hočem spovedati; dodeli mi torej milost, da se takó čisto in natanko spovem vseh svojih grehov, kakor bi stal pri sodbi pred Teboj, ki vse veš in vidiš v moje srce.

Predno začneš spoved, moli:

Prosim, duhovni oče, svetega blagoslova, da se svojih grehov prav in čisto spovem. Jaz ubogi grešnik se spovem Bogu vsemočnemu, Mariji, Materi Božji, vsem svetnikom in svetnicam Božjim in vam mašniku, namestniku Božjemu, da sem od svoje zadnje spovedi (povej, kedaj si bil zadnjič pri spo-

vedi) velikokrat in obilno grešil z mislijo, z besedo, z dejanjem in zamudo dobrih del, posebno se obtožim: (Sedaj se spovej vseh svojih grehov, in ko si vse povedal, reci:) Drugih grehov se več ne spomnim. Prosim duhovni oče, izveličalne pokore in svete odveze, če sem je vreden.

Pazljivo poslušaj, kar te uči spovednik. Odgovori razločno, kar te vpraša in dobro si zapomni pokoro; na-to moli kesanje:

O moj Bog! vsi moji storjeni grehi so mi iz srca žal, ker sem Tebe, svojega preljubeznjivega Boga, Tebe, vso svetost in neskončno dobroto, ki Te iz vsega srca ljubim, ž njimi razžalil. Trdno sklenem, s Tvojo pomočjo svoje življenje poboljšati in vse, tudi smrt rajše pretrpeti, kakor Tebe, svojega Boga, še kedaj s kakim grehom razžaliti. Daj mi moč, da izpolnim ta svoj sklep! Prosim Te po neskončnem zasluženju Tvojega Božjega Sina, našega Gospoda in Vzveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Po spovedi.

Pojdi, tvoji grehi so ti odpuščeni! Takó si Ti, o Jezus, govoril grešnikom, ko si še hodil po zemlji; takó je v Tvojem imenu tukaj spregovoril tudi Tvoj namestnik.

Slavim in hvalim Te, dobrotljivi Bog, za Tvojo neskončno milost, da si mi odpu-

stil vse moje grehe in me sprejel zopet za svojega otroka. Da bi pač tudi jaz, kakor nekdanj Peter, jokal nad svojimi grehi, da bi se jih spokoril s solzami resničnega kesanja.

Veliko, Gospod, je usmiljenje Tvoje, katero si mi skazal ravnokar pri spovedi; dodeli, o Jezus, da bo velika tudi moja hvaležnost! Daj mi milost, da Ti ostanem zvest, da nikdar več ne pozabim svojih sklepov. Spominjaj me večkrat svojih svetnikov — spokornikov, da bom imel žive vzglede pred seboj, kakó je meni treba živeti po dobri spovedi, kakó pokoro delati in skrbno se varovati novih grehov. Po noči in po dnevu so premišljevali Božjo postavo in iskreno hrepeneli, da bi se kmalu združili z Bogom v nebesih na veke.

Take zveste služabnike Tvoje želim tudi jaz posnemati, da ne zabredem v stare grehe. Gospod, ki si milostno odgnal hudobo iz mojega srca, varuj me in podépraj, da satan ne pride s sedem novimi tovariši, da ne najde mojega srca hudobi in svetu odprtega, da poslednje moje reči ne bodo hujše, nego prve.

O Gospod, ki si v meni dobro začel, utrjuj me v čednosti tudi zanaprej, da bom v nebesih deležen neizmerne plačila, katero si pripravil vsem, ki Tebe ljubijo. Amen.

(Sedaj moli, ako ti je le mogoče, sv. križev pot ali katero drugo molitev.)

Ostani stanoviten.

Da ostaneš stanoviten, beri, kaj pravi o tem pobožni Tomaž: Veliko je ljudi, ki po spovedi obžalujejo svoje grehe, ki krotijo svoje poželenje, premišljujejo Kristusovo trpljenje in voljni nosijo jarem Gospodov; toda vsi ne ostanejo stanovitni v tej gorečnosti; polagoma opešajo in zopet se začne staro življenje. Ni namreč zadosti imeti le dobro voljo, marveč treba tudi delati za poboljšanje.

Premišluj življenje svetnikov in kliči jih na pomoč; pomni, kaj in koliko so trpeli, da so prejeli venec vzveličanja! Kolikor več so trpeli na svetu, toliko večje je njih plačilo v nebesih. — Ne daj, da bi te zopet omrežile časne skrbi; spominjaj se besede božje: Kaj pomaga človeku, ako ves svet pridobi, abo pa škodo trpi na svoji duši!

Da ostaneš stanoviten, rad pobožno moli, ne zahajaj v šumeče družčine, bodi rad sam, beri pobožne bukve, poslušaj in premišluj Božjo besedo, vendar vedno in povsodi na milost Božjo in na priprošnje svetnikov več zaupaj, nego na svojo molitev in svoja dobra dela!

Vojskuj se vedno zoper napuh, ki tiči tudi v najboljšem srcu skrit; zoper poželenje po jedi in pijači, ki vodi človeka v velike grehe, in zoper lenobo, ki je mati vseh hudobij. Kdor se zoper te tri strasti ne vojskuje, ne bo obstal stanoviten; dokler nisi sebi odmrl in se popolno ponižal, vse drugo ti le malo pomaga.

Neprestano pa se ozeraš k Bogu in ga prosi, da te varuje, pri dobrih delih ti pomaga in ti do konca stoji na strani pri vsakem boju.

Obhajilne molitve.

Pred sv. obhajilom.

1. Slavim Te in hvalim, o Jezus, ker si obhajal zadnjo večerjo s svojimi učenci, in si takrat postavil zakrament sv. Rešnjega Telesa, da vse svoje hraniš v večno življenje s svojim presvetim Telesom in s svojo Krvjo. O kakó neskončna je ljubezen Božja, o kakó radodarna, ki daje za darilo sama sebe. Kakó živo se pri tem spominja zvesta duša smrti svojega ženina, katerega naj prejme, in večnega življenja, katero jej je pridobil. O kakó čudovito, kakó sladko in prijetno je človeku, da sme prejeti živega Boga, skritega v najsvetejšem zakramentu, čegar veličastvo molijo angelji v nebesih!

Dodeli, Jezus mili, da se kesam v svojem srcu, da se ponižujem v molitvi, da utrdim svojo vero, okrepim svoje upanje, vnamem goreče želje in da se topim v pobožnih solzah, kedar želim Tebe vredno prejeti! Daj, da Te častim in ljubim, da se veselim in v strahu trepetam ter se Ti zahvaljujem iz dna svojega srca!

2. Toda, o Gospod, jaz se moram spoznati nevrednega, da bi povzdiguil k Tebi svoje oči, katere sem tolikokrat omadeževal s poželenjem mesa. Vem, da Ti ne prideš rad v hišo, kjer je vse v neredu, kjer je polno hudih strastij. Zato se osramoten po-

nižujem pred Teboj in žalosten premišljudem, kako zeló da sem nevreden.

O Bog, Tebe prosim prav iskreno, odtrgaj me slastim sveta in vsem počutnim mislim, razsvetli mojo pamet in dodeli mi, da Tebe najdem ter Te vsprejem in obdržim v svojem srcu.

3. Poln zaupanja se bližam Tebi, o Jezus. Usmili se me in pridi k meni! Moja duša hrepeni po Tebi, pridi in donesi jej mir, da bo našla svojo srečo. — Vem sicer, da si Ti vsemogočni Bog, pa ne da bi me sodil, marveč v dobrem potrdil. O moj Vzveličar in moj Bog, skaži mi svoje usmiljenje, ker sam nisem vreden, da bi Te vsprejel v svoje srce. — Na-Te, o Jezus, upam. Ti si Sin živega Boga, Odrešenik sveta, Kralj nebes in zemlje; na-Te upajo pobožni, Ti tolažiš pravične. Ti daješ krotkim svoj mir, Ti bogatiš reveže in poveljučuješ ponižne, Ti krepiš slabotne, izgubljenim Ti kažeš pot, Ti daješ luč slepim, pomagaš stiskanim in tlačnim, pri Tebi imajo svoje zavetje vsi dobri! O srečna ura, ob kateri prejmem tolik zaklad, ko se Ti, mili Jezus, sam ponižam in prideš v moje srce.

4. O večna Resnica, o nebeška Ljubezen, presladki mili Jezus! Ti si moj Bog; po Tebi želi moja duša. Noč in dan vzdihujem po Tebi in želim, da bi se združil s Teboj. Pridi, hrepenenje mojega srca, luč

mojih oči; pridi, upanje moje, Ti si moj Bog in moj Gospod, izpolni, kar si obljubil! Pridi, o Jezus, in razveseli moje srce!

(Sedaj obudi kesanje nad svojimi grehi in ponižno pristopi in poklekni pred altar, da prejmeš sveto obhajilo.)

Po svetem obhajilu.

1. Imam Ga, katerega ljubi moja duša! Sedaj, Gospod, odpusti svojega služabnika v miru, kakor si obljubil! — O kakó veliko usmiljenje mi je skazal Gospod! Srečna, presrečna duša, kateri se je približal Najvišji iz nebes, da jo obsiplje z milostmi in navdaja s tolažbo! — Poveljučuj Ga, duša moja, in vse moje moči, slavite njegovo presveto Ime! — Poveljučuj, duša moja, Gospoda in ne pozabi nikdar, kaj je On storil s Teboj. Rad, o Gospod, bi Te hvalil, a višji nad vso hvalo si Ti, neskončni Bog. Moja duša počiva le v Tebi in hoče edino Tebe ljubiti na veke.

Toda, neskončni Bog, Ti me poznaš in veš, kakó sem slab, veš, da potrebujem vodnika; vôdi me torej Ti v prihodnje in dodeli, da zvesto hodim za Teboj!

2. Sveti Gospod, vsemogočni Oče, večni Bog! sprejmi mojo zahvalo, da si mene grešnika, svojega nevrednega služabnika, brez vsega zasluženja, le po polni dobroti svojega

usmiljenja nasitil s predragim Telesom in s Krvjo svojega Sina, Gospoda našega Jezusa Kristusa. Dodeli, Te prosim, da mi to obhajilo ne bode v sodbo in pogubljenje, ampak v odpuščenje grehov in v vzveličanje moje duše. V vojski bodi mi orožje vere in ščit dobre volje. Naj izčisti iz mene vso hudobijo in iztrebi vsako sladnost in poželjivost! Pomnoži v meni ljubezen in potrpežljivost, ponižnost in pokorščino in vsakatero čednost. Naj mi bo močna bramba zoper napade vseh vidnih in nevidnih sovražnikov in mogočna brzda vseh hudih nagnenj, dušnih in telesnih. S Teboj, ki si edini pravi Bog, naj me nerazvezljivo sklene in srečno privede k mojemu poslednjemu namenu. Nazadnje Te še prosim, da me kedaj privedeš k oni nepopisljivo sladki večerji, kjer si Ti s svojim Sinom in s sv. Duhom svetnikom svojim prava luč, popolno nasičenje, večno veselje, dovršena radost in popolno vzveličanje. Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Sedaj obudi tri božje čednosti:

Tri božje čednosti.

Vera.

Verujem v Tebe, pravi trojedini Bog, Oče, Sin in sveti Duh, ki si vse vstvaril, ki vse ohranjuješ in vladaš, ki dobro plaču-

ješ in hudo kaznuješ. Verujem, da je Sin Božji za nas človek postal, da nas je s svojo smrtjo na križu odrešil, da nas sveti Duh s svojo milostjo posvečuje. Verujem in trdim vse, kar si Ti, o Bog, razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so apostoli oznanjevali in kar nam sveta rimska katoliška cerkev zapoveduje verovati. Vse to verujem, ker si Ti, o Bog, večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš goljufati, ne goljufan biti. O Bog, pomnoži mojo vero!

Upanje.

Upam in se zanašam na Tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog, da mi boš po neskončnem zasluženju svojega edinorojenega Sina Jezusa Kristusa v tem življenju spoznanje, pravo obžalovanje in odpuščenje mojih grehov, po smrti pa večno vzveličanje dal in dodelil, Tebe od obličja do obličja gledati, ljubiti in brez konca uživati. Upam tudi od Tebe potrebnih pripomočkov, vse to doseči. Upam to od Tebe zato, ker si Ti to obljubil, ki si vsemogočen, zvest, neskončno dobrotljiv in usmiljen. O Bog! potrdi moje upanje!

Ljubezen.

O moj Bog! ljubim Te iz celega svojega srca in čez vse, zato ker si Ti največja dobrota, neskončno popoln in vse ljubezni

vreden; ljubim Te tudi zato, ker si do mene in do vseh stvari neskončno dobrotljiv. Želim iz celega srca, da bi Te ravno tako ljubil, kakor so Te tvoji najzvestejši služabniki ljubili in Te še ljubijo. Ž njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolno ljubezen; pomnoži jo v meni, o dobrotljivi Gospod, bolj in bolj!

Ker Te tedaj resnično in iz vsega srca ljubiti želim, in si zato trdno prizadevam, mi je iz srca žal, da sem Tebe, svojo neskončno dobroto, katero čez vse ljubim, Tebe svojega Stvarnika, Odrešenika in Posvečevalca razsrdil. Žal mi je, da sem grešil, da sem Tebe, svojega vsemogočnega Gospoda, svojega najboljšega Očeta razžalil. Trdno sklenem, vse grehe in vse grešne priložnosti zapustiti, storjene grehe čedalje bolj obžalovati, in nikdar več zoper Tvojo sveto voljo ne ravnati. Sprejmi me zopet za svojega otroka in dodeli mi milost, ta svoj sklep dopolniti. To Te prosim po neskončnem zasluženju Tvojega Božjega Sina, našega Gospoda in Vzveličarja, Jezusa Kristusa. Amen.

Moli za odpustke!

(Vselej prejmeš po sv. obhajilu popolne odpustke, ako kleče pod križem moliš naslednjo molitev in jej prideneš še nekaj molitve v namen sv. cerkve, na pr. navadnih 5 Očenašev in Češčena si Marij z vero ali nekatere litanije itd.)

Moli pred križem !

O dobrotljivi in presladki Jezus! glej, pred Svojim obličjem se sklonim na koleni in Te prosim in zarotim z vso gorečnostjo svoje duše: vtisni milostno v moje srce občutke žive vere, upanja in ljubezni, resnično žalost nad mojimi grehi in trden sklep popoljšanja, da z globokim sočutjem in srčnim žalovanjem pregledujem Tvojih petero krvavih ran in v duhu premišlujem, ter si stavim pred oči, kar je že David prerok govoril o Tebi, rekoč: Prebodil si moje roke in noge in prešteli so vse moje kosti.

Litanije vseh svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin, Odrešenik sveta, usmili se nas!

Bog sveti Duh, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Sveta Marija,

Sv. Mati božja,

Sv. devic Devica,

Sv. Mihael,

Sv. Gabriel,

Sv. Rafael,

za nas Boga prosi!

Vsi sveti angelji in arhangelji, za nas Boga prosite!

Vse svete vrste vzveličanih duhov, za nas Boga prosite!

Sveti Janez Krstnik, za nas Boga prosi!

Sveti Jožef, za nas Boga prosi!

Vsi sveti očaki in preroki, za nas Boga prosite!

Sv. Peter,

Sv. Pavel,

Sv. Andrej,

Sv. Jakob,

Sv. Janez,

Sv. Tomaž,

Sv. Jakob,

Sv. Filip,

Sv. Jernej,

Sv. Matevž,

Sv. Simon,

Sv. Tadej,

Sv. Matija,

Sv. Barnaba,

Sv. Lukež,

Sv. Marka,

za nas Boga prosi!

Vsi sveti apostoli in evangelisti, za nas Boga prosite!

Vsi sveti učenci Gospodovi, za nas Boga prosite!

Vsi sveti nedolžni otroci, za nas Boga prosite!

Sv. Štefan,

Sv. Lavrencij,

Sv. Vincencij,

za nas Boga prosi!

Sveta Fabijan in Sebastijan, za nas Boga prosita!

Sveta Janez in Pavel, za nas Boga prosita!

Sveta Kozma in Damijan, za nas Boga prosita!

Sveta Gervazij in Protazij, za nas Boga prosita!

Vsi sveti mučenci, za nas Boga prosite!

Sv. Silvester,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Gregorij,		
Sv. Ambrož,		
Sv. Avguštin,		
Sv. Jeronim,		
Sv. Martin,		
Sv. Nikolaj,		

Vsi sveti škofje in spoznovalci, za nas Boga prosite!

Vsi sveti učeniki, za nas Boga prosite!

Sv. Anton,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Benedikt,		
Sv. Bernard,		
Sv. Dominik,		
Sv. Frančišek,		

Vsi sveti mašniki in leviti, za nas Boga prosite!

Vsi sveti menihi in puščavniki, za nas Boga prosite!

Sv. Marija Magdalena,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Agata,		
Sv. Lucija,		
Sv. Neža,		
Sv. Cecilija,		
Sv. Katarina,		
Sv. Anastazija,		

Vse svete device in vdove, za nas Boga
prosite!

Vsi svetniki in svetnice božje, za nas Boga
prosite!

Bodi nam milostljiv; zanesi nam, o Gospod
Bodi nam milostljiv; usliši nas, o Gospod

Vsega hudega,
Vsega greha,
Svoje jeze,
Nagle in neprevidene smrti,
Skušnjav hudičevih,
Jeze, sovraštva in vse hude volje,
Duhá nečistosti,
Treska in hudega vremena,
Šibe potresa,
Kuge, lakote in vojske,
Večne smrti,
S skrivnostjo svojega svetega včlove-
čenja,
S svojim prihodom,
S svojim rojstvom,
S svojim krstom in svetim postom,
S svojim križem in trpljenjem,
S svojo smrtjo in svojim pokopom,
S svojim svetim vstajenjem,
S svojim čudovitim vnebohodom,
S prihodom Tolažnika svetega Duha,
Na dan sodbe,

reši nas, o Gospod!

Mi grešniki, prosimo Te, sliši nas!
Da nam zanesesh, prosimo Te, sliši nas!

Da nam odpustiš,
Da nas k pravi pokori privedeš,
Da svojo sveto cerkev vladaš in ohraniš,
Da pastirja apostolskega in vse cerkvene
stanove v svoji sveti veri ohraniš,
Da sovražnika svete cerkve ponižaš,
Da našega cesarja varuješ,
Da krščanskim kraljem in oblastnikom
mir in pravo edinost daruješ,
Da vsemu krščanskemu ljudstvu mir
in edinost dodeliš,
Da nas vse v svoji sveti službi potrdiš
in ohraniš,
Da naše misli k nebeškim željam po-
vzdigneš,
Da vsem našim dobrotnikom večne dari
dodeliš,
Da duše naše in naših bratov, bližnjikov
in dobrotnikov večnega pogubljenja
rešiš,
Da sad zemlji daš in ohraniš,
Da vsem vernim dušam večni pokoj do-
deliš,
Da nas uslišiš,
Sin božji,
Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; za-
nesi nam, o Gospod!
Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; usliši
nas, o Gospod!
Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; usmili
se nas, o Gospod!

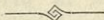
prosimo Te, sliši nas!

Kriste, sliši nas!
Kriste, usliši nas!
Gospod, usmili se nas!
Kriste, usmili se nas!
Gospod, usmili se nas!

Oče naš (itd. tiho).

V. In nas ne vpelji v skušnjava.

R. Temveč reši nas od hudega. Amen.

Molitve po litanijah

pri popoldanski službi Božji ob nedeljah in praznikih,
kateri niso Materi Božji posvečeni.

K svetemu Rešnjemu Telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebes si jim dodelil.

R. Kateri ima vso sladkost v sebi.

Molimo!

O Bog! kateri si nam v prečudnem Zakramentu zapustil spomin svojega trpljenja, daj nam, Te prosimo, svete skrivnosti Tvojega Telesa in Tvoje Krvi takó častiti, da bomo vedno v sebi čutili sad Tvojega odrešenja; kateri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

Za odvrnenje vseh nadlog in nevarnosti.

Vsemogočni, večni Bog! nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. Usmili se vseh vernih kristijanov, za katere se je Tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus voljno v roke dal grešnikom in je tudi svojo pretil kri na lesu svetega križa. Po tem Gospodu Jezusu odvrni, milostljivi Oče! zaslužene šibe, sedanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, draginjo, bolezni in žalostne revne čase.

Vsemogočni, večni Bog! usmili se svojega služabnika, našega papeža I. in vodi ga po potu večnega življenja, da bo s Tvojo pomočjo, kar je Tebi prijetno, želel in po vsi močji storil.

O Bog, pastir in vladar vseh vernih! glej milostljivo na svojega služabnika našega škofa I., ki si ga pastirja naši škofiji postavil; dodeli mu, da bo tistim, čez katere je postavljen, z besedo in z dejanjem služil k dobremu in da tako s čedo, ki mu je izročena, doseže večno življenje.

Bog, varih vseh kraljestev, dodeli svojemu služabniku, našemu cesarju I., spoznati in častiti Tvojo moč, s katero se sovražnik premaga, da bo, ker je po Tvoji volji cesar postal, tudi v Tvojem varstvu vselej mogočen.

Razsvetluj in potrjuj v vsem dobrem duhovske in deželske oblastnike in gosposke, da nas bodo napeljevali na vse to, kar more pripomoči k Tvoji Božji časti, k našemu zveličanju in k miru in sreči vsega krščanstva.

Prosimo tudi, kakor hočeš, da bi mi prosili, za svoje prijatelje in neprijatelje, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristijane, za žive in mrtve.

Vsemogočni večni Bog, ki gospoduješ nad živimi in mrtvimi in se usmiliš vseh, katere po veri in dobrih delih spoznaš za svoje, pohlevno Te prosimo, da vsi, za katere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenju, ali pa so se že ločili s sveta, na prošnje vseh Tvojih svetnikov od Tvoje dobrote dosežejo odpuščenje vseh svojih grehov.

Dodeli nam, o Bog mirú! pravo edinost v veri, brez vsega razdrtja in ločitve. Spreobrne naša srca k pravi pokori in k popoljšanju našega življenja. Vžgi v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsej pravičnosti, da Ti bomo kakor Tvoji pokorni otroci v življenju in v smrti prijetni in dopadljivi.

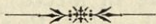
Tebi, o Gospod! bodi vedno priporočeno vse naše dejanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smrt. Daj nam svojo milost tukaj uživati in tamkaj z vsemi izvoljenimi doseči, da Te bomo v večnem veselju in zveličanju hvalili in molili.

To nam dodeli, Gospod, nebeški Oče, po Jezusu Kristusu, svojem ljubem Sinu, Gospodu našem in Odrešeniku, kateri s Teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas!

R. Amen.

Oče naš itd. Češčena si Marija itd.
(petkrat).

Litanije presvetega Imena Jezusovega.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Jezus, sliši nas!

Jezus, usliši nas!

Bog Oče nebeški,
Bog Sin, Odrešenik sveta,
Bog sveti Duh,
Sveta Trojica, en sam Bog,
Jezus, Sin Boga živega,
Jezus, odsvit Očeta,
Jezus, žar večne luči,
Jezus, kralj veličastva,
Jezus, solnce pravice,
Jezus, Sin Marije Device,
Jezus, ljubeznjivi,
Jezus, čudoviti,
Jezus, močni Bog,

usmili se nas!

Jezus, oče prihodnjega veka,
Jezus, angelj velikega sklepa,
Jezus najmogočniši,
Jezus najpotrpežljiviši,
Jezus najpokorniši,
Jezus, krotki in iz srca ponižni,
Jezus, ljubitelj čistosti,
Jezus, naš ljubitelj,
Jezus, Bog mirú,
Jezus, začetnik življenja,
Jezus, vzgled kreposti,
Jezus, gorečih duš prijatelj,
Jezus, naš Bog,
Jezus, naše pribežališče,
Jezus, oče ubogih,
Jezus, zaklad vernikov,
Jezus, dobri pastir,
Jezus, prava luč,
Jezus, večna modrost,
Jezus, neskončna dobrota,
Jezus, pot in življenje naše,
Jezus, veselje angeljev,
Jezus, kralj očakov,
Jezus, voditelj apostolov,
Jezus, učitelj evangelistov,
Jezus, srčnost mučenikov,
Jezus, luč spoznovalcev,
Jezus, čistost devic,
Jezus, krona vseh svetnikov,
Bodi nam milostljiv, zanesi nam, o Jezus!
Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Jezus!

usmili se nas!

Vsega zlega,
Vsega greha,
Svoje jeze,
Zalezovanj hudičevih,
Duha nečistosti,
Večne smrti,
Zanemarjanja navdihovanj Tvojih,
Po skrivnosti svojega svetega včlovečenja,
Po rojstvu svojem,
Po detinstvu svojem,
Po Božjem življenju svojem,
Po trudih svojih,
Po smrtni britkosti in trpljenju svojem,
Po križu in zapuščenosti svoji,
Po bolečinah in slabostih svojih,
Po smrti in pokopu svojem,
Po vstajenju svojem,
Po vnebohodu svojem,
Po radostih svojih,
Po slavi svoji,

reši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ, zanesi nam, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ, usliši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili se nas, o Jezus!

Jezus, sliši nas!

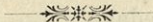
Jezus, usliši nas!

M o l i m o !

Gospod Jezus Kristus, ki si rekel: Prosite in boste prejeli, iščite in boste našli, trkajte in bode se vam odprlo, daj nam, Te prosimo, gorečnost svoje Božje ljubezni, da Te bomo s celim srcem, besedo in dejanjem ljubili in neprenehoma hvalili.

Dodeli nam, o Gospod, da vedno v sebi ohranimo strah in ljubezen do Tvojega svetega Imena, ker nikdar ne nehaš voditi, katere utrdiš v stanovitnosti svoje ljubezni. Ki živiš in kraljuješ na veke vekov. Amen.

(Sveti oče papež Leon XIII. so z dekretom dne 16. januarja 1886 določili, da vsi verniki, ki te litanije molijo pobožno in s skesanim srcem, zadobé 300 dni odpustka, ki se more obrniti tudi v prid dušam v vicah.)

Lavretanske litanije.

(0 praznikih Matere Božje in ob sobotah.)

(Odpustka 300 dni za vsakokrat; popolni odpustek pa o vseh zapovedanih praznikih Matere Božje, ako jih moliš vsak dan.)

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,
Bog Sin, Odrešenik sveta,
Bog sveti Duh,
Sveta Trojica, en sam Bog,
Sveta Marija,
Sveta Mati Božja,
Sveta devic Devica,
Mati Kristusova,
Mati milosti Božje,
Mati prečista,
Mati brez madeža,
Mati nedolžna,
Mati presveta,
Mati ljubeznjiva,
Mati našega Stvarnika,
Mati našega Odrešenika,
Devica premodra,
Devica častitljiva,
Devica hvale vredna,
Devica mogočna,
Devica usmiljena,
Devica vérna,
Podoba pravice,
Sedež modrosti Božje,
Začetek našega veselja,
Posoda duhovna,
Posoda časti vredna,
Posoda vse svetosti,
Skrivnostna roža,
Turn kralja Davida,
Turn slonokosteni,

usmili se
nas!

za nas Boga prosi!

Hiša zlata,
Skrinja mirú in sprave,
Vrata nebeška,
Zgodnja danica,
Zdravje bolnikov,
Pribežališče grešnikov,
Tolažnica žalostnih,
Pomoč kristijanov,
Kraljica angeljev,
Kraljica očakov,
Kraljica prerokov,
Kraljica apostolov,
Kraljica mučenikov,
Kraljica spoznovalcev,
Kraljica devic,
Kraljica vseh svetnikov,
Kraljica brez madeža izvirnega greha
spočeta,
Kraljica sv. rožnega venca,

za nas Boga prosi!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš itd. Češčena si Marija itd.

M o l i t v e.

K sveti Devici, Materi Božji.

(Ako v papežev namen zjutraj moliš: „Češčena bodi Kraljica . . .“ in zvečer: „Pod Tvojo pomoč . . .“, zadobiš za vsak dan odpustka 100 dni; za nedeljo 7 let in 7 kvadragen; popolni odpustek o vseh praznikih Matere Božje, o prazniku vseh svetnikov in ob smrtni uri; popolni odpustek tudi dve nedelji v mesecu, kateri si izvoliš.)

Pod Tvojo pomoč pribežimo, o sveta Božja Porodnica! ne zavrzi naših prošenj v naših potrebah, temveč reši nas vselej vseh nevarnosti. O častitljiva in blažena Devica, naša Gospa, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica! S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči!

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

R. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o !

Dodeli nam, svojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog! da bomo uživali vedno zdravje na duši in na telesu, in da bomo po častitih prošnjah presvete Marije, vselej device, sedanje žalosti rešeni in večnega veselja deležni.

(Od 1. adventne nedelje do božiča.)

Usmiljena Mati Vzveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeška in zgodnja danica! pomagaj

ljudstvu, ki je palo, pa želi vstati; Ti, ki si svojega Stvarnika prečudno rodila, Devica pred in potlej ostala, ko si iz Gabrijelovih ust prejela češčenje, usmili se grešnikov.

V. Angelj Gospodov je oznanil Mariji.
R. In je spočela od Svetega Duha.

M o l i m o !

Milost svojo, prosimo, Gospod! v naša srca vlij, da, ki smo po angeljevem oznanjenju spoznali včlovečenje Kristusa, Sina Tvojega, da po njegovem trpljenju in križu dosežemo častitljivo vstajenje.

(Od božiča do svečnice.)

Usmiljena Mati Vzveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeška in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je palo, pa želi vstati; ti, ki si svojega Stvarnika prečudno rodila, Devica pred in potlej ostala, ko si iz Gabrijelovih ust prejela češčenje, usmili se grešnikov!

V. Po porodu si Devica čista ostala.
R. Prosi za nas, sveta Božja Porodnica.

M o l i m o !

Bog, kateri si po rodovitnem devištvu svete Marije človeškemu rodu dodelil dar večnega vzveličanja, daj, prosimo, da čutimo Njo za nas prosečo, po kateri nam je sreča

došla prejeti začetnika življenja, Gospoda našega, Jezusa Kristusa, Tvojega Sina.

(Od svečnice do velicega četrтка.)

Bodi češčena, nebes kraljica, češčena angeljev gospa; češčena korenina, češčena Ti, ki si svetu pravo luč rodila! Bodi pozdravljena, Devica častita, nad vse prelepa; bodi pozdravljena, preljubeznjiva, in prosi za nas Kristusa!

V. Hvalimo te, Devica presveta!

R. Daj nam moč zoper sovražnike Tvoje!

M o l i m o !

Dodeli, milostljivi Bog, brambo naši slabosti, da, ki svete Božje Porodnice spomin obhajamo, s pomočjo Njenih prošenj vstanemo od svojih grehov.

(Od velike sobote do 1. nedelje po binkoštih.)

Veseli se, kraljica nebeška, aleluja! Katerega si zaslužila nositi, aleluja! vstal je od smrti, kakor je rekel, aleluja! Prosi za nas Boga, aleluja!

V. Veseli in raduj se, Devica Marija, aleluja!

R. Ker je Gospod resnično vstal, aleluja!

M o l i m o !

O Bog, ki si po vstajenju svojega Sina, Gospoda našega, Jezusa Kristusa, svet raz-

veselil; dodeli, prosimo, da po njegovi Materi, Devici Mariji, dosežemo veselje večnega življenja.

(Od 1. nedelje po binkošti do 1. adventne nedelje.)

Češčena bodi, Kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češčena! K Tebi vpijemo, zapuščeni Evini otroci; k Tebi vzdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Oh, obrni tedaj, naša pomočnica! svoje milostljive oči na nas in pokaži nam po tem revnem življenju Jezusa, blaženi sad svojega telesa. O milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

V. Prosi za nas, sveta Božja Porodnica!

R. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o !

Vsemogočni, večni Bog! ki si dušo in telo častite Device, Matere Marije, da bi vredno prebivališče Tvojega Sina biti zaslužila, s pripomočjo sv. Duha pripravil, daj, da bomo, ki se njenega spomina veselimo, po njenih milostljivih prošnjah rešeni prihodnjega zlega in večne smrti.

K svetemu Jožefu.

Glejte, zvesti in modri hlapec, katerega je postavil Gospod čez svojo družino!

V. Prosi za nas, sveti Jožef!

R. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo!

Naj nam, prosimo, Gospod! zasluženje ženina Tvoje presvete Matere Marije pomaga, da, kar naša slabost ne premore, nam bode dodeljeno po njegovih prošnjah.

Za vse potrebe.

Gospod! ponižno Te prosimo, razveži po svoji milosti naših grehov vezi in ohrani po prošnjah svoje izvoljene Matere, ljube Device Marije, in vseh svojih svetnikov, nas svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pohištvo v vsej svetosti; očisti tudi vso našo rodovino in naše prijatelje hudobe in grehov in napolni jih z lepimi čednostmi; dodeli nam mir in zdravje, odvrni od nas vidne in nevidne sovražnike in odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino, skaži milost našim prijateljem in neprijateljem in obvaruj to duhovnijo z vsemi, kateri v njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnji in dodeli milostljivo vsem vernim kristijanom, živim in mrtvim, v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvaruj našega papeža I., našega škofa I., našega cesarja I. in vso našo duhovsko in deželsko gosposko in vse krščansko ljudstvo vseh nadlog in vsega zlega. In Tvo-
blagoslov pridi z nebes na nas in bodi vsej

lej nad nami! Po Gospodu našem, Jezusu Kristusu, Sinu Tvojem, kateri s Teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas!
R. Amen.

Oče naš itd. Češčena si Marija itd. (petkrat).

Razne pobožnosti.

Pobožnost do Boga Očeta.

Molitev k Bogu Očetu.

Moj Gospod in moj Bog! Ti si najviše Veličanstvo, pa vendar tudi moj Oče! zakaj Ti si me vstvaril po svoji podobi, pa me tudi ljubiš kot svoje predrago dete. Res, da sem grešnik in skoro bi se ne upal, Te Očeta imenovati. Pa Jezus Kristus, Tvoj Sin, mi daje srčnost in kadar Te imenujem Očeta, storim to po njegovi zapovedi. V njegovem presvetem imenu pritekam k Tebi, o moj Oče, večni vsemogočni Bog! in da ne vstopam prazen pred Tvoje sveto obličje, prinašam Ti v prijetno darilo vsa zasluženja bridkega trpljenja in smrti Jezusa Kristusa Tvojega, Tebi popolno enakega Božjega Sina. Oziraj se torej, o nebeški Oče! iz svojega svetišča na tega svojega Sina, ki Ti je bil pokoren do smrti na križi in zavoljo Njega mi odpuščaj vse moje grehe.

Bog in Gospod! Ti si moj Oče! O pre-sladka beseda! koliko sladkosti, koliko to-lažbe ima to ime! Ker si moj Oče in toliko ljubi moj Oče, ne boš me pozabil — svojega otroka. Ti veš za vse moje potrebe, Ti znaš za vse moje nadloge, vse moje skrbi so Ti odkrite. Štete imaš lase na moji glavi, in noben las ne pade raz moje glave brez volje Tvoje. Ti preživiš vse ptice pod nebom, Ti oblačiš lilije na polji, Ti se smiluješ vseh svojih stvari. Tudi zame skrbiš, ter me ne zapustiš nikdar — tudi v bridkostih ne. Saj sam praviš: „Ako bi celó mati pozabila na svojega otroka, vendar Ti ne boš pozabil na človeka“. Zato, o moj Bog! čem v Tebe upati in v vseh nevarnostih bom k Tebi pri-tekal. Saj si moj predobrotljivi Oče! in Ti ne boš zavrgel svojega otroka, ki iz te ni-žave kliče k Tebi in pri Tebi išče pomoči. O Bog, moj Oče, hiti mi pomagat! Amen.

Pobožnost do Boga Sina.

Obiskovanje svetega Rešnjega Telesa.

(Sv. Alfonz.)

(300 dni odpustka za naslednjo molitev. V mesecu po-polni odpustek za tistega, kateri prejme sv. zakra-mente in opravi navadne molitve za odpustke. Mo-rejo se tudi za duše v vicah darovati ti odpustki. Papež Pij IX. 1859.)

Moj Gospod Jezus Kristus! iz ljubezni do nas ljudi si v tem najsvetejšem Zakramentu vedno — noč in dan — pričujoč. Čakaš, ljubeznjivo kličeš, iščeš in sprejemaš z milostljivim Srcem vse, ki k Tebi prihajajo, Tebe iščejo. Verujem in trdim, da si resnično in bistveno pričujoč v tem najsvetejšem Zakramentu oltarja. Spoznajem svojo veliko nevrednost, zato rej Te ponižno molim kot svojega pravega in živega Boga. Hvala Ti bôdi! kolikor premorem, hvalim Te za brezštevilne milosti, ki si mi jih že skazal. Posebna hvala Ti bôdi, ker si se toliko ponižal, da si se sam sebe meni dajal zavživati v tem Zakramentu, da si mi svojo presveto Mater izvolil za priprošnjico in tudi zato, ker si me poklical, da Te pobožno obiščem tukaj v tej cerkvi.

Zato hočem danes iz treh vzrokov počastiti Tvoje presveto in ljubezni polno Srce. Prvič, da se Ti kolikor je mogoče meni ubogi revi, spodobno zahvaljujem za to neprecenljivo milost, da Te smem tukaj obiskati. Drugič, da bi nekoliko popravil nespodobnosti in oskrunjevanja, ki Ti jih prizadevajo v tem Zakramentu ljubezni Tvoji sovražniki, neverniki in krivoverci, ali pa tudi mlačni kristjani. In tretjič, da bi Te s tem obiskovanjem spodobno molil na tistih krajih cele zemlje, kjer Te, o ljubeznjivi Vzveličar! nihče ne časti v tem Zakramentu ljubezni, nikdo ne

moli, kjer si zapuščen od vseh človeških otrok. O moj Jezus! ljubim Te iz vsega srca in nad vse mi je žal, da sem dozdej tolikokrat razžalil Tvojo neskončno dobroto. S pomočjo Tvoje milosti trdno sklenem Te nikoli več ne razžaliti

Vem in spoznam, da sem reven in ubog, vendar se predrznem ter se danes vsega Tebi darujem. Posvetim se v službo Tvojega veličastva. Odpovem se za vselej popolno svoji volji. Vsega se Ti izročam, ničesar si ne pridržim za-se. Svoje nagnenje, svoje želje vse Ti dam. Delaj z menoj in z vsem, kar je mojega, po svoji najsvetejši volji. Za naprej ne iščem, ne želim ničesar drugega, kakor samo to, da Tebe ljubim, Tebi služim, da bom vendar že kedaj zvest v spolnovanji Tvoje presvete Božje volje.

Tebi priporočam tudi uboge duše v vi-
cah, posebno tiste, ki so Te rade častile v
presvetem Zakramentu, pa tudi tiste, ki so
srčno ljubile Tvojo neomadeževano Mater. O
še danes jim skaži čudovito moč svojega ne-
skončnega usmiljenja!

Priporočujem Ti tudi vse uboge greš-
nike. Usmili se jih! Daj jim milostljivo čas,
priložnost in resnično voljo, da se po pravi
pokori vrnejo k Tebi. Poslednjič pa, o moj
preljubeznjivi Vzveličar! zedinim vse svoje
želje, vsa svoja hrepenenja z željami Tvojega
ljubezni polnega Srca, in takó sklenene jih

darujem Tvojemu nebeškemu Očetu, ter ga prosim v Tvojem presvetem imenu, da jih iz ljubezni do Tebe milostljivo sprejme in usliši mojo prošnjo. Amen.

„Češčeno in hvaljeno naj vedno bo
Presveto Rešnjje Telo!“

(100 dni odpustka za ta vzdihlje.)

„To je moje počivališče vekomaj in vekomaj; tukaj bom stanoval, ker sem je izvolil.“ (Psalm 131. 14.).

Tako mi govoriš. o moj ljubeznjivi Jezus! tu v tem tabernaklju. Ako si tedaj ta oltar izvolil sebi v stanovanje, ako Te ljubezen do nas toliko žene, da tukaj bivaš, tukaj počivaš, — o kaj ne bomo tudi mi radi pri Tebi! kaj? Ali naša srca ne bodo tudi tukaj pogosto počivala? tukaj večkrat čula? tukaj, kjer teče v vsej obilnosti studenec vsega razveseljevanja? O srečne, presrečne, vé ljubeče duše, ki ne poznate na tem svetu prijetnejšega kraja, kakor je kraj, kjer je Jezus Kristus pričujoč; ki iščete biti le blizu Jezusa v najsvetejšem Zakramentu! O kakó srečen, presrečen bi bil tudi jaz, moj predobrotljivi Jezus! ako bi od danes za naprej ne iskal ničesar družega, kakor biti le pri Tebi, misliti le na-Te ter se pogovarjati le s Teboj v Zakramentu sv. Rešnjega Telesa, kjer Ti noč in dan skrbiš in misliš na-me!

O moj Jezus! koliko let sem zapravljal, ko sem živel ločen od Tebe, ko Te nisem ljubil! O vé nesrečna leta! o da bi vas mogel izbrisati iz knjige svojega življenja! Tebe pa, o neskončna milost in dobrotà, neizmerna potrpežljivost mojega Boga! Tebe hvalim in zahvalim, da si me tako dolgo prenašal, ki sem, naj nehvaležniša stvar, Te vedno le žalil. Prizanašal si mi pa le za to, da bi me vendar premagala Tvoja milost in me vjela Tvoja dobrotà, da bi bil res Tvoj. O Gospod! iz žalosti in kesanja za to zavržem in prekličem nesrečni čas, ko sem se ustavljal Tvoji dobroti. Ne bom, ne smem biti dalje nehvaležen. Teh ur, ki mi jih milostljivo še hočeš dati, naj jih bo malo ali veliko, ne vem boljše obrniti, kakor da le Tebi služim. Ti mi pa daj potrebno milost! Saj mi je ne boš odrekel, ki Te prosim za njo. Ljubeznjivo, prijazno si tako dolgo hodil za menoj, in jaz sem bežal pred Teboj. Svojo ljubezen si mi ponujal, silil; pa od sveta preslepljen, sem Te zaničeval. O koliko bolj me boš ljubil zdaj, ko Te iščem, za Teboj hodim in Te ljubiti želim! Daj mi milost, da Te bom res ljubil, o vse ljubezni vredni Bog! Ljubim Te iz vsega srca, ljubim Te nad vse. Bolj Te ljubim, kakor sebe, bolj ko svoje življenje. Žal mi je, da sem Te kedaj žalil. O neskončna dobrotà! odpusti mi vse moje nehvaležnosti, in z odpuščenjem mi daj še milost, da Te

bom ljubil tako, kakor zaslužiš, zdaj in na vekomaj. Vsemogočni Oče! pokaži svojo vsemogočnost, da ves svet spozna, da je moč Tvoje milosti premagala mojo Tebi toliko nehvaležno dušo, ter jo je prestvarila tako, da Te zdaj ljubi bolj, ko vse druge reči. Za to Te prosim po zasluženji Jezusa Kristusa, Sina Tvojega. In edino to prosim za vse življenje svoje; in le po tem bom hrepenel vse svoje žive dni. Ti si mi dal te želje, daj mi tudi pomoč, da jih resnično spolnim.

O Jezus! tebi živim, tebi umrjem, tvoj sem živ in mrtev.

(Po obiskovanji sv. rešnjega Telesa se navadno tudi Mati Božja počasti. Za to pripravne molitve so zadej pri »Pobožnostih do Matere Božje«.)

Litanije v čast sv. Rešnjemu Telesu.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški, — usmili se nas!

Bog Sin Odrešenik sveta, — usmili se nas!

Bog sveti Duh, — usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, — usmili se nas!

Jezus, kateri si pri zadnji večerji sama
sebe dal zavžiti svojim učencem,
Jezus, kateri si v presvetem Zakramentu
resnično pričujoč, kakor Bog in človek,
z dušo in s telesom, s krvjo in
z mesom,

Jezus, kruh angeljev,
Jezus, kruh izvoljenih,
Jezus, kruh močnih,
Jezus, nadnatorni kruh,
Jezus, skriti Bog in Vzveličar,
Jezus, studenec vseh milosti,
Jezus, vedna in najčistejša daritev,
Jezus, nekrvava daritev nove zaveze,
Jezus, nedolžno Jagnje Božje,
Jezus, skrita mana,
Jezus, Beseda, katera je meso postala
in zdaj vedno med nami prebiva,

O najsvetejši Zakrament,
O največa skrivnost Božja,
Spomin največih čudežev Božjih,
Prečudežno znamenje največe ljubezni
Božje,

Zakrament večne ljubezni,
Skrivnost vere,
Dan sprave za žive in mrtve,
Največa moč v skušnjavah,
Najmočnejše orožje zoper hudobnega
sovražnika,
Najmenitniši vseh darov Božjih,

usmili se nas!

Presveti spomin Gospodovega trpljenja
in Njegove smrti,
Presveta večerja Gospodova, pri kateri
strežejo angelji,
Največe veselje pobožnim dušam,
Največa dobrota vernim kristijanom,
Najslajši živež našim dušam,
Moč slabim,
Tolažba žalostnim,
Pomoč zapuščenim,
Popotnica vsem gredočim v večnost,
Zastava večnega življenja,
Bodi nam zanesljiv, — prizanesi nam, o Jezus!
Bodi nam milostljiv, — usliši nas, o Jezus!
Vsega hudega,
Vsega greha,
Nevrednega prejemanja tega presvetega
Zakramenta,
Poželjenja mesa,
Poželjenja oči,
Napuha življenja,
Vseh pregrešnih priložnosti in nevarnosti,
Skrivnih skušnjav in zalezovanja hudob-
nega duha,
Vseh nesreč,
Nagle in neprevidene smrti,
Večne smrti,
Po ljubezni, s katero si ta Zakrament
postavil,
Po ljubezni, s katero si pri zadnji ve-
čerji svoje apostole obhajal,

usmili se nas!

reši nas, o Jezus!

Po ljubezni, s katero tudi nas s svojim
presvetim rešnjim Telesom poživljaš,
Po ljubezni, s katero se v tem presve-
tem Zakramentu za nas daruješ,
Po ljubezni, s katero nevrednim kristi-
janom prizanašaš,
Po ljubezni, s katero v tem Zakramentu
toliko nečast trpiš,
Po ljubezni, s katero s sedeža svoje
milosti tako usmiljeno na nas gledaš,
Po ljubezn, s katero nas tako dobrot-
ljivo poslušáš,
Po ljubezni, s katero nam v tem pre-
svetem Zakramentu toliko milosti
deliš,
Po ljubezni, s katero v tem presvetem
Zakramentu do konca sveta pri nas
ostaneš,
Mi grešniki,
Da nam prizaneseš,
Da nam vse naše grehe odpustiš,
Da nas v živi veri v ta presveti Za-
krament potrdiš in ohraniš,
Da v naših srcih trdno zaupanje v ta
najsvetejši Zakrament obudiš,
Da v naših srcih gorečo ljubezen do
tega najsvetejšega Zakramenta po-
množiš,
Da nam vedno večo pobožnost do tega
presvetega Zakramenta v srce vlivati
blagovoliš,

reši nas, o Jezus!

prosimo Te, usliši nas!

Da nam milost daš, vselej z dobro pri-
pravo k Tvoji božji mizi pristopiti,
Da nam sad tega presvetega Zakramenta
obilno podeliš,
Da resnično češčenje tega najčastitljiv-
šega Zakramenta med nami pomnožiš,
Da vso nečast od te najčastitljive skriv-
nosti odvrneš in zabraniš,
Da svojo sveto cerkev vladati in ohra-
niti blagovoliš,
Da vsem nevernikom luč prave vere
podeliš,
Da naše misli k nebeškim željam po-
vzdigneš,
Da naša srca s svojim milostljivim obi-
skovanjem razveseliš in očistiš,
Da nam vsikdar veselje nad tem pre-
svetim Zakramentom daš,
Da vedno v nas ostaneš, in mi v tebi,
Da nas ob koncu našega življenja s to
nebeško popotnico previdiš in oveseliš,
Da nas poslednji dan k večnemu živ-
ljenju obudiš.
Da vsem dušam večni mir in pokoj po-
deliš,
Da nas na tem sedežu svoje milosti
dobrotljivo uslišiš,
Sin Božji,

prosimo Te, usliši nas!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta,
— prizanesi nam, o Jezus!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta,
— usliši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, hi odjemlješ grehe sveta,
— usmili se nas, o Jezus!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš ... Češčena si Marija ...

V. Dobrotljivi in usmiljeni Gospod je spomin svojih čudežev storil.

O. Dal je hrano njim, ki se ga bojijo.

V. Kruh z nebes si jim podelil.

O. Kateri ima vso sladkost v sebi.

V. S Tvojega oltarja, o Gospod! prejemamo Kristusa.

O. Nad katerim se razveseljujeta naša duša in naše telo.

V. Gospod, usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj k Tebi pride.

M o l i m o .

O Bog, kateri si nam v prečudnem Zakramentu zapustil spomin svojega trpljenja, daj nam, Te prosimo, svete skrivnosti Tvojega Telesa in Tvoje Krvi takó častiti, da bomo sad Tvojega odrešenja vedno v sebi čutili.

Kateri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Počesčenje sv. Rešnjega Telesa.

Bodi hvaljeno in češčeno presveto Rešnje Telo s toliko hvalnicami, kolikor je zvezd na nebu, iskric v ognju, peska na zemlji, kapljic v morju; kolikor je cvetlic spomladi, semen po letu, listja v jeseni, snežnic po zimi; kolikor je vseh stvari po vseh svetovih. Ker Ti, ki si Gospod in Stvarnik vseh svetov, pa vendar prebivaš v podobah kruha in vina, si vreden češčenja vseh stvari, Ti, v resnici skriti Bog! (Iz. 45, 15.)

Bodi hvaljeno in češčeno presveto Rešnje Telo s toliko hvalnicami, kolikor jih morejo vsi ljudje kedaj z dejanji skazati, z jezikom izgovoriti ali v srcu izmisliti. Ker Ti, ki si Kralj nebeški, pa se vendar daješ revnemu človeku kakor jed in pijača zavživati, si vreden, da Te vse človeštvo brez nehanja časti, katero je odrešeno le po Tvoji predragi Krvi. (I. Petr. 1, 19.)

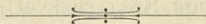
Bodi hvaljeno in češčeno presveto Rešnje Telo s toliko hvalnicami, kolikor jih vsi angelji v nebesih, dà, kolikor jih sama presveta Trojica v svoji mogočnosti more izgovoriti, po svoji modrosti obseči, po svoji dobrotljivosti želeti. Ker Ti, ki si večni in ne-

skončni Bog, in ničesar ne potrebuješ, pa vendar ubogemu človeku iz gole ljubezni v hrano daruješ tudi svoje Božanstvo, si vreden, da ne samo na zemlji, ampak da tudi po nebeških višavah Ti doni Tvoja hvala, Ti, ki si slavljen in nad vse povišan. (Dan. 3.)

V. Bodi češčen in hvaljen vsaki čas.

O. Najsvetejši in Božji Zakrament.

(Kdor poslednji dve vrstici pobožno in skesano moli, zadobi vsak dan enkrat 100 dni odpustka; ob četrtnih pa in vse dni osmine praznika sv. Rešnjega Telesa 300 dni, ako ta vzdihlje trikrat na dan moli. Pij VI. 24. maja 1770.)

Češčenje Jezusovega Srca.

Hrepenenje po Jezusovem Srcu.

O Ženin moje duše! odprí mi vrata svojega Srca, vrata usmiljenja, ter skleni moje srce z nerazvezljivo vezjo ljubezni s svojim Srcem, da boš prebival Ti v meni in jaz v Tebi. Saj nobenega grešnika iz svojega presvetega Srca ne odločiš, gotovo boš torej tudi meni v njem prostorček privolil. Vzemi in zakleni torej moje srce v svoje Srce; rani je s puščico svoje ljubezni, naj za ves svet nič ne mara, vse minljivo zaničuje, in vse zopernosti srčno premaga. O da bi, kakor

Tvoje, tudi moje srce se vedno pečalo z nebeškimi rečmi! O presveto Srce Jezusovo! prosim Te po ljubeznjivem Marijinem Srcu, pomagaj mi raztrgati vezi, ki moje srce na svét vežejo, da je od časnega odtegnem in v Tebe, največo dobroto, potopim. Zaznamuj moje srce in mojih pet počutkov z znamenjem svoje ljubezni, da останem s Teboj in v Tebi vekomaj. Amen.

Srčni vzdihljeji k Jezusovemu Srcu.

O usmiljeni Jezus usliši me!
Milost Tvojega Srca spreobrne me!
Svetloba Tvojega Srca razsvetljuje me!
Žalost Tvojega Srca omečuje me!
Rana Tvojega Srca prešinjaj me!
Kri Tvojega Srca spravi me!
Voda Tvojega Srca očisti me!
Zasluženje Tvojega Srca posveti me!
Križ Tvojega Srca potrjuje me!
Trnjeva krona Tvojega Srca ozaljšaj me!
Usmiljenje Tvojega Srca skrij me!
Duh Tvojega Srca oživljuje me!
Ogenj Tvojega Srca ogrevaj me!
Plamen Tvojega Srca užigaj me!
Ljubezen Tvojega Srca vnemaj me!
Vdanost Tvojega Srca povzdiguje me!
Lepota Tvojega Srca spremeni me!
Veselje Tvojega Srca vzveličaj me!
Bogastvo Tvojega Srca nasituj me!

V Tvojem Srcu, o Jezus! živim in umrjem.
Svoje srce Tvojemu dam, in ljubim Te,
O sladko Srce! osreči me,
Tukaj in tam vekomaj. Amen.

Darovanje Jezusovemu Srcu.

O moj preljubeznjivi Jezus! da se Ti hvaležnega skažem, in da popravim svojo nezvestobo, darujem jaz I. I. Tebi svoje srce, ter se Ti popolnoma posvetim in trdno sklenem, s Tvojo milostjo nič več ne grešiti.

(100 dni odpustka vsak dan. Pij VII. 1817.)

Pobožno pozdravljenje presvetega Jezusovega Srca.

(Sv. Bernarda.)

O moj Jezus, velikokrat sem že v svojo srečo spoznal, kako sladko počiva, kdor počiva v Tvojem Srcu. Zato hočem vse svoje misli, vsa nagnenja svojega srca potopiti v Tvoje Srce, moj preljubeznjivi Vzveličar! V tem templju, v tem šotoru, v tej škrinji nove zaveze Te hočem, o Jezus! vedno moliti in klicati Tvoje presveto Ime, ter se radovati s Psalmistom: „Našel sem srce, da morem k Bogu vzdihovati“. In našel sem Srce svojega kralja, svojega brata, svojega prijatelja, oh, našel sem najboljše Srce svojega predobrotljivega Jezusa! Ker sem tedaj našel Tvoje

in svoje srce, zato hočem vedno moliti k Tebi, o Jezus, moj Bog! Le to mi dodeli, da moje ponižne prošnje pridejo v svetišče Tvoje in da bodo tam uslišane. Oh, potegni me vsega v svoje Srce, ter me v njem očiščuj vedno bolj in bolj vseh madežev mojih in vsak najmanjši madež popolnoma izbriši v meni, da bom v Tebi in po Tebi, o prečisti! — očiščen, da bom v Tvojem Srcu stanoval vse dni svojega življenja, in da bom Tvojo voljo natanko spoznaval in jo spolnoval. Amen.

**Prošnja za odpusčenje krivic, storjenih presv.
Jezusovemu Srcu.**

O Srce mojega Vzveličarja, vredno, da Te vsi ljudje molijo! Živo čutim razžaljenje, ki se ti godi v Zakramentu Tvoje ljubezni. Presunen od te žalosti poklekнем pred Tvoj oltar, ter te prosim odpusčenja. O da bi mogel s tem svojim počesčenjem nadomestiti vso Tebi storjeno nečast! O da bi mogel s svojimi solzami ali tudi s svojo krvjo oprati vsa oskrunjevanja, vse božje rope, s katerimi se zaničuje Tvoje neskončno veličastvo! Kakó dobro bi obrnil svoje življenje, ko bi mi bilo pripuščeno, ga za to darovati! Žal mi je, o moj Bog! da sem Te tolikokrat razžalil; odpusti mi vso nezvestobo, vso nehvaležnost, vso nečast, s katero sem se zadolžil pred Tvojim previsokim veličastvom. Spomni se

bridkosti svojega Srca in nikar ne pripuščaj, da bi bilo Tvoje trpljenje in Tvoja smrt brez sadú za-me! Razderi moje hudobno srce, daj mi pa srce po svojem Srcu, srce čisto, Tebi vdano, za-Te goreče. In vse svoje življenje si bom prizadeval, da popravim in da bom v svojem srcu obžaloval Tebi storjene krivice in božje rope, s tem, da bom obiskoval Tvoje cerkve, da bom molil k Tvojemu božjemu Srcu, prejemal svete zakramente, in, kakor bom mogel, množil počeščenje Tvojega presvetega Srca. Da Ti bo pa toliko bolj všeč to moje počeščenje, zedinim ga s tistim počeščenjem, katero Ti skazujejo Tvoji sveti angelji in Tvoja deviška Mati Marija. Usliši Te moje želje, o Bog! in naj Te v ljubezni do Tvojega srca častim in hvalim jaz, in naj te častijo in hvalijo vsi ljudje na zemlji do konca svetá. Amen.

Litanije na čast presvetemu Jezusovemu Srcu.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usllši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin, Odrešenik sveta, usmili se nas!

Bog sveti Duh,
 Sveta Trojica, en sam Bog,
 Presveto Srce Jezusovo,
 Srce Jezusa, Sina živega Boga,
 Srce Jezusa, Sina prečiste Device,
 Srce Jezusovo, dopadenje nebeškega
 Očeta,
 Srce Jezusovo, tempelj sv. Duha,
 Srce Jezusovo, večna ljubezen presvete
 Trojice,
 Srce Jezusovo, raj Božjega veselja,
 Srce Jezusovo, studenec nebeške slad-
 kosti,
 Srce Jezusovo, sedež večne milosti,
 Srce Jezusovo, morje usmiljenja,
 Srce Jezusovo, vir svete ljubezni in vzve-
 ličavnega kesanja,
 Srce Jezusovo, cilj in konec vsega usmi-
 ljenja nebeškega Očeta,
 Srce Jezusovo, visokost Božje modrosti
 in Božjega znanja,
 Srce Jezusovo, potok, ki razveseljuje
 mesto Božje,
 Srce Jezusa, našega nebeškega kralja,
 Srce Jezusa, našega dobrega pastirja,
 Srce Jezusa, našega usmiljenega brata,
 Srce Jezusa, našega preljubega učenika,
 Srce Jezusa, najljubeznjivšega ženina
 naših duš,
 Srce Jezusovo, vzgled krotkosti in po-
 nižnosti,

usmili se nas!

Srce Jezusovo, studenec mirú in sve-
tega pokoja.

Srce Jezusovo, najpopolnša podoba na-
šega življenja,

Srce Jezusovo, tolažba žalostnih,

Srce Jezusovo, pribežališče v skušnja-
vah in nadlogah,

Srce Jezusovo, veselo prebivališče či-
stih duš,

Srce Jezusovo, veselje vseh izvoljenih,

Srce Jezusovo, vir vseh svetih misli
in želj,

Srce Jezusovo, luč popotnikom,

Srce Jezusovo, oltar sprave,

Srce Jezusovo, ognjeni studenec Božje
ljubezni,

Srce Jezusovo, hrepenenje in najslajša
ljubezen svetih duš,

Srce Jezusovo, zavoljo nas na Oljski
gori žalostno in otožno do smrti,

Srce Jezusovo, oslabiljeno od krvavega
pota,

Srce Jezusovo, žalostno zavoljo naših
grehov,

Srce Jezusovo, na križu s sulico pre-
bodeno,

Srce Jezusovo, upanje umirajočih,

Srce Jezusovo, večno veselje vseh svet-
nikov v nebesih,

Srce Jezuso, krona vseh stvari Božjih,

usmili se nas!

Bodi nam milostljivo; prizanesi nam, o
Srce Jezusovo!

Bodi nam milostljivo; usliši nas, o Srce
Jezusovo!

Vsega greha,

Zanemarjanja Tvojih svetih navdihovanj,

Vse nepobožnosti in mlačnosti,

Vse mrzlotte do Tvoje Božje ljubezni,

Vseh nečistih misli in želj,

Vse slepote in trdovratnosti srca,

Po svoji čudoviti krotkosti in ponižnosti,

Po svoji največi čistosti,

Po svojem usmiljenju in svoji prizane-
sljivi milosti,

Po svojem skrivnem življenju,

Po svoji revščini in sveti pokorščini do
smrti na križi,

Po svojem preljubeznjivem vedenju med
ljudmi,

Po svojem notranjem miru,

Po svoji usmiljeni ljubezni do nas greš-
nikov,

Po krvi in vodi, ki si jo prelilo za naše
posvečenje,

Mi grešniki, prosimo Te, usliši nas!

Da svojo sveto in čisto ljubezen v naša srca
vliješ, prosimo Te, usliši nas!

Da naša srca k posnemanju svojih čednosti
vleči blagovoliš, prosimo Te, usliši nas!

Da nam pravo ponižnost, krotkost in notranji
mir podeliš, prosimo Te, usliši nas!

reši nas, o Srce Jezusovo!

Da vse misli in želje našega srca očistiš
in posvetiš,

Da nas in vse ljudi razsvetliš, in k spo-
znanju Božje ljubezni privedeš,

Da nas v brédkostih tega življenja mi-
lostljivo poživiš in potrdiš,

Da svojo sveto ljubezen v nas vedno
pomnoževati blagovoliš,

Da ob naši smrtni uri naše duše v svojo
sveto rano skriješ,

Da nas v veličastvo svojih izvoljenih
sprejmeš,

O presladko Srce Jezusovo,

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
prizanesi nam, o Srce Jezusovo!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
usliši nas, o Srce Jezusovo!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
usmili se nas, o Srce Jezusovo!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš ... Češčena si Marija ...

V. Hvaljeno in češčeno bodi Božje Srce Je-
zusovo v najsvetejšem Zakramentu.

O. Od zdaj in na vekomaj.

V. Vstvari mi, o Bog! čisto srce.

O. In ponovi v mojem srcu pravega duha.

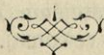
prosimo Te, usliši nas!

M o l i m o .

O Gospod! ki v Tvojem presvetem Srcu spodobno častimo Tvojo neskončno ljubezen do nas, prosimo Te, da, ki si sam krotak in ponižen, naša srca očistiš vse nesnage greha ter jih sebi prijetne storiš.

Večni, usmiljeni Bog! prosimo Te po Srcu Jezusa, Tvojega ljubega Sina, nad katerim imaš vse dopadenje, in po bolečinah, ki jih je to presveto Srce za nas trpelo, dodeli nam zavoljo zadoščenja ravno tega Božjega Srca resnično skesano srce in odpuščanje grehov, naj Te prisrčno ljubimo, dokler živimo, potem pa zato večno plačilo dosežemo.

O Bog! ki si presveto Srce Jezusa Kristusa, Tvojega Sina, našega Gospoda, svojim vernikom takó ljubeznjivo storil, dodeli nam milostljivo, da ga bomo tu na zemlji takó častili in ljubili, da bomo ž njim in v njem Tebe in njega ljubili takó, da bomo vredni tudi Tvoje in njegove ljubezni na vekomaj: po ravno tem Gospodu našem Jezusu Kristusu. Amen.

Češčenje Kristusovega trpljenja.

Molitev ob četrtnih

v spomin smrtnih težav Kristu-
sovih.

Na Oljski Gori je Jezus dejal svojim učencem: „Moja duša je žalostna do smrti. — Čujte in molite, da ne padete v skušnjava!“ Ves udan v voljo svojega nebeškega Očeta je na to molil: „Oče, ako je mogoče, vzemi ta kelih od mene, vendar ne moja, ampak Tvoja volja zgôdi se!“

O premili Gospod Jezus Kristus, ki si za moje grehe in za grehe vsega sveta pretrpel toliko bridkosti in težav, ter celo krvavi pot potil, a od Boga Očeta po angelju bil pokrepčan; dodeli mi milost, da tudi jaz v vseh nadlogah in bridkostih se ves udam v voljo Božjo, da bom mogel srčno moliti in da zadobim v trpljenji tolažbo, v skušnjavah pa pomoč iz nebes. Amen.

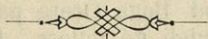
Molitev ob petkih

v spomin Kristusove smrti.

Stemnilo se je, ko so judje križali Gospoda Jezusa. Ob 9. uri je Jezus z velikim glasom zavpil: „Moj Bog, moj Bog! zakaj si me zapustil?“ In glavo je nagnil ter dušo izdihnil. Zato o Gospod Jezus Kristus Te molimo in Te hvalimo, ker si sè svojim sv. križem in svojo nedolžno smrtjo odrešil ves svet.

O ljubi Gospod! zavoljo bridkosti svojega sv. trpljenja, ki si ga pretrpel za nas na sv. križi, zlasti ob uri, ko se je Tvoja preblažena duša ločila od Tvojega presvetega telesa, Te prosim, usmili se moje uboge duše, kadar se loči od svojega telesa. Nikar ne bôdi Tvoje sv. trpljenje za mene in druge grešnike zgubljeno. Amen.

O Jezus! Tebi živim; o Jezus! Tebi umrjem; o Jezus! Tvoj sem živ in mrtev. Amen.

Ure Kristusovega trpljenja.

Ob 6. uri zvečer.

Jezus vzame slovo od svoje
Matere.

O Gospod Jezus Kristus, ki si to uro se poslavljal od svoje ljube Matere, umival noge svojim učencem ter nam dajal vzgled ponižnosti, daj, da se odtrgam od vsega, kar nisi Ti in ni Tebi všeč in uči me svete ponižnosti. Amen.

Ob 7. zvečer.

Jezus postavi Zakrament svetega Rešnjega Telesa.

O Gospod Jezus Kristus! ki si to uro postavil Zakrament sv. Rešnjega Telesa, daj da bom zmérom vredno prejemal to skrivnost ljubezni, posebno ob svoji zadnji uri. Že zdaj v tem trenutku Te želim prejeti v tem sv. Zakramentu. Ker Te pa resnično ne morem prejeti, oh! pridi vsaj po duhovno v moje srce. O Jezus! le Ti bodi vedno moj in jaz naj bom Tvoj. Amen.

Ob 8. zvečer.

Jezus se posloví od svojih učencev.

O ljubi Vzveličar, ki si to uro se poslavljal od svojih učencev ter jih izročeval

svojemu nebeškemu Očetu, usmili se tudi mené, ko se bom poslavljal od svojcev v smrtni uri in daj, da bom smel tamkaj Tvoje Božje obličje gledati na veke. Amen.

Ob 9. zvečer.

J e z u s g r e n a O l j s k o G o r o .

O ljubljeni Odrešenik! ki si to uro žalosten šel na Oljsko Goro, dodeli i meni pravo žalost zavoljo grehov in daj da več ne grešim in Te ne razžalostim. Amen.

Ob 10. zvečer.

J e z u s k r v a v i p o t p o t i .

O mili moj Gospod in Vzveličar! ki si to uro v smrtnih težavah molil in krvavi pot potil, dodeli, da se bom jaz kar tresel pred grehom, da se vselej volji Božji izročim in stoj mi na strani v smrtnem boju. Amen.

Ob 11. zvečer.

J e z u s a v j a m e j o .

O Gospod Jezus Kristus! ki si bil to uro in pozneje od judov vjet, žvezan, pred Ana in Kajfa gnan, s pestmi bit, od Petra, svojega učenca, zatajevan, o daj mi, da se

večkrat tudi po noči spominjam Tvojega bridkega trpljenja in varuj me vsacega greha. Amen.

Po noči, kadar se zbudiš.

J e z u s v j e č i.

O ljubi Odrešenik! ki si to noč čul in molil v ječi, oprosti mi vse moje grehe, ki sem jih kedaj storil po noči, obvaruj me večne ječe in spominjaj se ubogih duš v vi-
cah. Amen.

Zjutraj, kadar se zbudiš.

J e z u s a o d v e d e j o k P i l a t u.

Premili Gospod Jezus Kristus! ki so Te že rano v jutro odvedli k Pilatu, kjer si bil po krivem tožen in zaničevan, odpuščaj mojim sovražnikom. Zaradi Tebe jim tudi jaz odpuščam. Daj mi vedno do njih pravo ljubezen. Amen.

Ob 6. zjutraj.

J e z u s a v e d e j o k H e r o d u.

O najsvetejši Gospod, ki si bil to uro v belem sramotnem plašči od Heroda zaničevan, dodeli mi milost in moč, da bom kakor Ti tiho prenašal vsa zasramovanja in zaničevanja in odpusti, kar sem se pregrešil z napuhom v obleki. Amen.

Ob 7. zjutraj.

Jezus je judom slabši od Barabe.

O ljubeznjivi Gospod in Bog! Tebe so to uro imeli za slabšega ko morivca Barabo, daj, da jaz ne bom nijedne stvari bolj ljubil in cenil ko Tebe. Amen.

Ob 8. zjutraj.

Jezusa bičajo.

O potrpežljivi Gospod Jezus Kristus! ki si bil to uro od judov neusmiljeno bičan, odpuščaj mi vse grehe nečistosti in mesa in odvrni od mene šibe svoje stroge sodbe. Amen.

Ob 9. zjutraj.

Jezusa s trnjem venčajo.

O preljubi Gospod Jezus Kristus! ki so Te to uro venčali z bodečim trnjem, odpuščaj mi vse pregrešne misli in želje, vso svojevoljnost, napuh in nepokorščino. Amen.

Ob 10. zjutraj.

Jezusa postavijo pred ljudstvo.
Ecce Homo!

O mili Gospod Jezus Kristus! ki so Te to uro postavili na mostovži pred ljudstvo,

gani mi srce z ljubeznijo do Tebe in vtisni spomin svojega trpljenja globoko v mojo dušo, da ga nikoli ne pozabim. Amen.

Ob 11. zjutraj.

Jezus nese svoj križ na Goro Kalvarijo.

O Gospod Jezus Kristus! ki si to uro nesel svoj sv. križ na Goro Kalvarijo, daj, da bom tudi jaz svoj križ voljno sprejemal ter potrpežljivo hodil za Tabo. Amen.

O poldne.

Jezusa na križ pribijajo.

O Kralj vseh mučenikov, o ljubi Jezus Kristus! ki so Te to uro na rokah in nogah na križ pribijali, odpuščaj mi grehe, ki sem jih storil z rokama in nogama! Pripenjaj s seboj še mene na križ in ne daj mi vekomaj več ločiti se od Tebe. Amen.

Ob 1. popoldne.

Jezus govori zadnje besede.

O Gospod Jezus Kristus! ki si to uro molil za svoje sovražnike, milost skazal razbojniku na križi, svojo preljubeznjivo Mater nam za Mater zapustil, oproščaj mojim sov-

ražnikom i meni, sprejmi me kedaj v sveti raj in učini, da Marija vedno ostane tudi moja Mati. Amen.

Ob 2. popoldne.

Jezusu dajo očeta in žolča piti.

O Gospod Jezus Kristus! ki si bil to uro silno žejen ter z žolčem in očetom napojen, daj mi pravo željo po sveti ljubezni in popolnosti in odpuščaj mi vse, kar sem se pregrešil po požrešnosti in pijanosti. Amen.

Ob 3. popoldne.

Jezus umrje na križi.

O moj ljubi Vzveličar Jezus Kristus! ki si to uro izročil svojo dušo v roke svojega nebeškega Očeta, pomagaj mi v moji smrtni uri ter reši mene, svojega nezvestega služabnika, resnično za sv. nebesa. Amen.

Ob 4. popoldne.

Jezus je s sulico preboden.

O moj Gospod Jezus Kristus! ki si bil to uro sè sulico preboden, da je iz Tvojega Srca tekla kri in vôda, operi me v tej sv. krvi in vodi in zapri me varno v to sv. Srce, da v Njem najdem vedno svojo jedino radost in ljubav ter večno v Njem ostanem. Amen.

Ob 5. popoldne.

Jezusa v grob polože.

O Gospod Jezus Kristus! ki si bil to uro s križa snet, v naročje svoje deviške Matere, potem pa v grob položen, daj da tudi jaz s Teboj pokopljem svoje grešno življenje in kedaj s Teboj zadobim veličastno vstajenje. Amen.

Molitev ob petkih ob 3. popoldne.

Večni Oča! spomni se milostljivo, da je to uro Tvoj prelubi Sin za me umrl in dodeli svojim s predrago ceno Njegove prelite krvi odkupljenim služabnikom odpuščenje vseh grehov. O Bog! spreobrne nas, dodeli nam zasluženje bridkega trpljenja Jezusa Kristusa, ozéraj se z očmi svoje neizmerne milosti na nje, za katere se je On dal v roke grešnikom ter za nje hotel strašno smrt križa prestati. O moj na križ povzdigneni Jezus, poteguj me na-se! Ti umiraš zame, o daj, da bom za to od zdaj naprej jaz živel le za Te. Amen.

Moli idoč memo križanega Jezusa.

O križani Gospod Jezus Kristus! za-
voljo bridkosti svojega trpljenja, kojega si
za-me prestal na lesu sv. križa, zlasti ko se
je Tvoja najsvetejša duša ločila od svojega

telesa, usmili se moje uboge duše ob ločenji od tega sveta. Amen.

Molitev k 7 poslednjim besedam Jezusa Kristusa.

1.) O Gospod Jezus Kristus! Sin živega Boga, ki si na lesu sv. križa viseč k svojemu Očetu molil za svoje sovražnike: „Oča, odpuščaj jim, saj ne vedo, kaj delajo!“ daj da bom iz ljubezni do Tebe rad odpuščal vsem, ki mi store kaj žalega.

2.) Po tolažilnih besedah o Jezus! ki si jih dejal spokornemu razbojniku: „Resnično ti povem, še dones boš z menoj v raji!“ Te prosim, dodeli mi milost tako živeti, da tudi jaz v svoji smrtni urici čujem od Tebe: „Dones boš z menoj v raji!“

3.) Svoji Materi si, o Jezus! rekel: „Žena, glej Tvoj Sin!“ in učencu: „Sin, glej Tvoja Mati!“ Daj, da me prava ljubezen sklene s Tvojo Materjo, in da posnemajoč Njene čednosti, Jo vedno po otroško častim kakor svojo ljubo Mater.

4.) V svoji smrtni bridkosti zaklical si, o moj Jezus: „Moj Bog, moj Bog! zakaj si me zapustil?“ Daj, da ne obupam v nobeni potrebi, marveč da vedno rad z otroškim zaupanjem kličem k Tebi: „Oča, o Vzveličar! usmili se me! Pomagaj mi, o Gospod! Ne zapuščaj me, moj Bog, ker si me odrešil sè svojo krvjo!

5.) Gospod Jezus! ki si izgovoril: „Žejen sem!“ Daj, da bom vedno žejen Tebe, studenca žive vode.

6.) Po dopolneni volji svojega nebeškega Očeta si rekel, o Vzveličar: „Dopolneno je!“ Daj, da tudi jaz tek svojega življenja končam po Tvoji sv. volji v Tvoji milosti.

7.) „Oča, v Tvoje roke izročam svojo dušo!“ Takó si z močnim glasom zakričal, o Jezus! ter nagnil svojo glavo in umrl. Po teh upapolnih besedah Te prosim za milost, da bi i jaz s temi besedami smel skleniti svoje življenje in da bi moja duša na to začula besede: Pridi izvoljena mojega Očeta, pojdi v veselje svojega Gospoda! Amen.

Spomin treh ur, ko je Jezus visel na križi.

Kedó bo preštel vse trpljenje, o moj predobrotljivi Jezus! koje si prebil 3 ure na križi! Tvoje z ranami pokrito teló prej oslabilo v smrtnih težavah na vrtu radi zaničevanja in zasramovanja, ker so Te vlačili od sodnika do sodnika, v nevsmiljenem bičanju, v groznem kronanju, po trdi poti na Goro mrtvaških glav: to Telo visi zdaj na križi, prebodeno na rokah in nogah na 3 železnih žebljih. Obdajajo Te trume najzagrizenejših, zdivjanih sovražnikov, ki Te zaničujejo in preklinjajo, silno žejo trpiš, zapuščen si celó od svojega nebeškega Očeta. Tu se daruješ za grehe vsega sveta, kri Ti teče

iz vseh ran, dokler je srce kaj ima. Pod križem stoji Tvoja žalostna Mati in jokajoči učenec. Pa to še ne bi bilo za Tvojo ljubav najhujše, ampak misel, da za toliko hudobnih nespokornih ljudi si zastonj prelil svojo Božjo kri.

Pretrdo bi moralo srce biti, ki v pre-mišljevanji Tvojega trpljenja ne bi bilo ginenno, ki Te še zdaj ne bi ljubilo, svoje grehe objokovalo ter sklenilo z vsem trudom z vso zvestobo Tvoje zapovedi spolnovati.

O moj preljubeznjivi Jezus! zahvaljujem se Ti, za neskončno dobroto, da si za me toliko trpel. Ljubiti Te moram, o neskončna ljubezen! ker Ti trpiš, Ti umiraš, da bi jaz Tebi daroval svoje srce. Zaničujem z bridko žalostjo vse svoje storjene neumnosti, zmote, svojevoljnosti in vse svoje hudobije. Pred Tvojim obličjem, pod Tvojim križem, o moj Vzveličar! sklenem resnično se poboljšati; zapustiti hočem svoje priljubljene grehe in grešne prilike. Dà, zdaj hočem pobožno živeti, oh, daj mi le k temu svojo mogočno milost, svoj sveti blagoslov! Amen!

Srčne prošnje in izročila sv. 5 ranam Kristusovim.

(Sv. Alfonz Ligv.)

1.) K s v. r a n i d e s n e n o g e.

Moj Gospod Jezus Kristus! molim rano Tvoje desne noge. Zahvaljujem se Ti, da si

jo hotel za me trpeti v tako silnih bolečinah in s toliko ljubeznijo. Milujem Tvojo bolečino in bolečino Tvoje žalostne Matere. Zavoljo zasluženja te sv. rane, prosim Te, dodeli mi odpusčenje mojih grehov, katere obžalujem iz vsega srca bolj ko vsako drugo hudo, ker sem ž njimi razžalil Tebe neskončno dobroto. Žalostna Mati Božja, prosi za me Jezusa!

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

2.) K s v. r a n i l e v e n o g e.

Moj Gospod Jezus Kristus! molim rano Tvoje leve noge. Zahvaljujem se Ti, da si jo hotel za me trpeti v tako silnih bolečinah in s toliko ljubeznijo. Milujem Tvojo bolečino in bolečino Tvoje žalostne Matere. Zavoljo zasluženja te sv. rane Te prosim, dodeli mi moč v prihodnje nikoli več ne pasti v smrtne grehe, temveč v milosti Božji do smrti ostati. Žalostna Mati Božja, prosi za me Jezusa!

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

3.) K s v. r a n i l e v e r o k e.

Moj Gospod Jezus Kristus! molim rano Tvoje leve roke. Zahvaljujem se Ti, da si jo hotel za me trpeti v tako silnih bolečinah in s toliko ljubeznijo. Milujem Tvojo bolečino in bolečino Tvoje žalostne Matere. Zavoljo zasluženja te sv. rane te prosim, reši me

pekla, ki sem ga tolikokrat zaslužil, ker bi Te v njem več ne mogel ljubiti. Žalostna Mati Božja, prosi za me Jezusa!

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

4.) K sv. rani desne roke.

Moj Gospod Jezus Kristus! molim rano Tvoje desne roke. Zahvaljujem se Ti, da si jo hotel za me trpeti v tako silnih bolečinah in s toliko ljubeznijo. Milujem Tvojo bolečino in bolečino Tvoje žalostne Matere. Zavoljo zasluženja te sv. rane Te prosim, dodeli mi nebeško veličastvo, kjer te bom molil popolno in iz vseh svojih močij. Žalostna Mati Božja, prosi za me Jezusa!

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

5.) K sv. rani Jezusove strani.

Moj Gospod Jezus Kristus! molim rano Tvoje sv. strani. Zahvaljujem se Ti, da si celó po svoji smrti pretrpel to razžaljenje, ki si ga dopustil z največo ljubeznijo, akoravno Ti ni moglo napraviti nobene bolečine. Tudi milujem Tvojo žalostno Mater, koji je bilo takrat srce podobno. Zavoljo zasluženja te sv. rane Te prosim, obdaruj me sè svojo ljubeznijo, naj Te vedno ljubim tu na svetu, da Te bom mogel nekdej na onem vso večnost ljubiti in gledati obličje v obličje. Žalostna Mati Božja, prosi za me Jezusa!

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

Molitev k časti rane Jezusovega srca.

(Sv. Jera.)

Bodi češčena o presveta rana srca Jezusa Kristusa, rajska vrata in studenec Božje ljubezni. Bodi pozdravljena, o presladka rana, žila življenja in zaklad Božjega bogastva. O draga rana, ponižno te molim in častim in v ljubezni, s katero te je moj Jezus sprejel, Te pozdravljam in poljubujem ter se Ti srčno zahvaljujem, da si tolikokrat potolažila srd Božji in od mene in od vseh grešnikov odvrnila tolike kazni. O preblažena rana! v Tebe zaklenem svoje grešno srce, Tebi izročam svoj poslednji trenutek. O predobrotljivi Jezus! večna hvala Ti bôdi, ker si prejel to presladko rano, ter jo obdržal po svojem vstajenji, da bi jo kazal svojemu razžaljenemu Očetu in tako milost pridobil za vse grešnike. Prosim Te zavoljo te sv. rane, da jo ob uri moje smrti pokažeš svojemu Očetu in v njo sprejmeš mojo revno dušo. Amen.

Molitve k sv. rani Jezusove rane.

(Sv. Bernard.)

(Sv. Bernard je bil poseben častilec te sv. rane ter je zajemal v tem češčenju največe milosti.)

O preljubeznjivi moj Jezus! o najkrotkejši Jagnje Božje! jaz ubogi grešnik pozdravljam in častim presveto rano, katero si

prejel na svoji rami, ko si nosil težki sv. križ in zavoljo katere si hotel posebno trpljenje prestati na svojem preblaženem telesu. Molim Te, o prežalostni Jezus! in Te hvalim; slavim in poveljučujem Te iz dna svojega srca. Zahvalim Te za sveto in prebolečo rano Tvoje rame, ter te ponižno prosim, da se zavoljo te velike bolečine, in zavoljo teže svojega križa usmiliš mene, ubozega grešnika, da mi odpustiš moje odpustljive in smrtne grehe in me po poti svojega križa privedeš v nebesa. Amen.

Pobožno poljubovanje sv. 5 Jezusovih ran.

O križani Jezus! s srčno ljubeznijo in pobožnostjo poljubim dobrotljivo rano Tvoje sv. desne roke ter Te prosim zavoljo velikih bolečin, katere si takrat občutil: odpusti mi vse moje grehe, ki sem jih storil s hudobnim dejanjem.

O križani Jezus! s srčno ljubeznijo in pobožnostjo poljubljam dobrotljivo rano Tvoje leve roke, ter te prosim zavoljo velikih bolečin, koje si takrat občutil, odpusti mi vse grehe, ki sem jih storil z opuščenjem dobrih del.

O križani Jezus! s srčno ljubeznijo in pobožnostjo poljubljam dobrotljivo rano Tvoje desne noge ter Te prosim radi velikih bolečin, katere si takrat občutil, odpusti mi vse kazni, ki sem jih zaslužil s svojimi grehi.

O križani Jezus! s srčno ljubeznijo in pobožnostjo poljubljam dobrotljivo rano Tvoje leve noge, ter Te prosim radi velikih bolečin, katere si takrat občutil, odvrni od mene svojo pravično nevoljo, kojo sem si sam nakopal sè svojimi grehi.

O križani Jezus! s srčno ljubeznijo in pobožnostjo poljubljam drago rano Tvoje sv. strani ter Te prosim po neskončni dobroti, s katero si zame trpel, odpusti mi vse grehe, ki sem jih kedaj storil s hudim poželenjem svojega srca. Amen.

Molitev k Jezusu na Gori Oljki.

O predobrotljivi Jezus! ki si na vrtu za moje grehe in za grehe vsega sveta trpel toliko žalost in neznansko trpljenje in v tej grozni muki potil krvavi pot in potem hotel po angelju pokrepčan biti, o prosim Te, dodeli nam ubogim grešnikom, da se k tebi obrnemo v britkostih in težavah, od Tebe po svetem angelju prejmemo tolažbo in moč in slednjič daj, da bomo v premišljevanji svojih pregreh in Tvojega bridkega trpljenja prelivali solze prave pokore. Amen.

Molitev k Jezusu v ječi.

O moj nedolžni Jezus, kakó tožno je to premišljevanje da si ti, o moj Bog, v temni ječi — kakor razbojnik vjet, zvezan, pri-

klenen! O kakó težki in strašni morajo biti moji grehi, kakó grozovite moje hudobije, ker te so Ti zanjke naložile, Te v vezi in v verige vkovala in v ječo spravile! O ti pribežališče moje duše, ne pripusti mi priti v večno peklensko ječo zavoljo hudobij, s katerimi sem Ti napravljajl tako trpljenje. Ker si iz gole ljubezni hotel za me trpeti, stori me deležnega svoje milosti in reši me s to svojo sužnostjo vezi vsacega greha, da bom mogel priti v srečno prostost in večno vzveličanje Božjih otrok in vseh izvoljencev. Amen.

Molitev k Jezusu pri stebru bičanja.

Preljubi moj Jezus! svojih oblačil oropan, na rokah in nogah vklenen, s šibami in biči razmesarjen, s krvjo preoblit, stojiš pri stebru bičanja. Celo Tvoje telo je le jedna rana; čujem glas Tvoje sv. krvi. z mnogim očitanjem se vzdiguje proti meni. Spoznati moram, da sem se velikokrat pridružil Tvojim preganjalcem in zaničljivo po Tebi mahal, kolikorkrat sem grešil. Pa o milost! ta kri ne kliče danes za maščevanje, ampak kliče usmiljenje za mene. Ta kri je zdravilo, s katerim hočem svoje dušne rane obvezavati, ona je kopel, v kateri hočem svojo oh! takó strašno razdeevano dušo umakati ter jo očistiti. Saj je jedna sama kapljica več ko zadosti, da me popolno očisti. O stori me vrednega, da po

tem zasluženji v svoji duši občutim pravo žalost nad svojimi grehi, da se bo v meni obujal pravi gnus in sovraštvo do greha. Odpuščaj mi zlasti vse grehe nečistosti in dodeli mi potem, ko bo očiščeno moje srce, da bom mogel priti v tisti srečni kraj — v lepa nebesa, kamor pridejo čiste duše. Amen.

Molitev k ubogemu Jezusu „Ecce homo“.

O Jezus, najkrotkejši Jagnje Božje! s škrlatastim plaščem ogrnen, s trnjevo krono na glavi, s trstom v roki, na vsem telesu ranen, s krvjo oblit, stojiš pred vsem ljudstvom in sodnik zakriči: „Glejte — Človek!“ — O zavoljo tega velicega zasramovanja, ki si ga molče trpel, z močnim, ljubečim srcem prestal, Te prosim, dodeli mi milost, da tudi jaz ne bom iskal nikake časti pri ljudeh. Tvoja žalostna podoba naj mi stopi pred oči, kadarkoli se bo moje srce napihovalo, da se spet ponižam. Ko bom nekdanj ogrnen z gnusobo svojih pregreh, postavljen pred sodbo Tvojega nebeškega Očeta, oh! takrat me zavoljo svojega velicega zasramovanja ne zapusti, marveč bodi moj priprošnik in moja sprava z Očetom. Amen.

Molitev na grobu Vzveličarjevem.

Ne le na križi, ampak tudi v grobu Te častim, o ljubeznjivi Vzveličar! Ponižno Te

molim v najsvetejšem Telesu, ki je tudi po smrti bilo skleneno z Božjo natoro in katero si nam zapustil v najsvetejšem zakramentu.

O Ti Božji Vzveličar! s ponižnim, zaupljivim, hvaležnim in ljubečim srcem Te molim; bodi vedno češčen in hvaljen za vse dobrote, koje si skazoval vsemu človeškemu rodu in tudi meni nevrednežu. S svetim spoštovanjem premišljujem krvave svetinje Tvoje neskončne dobrote, to v vseh bridkostih darovano Telo. V vsaki rani vidim Tvojo nezmerno ljubezen.

O prelubeznjiva skrivnost! Tvoje umrlo sv. Telo, s križa sneto, je tri dni ležalo v grobu zakleneno.

O častitljivi grob mojega Odrešenika! ki obdajaš Njega, kateri je bliščoba Očetova, slava angeljev, veselje nebes, življenje in vzveličanje ljudij.

O sveti grob, ki si ga Ti, o Jezus! posvetil sè svojo pričujočnostjo, ki so ga obiskovale pobožne žene, počastili sv. angelji in Bog povelical s čudeži!

O prečastni grob, reši me iz temne jame pekla in iz smrtne sence! Vzemi me v svoje naročje, da umrjem in bom pokopan s Teboj, ki si za me umrl in bil tu pokopan! O moj Jezus! ki si tri dni počival v grobu, dodeli mi milost, da bo Tvojemu grobu podobno moje srce, kadar bom pri sv. obhajilu prejemal vanj Tvoje presveto Telo. Daj, da

bo prenovljeno v duhu in čistem življenji v stanovitnosti nepremakljivo, jednako skali. Tvoje sv. Trpljenje in Tvoja smrt bodita mi vedno pred očmi, da Tvoja milost in ljubav vedno ostane v meni. Amen.

„O Gospod, Tvoja smrt bodi meni življenje!“ Sv. Gregorij.

Spomin trnjeve krone našega Gospoda.

Predpev. Kolena pripogibaje pred Njim so Ga zaničevali ter upili: „Bodi pozdravljen kralj Judov!“ V Njegov obraz so mu pljuvali in Ga s trstom bili po glavi.

V. Spleli so Mu trnjevo krono.

O. In Mu jo posadili na glavo.

M o l i t e v.

Dodeli, vsemogočni Bog, našim prošnjam, da mi, ki v spomin trpljenja našega Gospoda Jezusa Kristusa častimo tu na zemlji Njegovo trnjevo krono, bomo vredni s častjo in veličastvom tam v nebesih venčani biti od Njega, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Spomin sv. sulice in žebljev našega Gospoda.

Predpev. Dolžno pismo, ki je bilo zoper nas, je izbrisal, vzel in pribil ga na križ.

V. Prebodli so mi roki in nogi.

O. In šteli so moje kosti.

M o l i t e v.

Gospod Jezus kristus! ki si hotel v slabosti človeške nature, katero si na-se vzel za vzveličanje sveta, biti z žebli na križ prubit in s sulico ranen, dodeli nam milostljivo, da to orodje na zemlji časteči se bomo veselili Tvoje častitljive zmage tam v nebesih, ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Spomin sv. tančice.

Predpev. Jožef Arimatejec, pravičen mož, je vzel Jezusovo teló in ga zavil v novo čisto tančico.

V. Tvoj grobni prt, o Gospod! častimo.
O. Tvojega trpljenja se spominjamo.

M o l i t e v

O Gospod Jezus Kristus! ki si v sveti tančici, v katero je bilo Tvoje s križa sneto Telo po Jožefu zavito, zapustil znamenja svojega trpljenja, dodeli nam milostljivo, da po po Tvoji smrti in po Svojem pokopu zadobimo slavo vstajenja. Ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti sv. Duha Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev k časti Jezusove suknje.

O predobrotljivi Gospod Jezus Kristus! ki si s svojo drago prelito krvjo posvetil Svojo

suknjo, dodeli nam, častečim to svetinjo, da bodo naše duše očiščene vsacega greha, ozaljšane z obleko milosti in nekdam tam v nebesih ogrnene s plaščem večne slave. Po ravno tem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev k časti sv. potnega prta Jezusa Kristusa.

O moj trpeči Vzveličar! kako bogato si plačal dobrosrčno delo sv. Veroniki, kadar si svoj sveti obraz vtisnil v potni prt ter ji ga zapustil za spomin. Oh! vtisni tisto tudi v moje srce, da Te ne pozabim nikdar in da Tvojo sv. podobo vedno nosim v svoji duši. Kateri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v jedinosti sv. Duha Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

7 darovanj predrage Krvi Jezusove Bogu Očetu.

1.) O večni Oče! darujem Ti zasluženje predrage krvi Jezusa, Tvojega ljubeznjivega Sina in mojega Božjega Odrešenika za razširjenje in povišanje sv. Cerkve, naše ljube Matere, za ohranjenje in srečo njenega vidnega poglavarja, rimskega papeža, kardinalov, škofov, mašnikov in vseh služabnikov Tvojega svetišča.

Čast bodi.

O Jezus, bodi vedno hvaljen in češčen, ker si s svojo sv. Krvjo nas odrešil.

2.) O večni Oče! darujem ti zasluženje predrage krvi Jezusa, Tvojega ljubeznjivega Sina in mojega Božjega Odrešenika za mir in edinost kraljev in katoliških poglavarjev, za ponižanje sovražnikov sv. vere in za vzveličanje vsega krščanskega ljudstva.

Čast bodi.

O Jezus, bôdi večno hvaljen in češčen, ker si s svojo sv. Krvjo nas odrešil!

3.) O večni Oče! darujem Ti zasluženje predrage Krvi Jezusa, Tvojega ljubeznjivega Sina in mojega Božjega Odrešenika za razsvetljenje nevernikov, za zatrenje vseh krivoverstev in za spreobrnjenje grešnikov.

Čast bodi.

O Jezus, bodi večno hvaljen in češčen, ker si s svojo sv. Krvjo nas odrešil!

4.) Večni Oče! darujem Ti zasluženje predrage Krvi Jezusa, Tvojega ljubeznjivega Sina in mojega Božjega Odrešenika za vse svoje sorodnike, prijatelje in sovražnike, za uboge, bolne in žalostne ljudi in za vse, za koje sem dolžan moliti, kakor Ti veš in za katere hočeš, da molim.

Čast bodi.

O Jezus, bodi večno hvaljen in češčen, ker si s svojo sv. Krvjo nas odrešil.

5.) O večni Oče! darujem Ti zasluženje predrage Krvi Jezusa, Tvojega ljubeznjivega Sina in mojega Božjega Odrešenika za vse tiste, ki se bodo ločili danes iz tega sveta,

da jih obvaruješ peklenških muk ter jim milostljivo dodeliš posestvo svojega veličastva.

Čast bodi.

O Jezus, bodi večno hvaljen in češčen, ker si s svojo sv. Krvjo nas odrešil!

6.) O večni Oča! darujem Ti zasluženje predrage Krvi Jezusa, Tvojega ljubeznjivega Sina in mojega Božjega Odrešenika za vse tiste ljudi, ki znajo prav ceniti in ljubiti to odkupščino našega vzveličanja, za tiste, ki z mano skleneni jo časté in molijo ter si prizadevajo to češčenje razširjevati.

Čast bodi.

O Jezus, bodi večno hvaljen in češčen, ker si s svojo sv. Krvjo nas odrešil!

7.) O večni Oča! darujem Ti zasluženje predrage Krvi Jezusa Tvojega preljubeznjivega Sina in mojega Božjega Odrešenika za vse svoje dušne in telesne potrebe, za pomoč ubogim dušam v vicah, zlasti za vse, ki so v svoji pobožnosti bolj cenile to drago odkupščino našega odrešenja in bolečine in trpljenje naše ljube, presvete Matere Marije. Čast bodi.

O Jezus, bodi večno hvaljen in češčen, ker si s svojo sv. Krvjo nas odrešil!

V z d i h l j e j.

O večni Oča! darujem Ti predrago Kri Jezusa Kristusa v spravo za svoje grehe in za vesoljne potrebe sv. cerkve.

(100 dni odpustka. Pij VII. 1817.)

Darovanje križanega Jezusa Bogu Očetu.

O pravični, nebeški Oča! moji grehi so takó veliki, da se ne upam pred strašno sodbo obstati in za tiste kedaj sam vredno zadostiti. Vendar pa za to ne obupam, temveč ker sam ne premorem, zato Ti darujem bogato zadoščenje svojega Vzveličarja Jezusa Kristusa. Tega Tvojega križanega Sina Ti predočujem, ponižno prosèč, usmili se zavoljo Njega moje grešne duše. Spominjaj se o predobrotljivi Oča! kako strahovito veliko je trpel radi mene. Koliko zaničevanja, preklinjevanja, nehvaležnosti je trpel, koliko tisoč kapljic svoje predrage krvi je za me prelil! O moj Bog! Jezus je reven, ves reven — spominjaj se, da zavoljo mene je takó reven! Oča usmiljenja! takó me je Tvoja milost rešiti hotela. Ti bi ne bil tako tepel svojega Sina, ako bi hotel mene na večno tepsti. Oh, ne dopusti, da bi njegove velike bolečine izgubljene bile za mojo dušo; da bo Njegovo bridko trpljenje meni v vzveličanje! Njegove solze naj očistijo mojo dušo, Njegova draga kri izbriši moje pregrehe, Njegova strašna smrt reši mene večne smrti in Njegove neizmerne bridkosti naj me branijo večnega pogubljenja. Amen.

Počesčenje Jezusovega trpljenja pred sv. Rešnjim Telesom.

O Jezus, Sin živega Boga, prečudno zakriti Bog v sveti hostiji! ozéraj se na nas

z očmi svoje neskončne milosti in sprejemaj milostljivo naše ponižno vzdihovanje, spoznanje našega dolga in skesane prošnje naših src. Ti si naš Gospod in naš Bog, naš Stvarnik, Odrešenik in Posvečevalec, najviši oblastnik nebes in zemlje, častni znagovalec pekla in smrti! Ti veselje in krona izvoljencev, neizmerni studenec vseh milosti in dobrot našega vzveličanja! Vreden si torej, da vsi ljudje v Tebe verujejo, Te molijo, ljubijo, hvalijo in časté. Pa, oh! nebesa žalujte in z nami jokajte, ker on je naš Bog in ljudje Mu ne verujejo! On je jedino naše upanje in ljudje Mu ne zaupajo! On je ljubezen sama, največa dobrota, pa človeška srca ga ne ljubijo!

Poslušajte in premišljajte, vi angelji mirú! V tem zakramentu svoje ljubezni se nam Jezus samega sebe daruje v zastavo večnega življenja. Tu ima svoje veselje bivati med človeškimi otroci, tu jih hoče razsvitljevati, utrjevati, s svojimi milostmi obsipavati, tu térja tudi njihova srca, ljubezen in molitev; ljudje se ga pa ogibljejo, opuščajo Njegove oltarje in tekajo za minljivimi nečimernostmi zemlje. O Jezus, ponižani, zavrženi Bog v tem sv. zakramentu! Ljudje Te ne poznajo in Te ne ljubijo! Zanje si smrt prestal, svojo drago kri jim za odrešenje prelil, oni Ti pa vse To povračujejo z nehvaležnostjo, z zaničevanjem Tvoje Božje pričujočnosti; Tvoja ljubezen se jim gnusi, Tvoje milosti in

obljube ne omehčajo njihovega trdega srca, ponavljajo Ti zaničevanje in zasramovanje judovsko, tajijo te ko neverniki, križajo Te kakor brezbožci, preklinjajo Tvoje sv. Ime in s svojimi hudobijami dražijo Tvoje srce k pravičnemu srdu.

O Bog ljubezni in milosti! z živo véro, s skesanim srcem in gorečo ljubeznijo Te ponižno prosimo namestu njih, odpuščaj mi milostljivo vse hudobije, vso nehvaležnost in vse razžaljenje Tvojega najvišega veličanstva.

Zavoljo neskončne ljubezni, s katero si se daroval za nas na križu in svojo drago kri prelil do zadnje kaplje, zavoljo neskončnega dopadajenja, s katerim se je veselil Tvoj nebeški Oče nad Teboj, svojim ljubeznjivim Sinom, in zavoljo ljubeznjive milosti Tvojega Božjega Srca do nas ubozih grešnikov: prosimo in vzdihujemo k Tebi, o Jezus! milost, odpusčenje! Milost, o Jezus! zavoljo Tvoje krvi, zavoljo Tvojih ran. Milost nam, ki smo že tolikokrat zavoljo pomanjkanja ljubezni in spoštovanja pali v mlačnost in mrzloto pred Tvojo sveto pričujočnostjo! Milost vsem grešnikom, ki Te ne poznajo in Te proklinjajo! Milost vsem pravovernikom, ki Te poznajo, pa se vendar ustavljajo vabilu Tvoje ljubezni. Milost posvetnjakom, ki nočejo slišati glasu Tvoje cerkve in tičé v temi in senci smrti. O Jezus, odpuščaj nam vsem in premagaj našo slepoto in hudobijo! Sveti,

večni Oča, ozri se na obličje svojega Sina, s katerim si nam vse dal! Mi smo Njegovo ljudstvo, njegovi odrešenci, njegovo posestvo. Iz ljubezni do Njega odpusti nam vsa razžaljenja, vso našo nehvaležnost, raztrgaj nam za vselej verige grehov, razsvetluj našo slepoto ter nas privedi v kraljestvo svojega ljubeznjivega Sina, da ga bomo na vekomaj hvalili, častili in molili. Amen.

Češčenje presv. Krvi Jezusove.

O draga Kri, studenec večnega življenja, odkupščina svetá, svéta kopel naših duš, Ti nas zagovarjaš brez prenehanja pred sedežem večnega usmiljenja. Zato Te ponižno molim. O da bi Ti mogel zadostiti za vse hudobije in zaničevanja, s katerimi koli so Te Tvoje stvari žalile, zlasti tiste, ki so se predrznile Te proklinjati! Kedo bi pač ne častil Krvi neskončne cene in ne bil vnet ljubezni do Jezusa, ki jo je lil! Kaj bi bilo z mano, ako bi ne bil odkupljen s to Božjo Krvjo, ki jo je moj Orešenik iz ljubezni do mene prelil do zadnje kaplje! O neizmerna ljubezen, ki si nam podelila ta balzam življenja! O nepreceneni balzam, ki tečeš iz neskončne ljubezni mojega Boga! prosim in zarotim vzdigaj vne-maj vsa srca, vse jezike v slavo Tvojo, naj Te vsi časté in hvalijo zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

V. Gospod s svojo Krvjo si nas odkupil.
O. In našemu Bogu si nas kraljestvo storil.

M o l i m o.

Vsemogočni, večni Bog! ki si dal svojega jedinorojenega Sina svétu Odrešenika ter si bil potolažen zavoljo cene njegove sv. Krvi; prosimo Te, dodeli nam, da to ceno svojega Vzveličarja častimo, in da bomo po njej obvarovani vsega hudega v tem življenji, da se bomo mogli kdaj v nebesih ž njim veseliti, ki s Teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

(300 dni odpustka, veljavno tudi za duše v vicah.)

Molitev k trpečemu Jezusu.

Tudi pred misijonskim križem.

(Sv. Avgušтина.)

O Bog! ki si vzveličanje svetá hotel biti rojen, obrezan, od judov zavržen, od Judeža s poljubom izdan, z vrvmi zvezan, kakor nedolžno jagnje v mesnico peljan, pred Ana in Kajfa, pred Pilata in Heroda zaničljivo postavljen, od krivih prič tožen, bičan, zasramovan, zapljuvan, s trnjem kronan, z vdarci in s trstom vdarjan, zakrit, oblačil oropan, z žreblji na križ pribit, med razbojnike postavljen, z žolčem in očetom napojen in s sulico

preboden; prosimo Te, o Gospod! zavoljo teh Tvojih svetih bolečin, ktere jaz nevredni zdaj premišljujem, in zavoljo Tvojega svetega križa in Tvoje britke smrti, obvaruj me peklenskih kazni, pa vedi me tje, kamor si vedel seboj križanega razbojnika. Ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom in sv. Duhom od vekomaj do vekomaj. Amen.

Litanije v čast trpljenja Kristu- sovega.

Gospod, usmili se nas!

Kriste! usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin, Odrešenik svetá, usmili se nas!

Bog sv. Duh, usmili se nas!

Sv. Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Jezus, ki si krotek v Jeruzalem šel,

Jezus, ki si se nad Jeruzalemom razjokal,

Jezus, ki si bil za trideset srebrnikov
prodan,

Jezus, ki si svojim učencem noge umival,

Jezus, na svoji duši do smrti žalosten,

Jezus, na Oljski gori od angelja potrjen,

Jezus, ki si v smrtni britkosti krvavi
pot potil,

usmili se nas!

Jezus, od Juda Iškarijota izdan,
Jezus, z vrvmi in verigami zvezan,
Jezus, od svojih učencev zapuščen,
Jezus, pred Ana in Kajfa postavljen,
Jezus, za uho udarjen,
Jezus, od krivih prič tožen,
Jezus, smrti vreden spoznan,
Jezus, v sveti obraz zapljuvan,
Jezus, ki se Ti je sveti obraz s prtom
zakril,

Jezus, s pestmi tolčen,
Jezus, od Petra trikrat zatajen,
Jezus, kakor hudodelnik Pilatu izdan,
Jezus, od Heroda zaničevan,
Jezus, v belem oblačilu zasramovan,
Jezus, manj kakor razbojnik Baraba
čislan.

Jezus, neusmiljeno bičan in raztepen,
Jezus, zaničljivo v škrlatast plašč o-
blečen,

Jezus, s trnjem kronan,
Jezus, s trstom po glavi udarjan,
Jezus, ki so Ti Judje „križaj ga“ upili,
Jezus, v najsramotnišo smrt obsojen,
Jezus, s težkim križem obložen,
Jezus, kakor nedolžno jagnje v smrt
odveden,

Jezus, na gori Kalvariji do nazega slečen,
Jezus, za noge in roke na križ pribit,
Jezus, ki si na križu za sovražnike molil,
Jezus, na križu preklinjan,

usmili se nas!

Jezus, ki si spokorjenemu razbojniku
sveti raj obljubil,
Jezus, ki si na križu učenca Janeza
svoji materi izročil,
Jezus, od svojega Očeta zapuščen,
Jezus, z očetom in žolčem napajan,
Jezus, ki si svojo dušo v roke svojega
nebeškega Očeta izročil,
Jezus, svojemu nebeškemu Očetu do
smrti pokoren,
Jezus, s sulico v Srce preboden,
Jezus, s križa snet,
Jezus, v grob položen,
Bodi nam milostljiv, prizanesi nam, o Gospod !
Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Gospod !
Vsega hudega,
Vsega greha,
Jeze, sovraštva in vse hude volje,
Kuge, lakote in vojske,
Vseh dušnih in telesnih nevarnosti,
Večne smrti,
Po svojem prečistem spočetju,
Po svojem prečudnem rojstvu,
Po svojem ponižnem obrezovanju,
Po svojem krstu in svetem postu,
Po svojem trudu in bedenju,
Po svojem krvavem bičanju in kronanju,
Po svoji žeji, solzah in svoji nagoti,
Po svoji Rešnji smrti na križu,
Po svojem častitljivem vstajenju in vne-
bohodu,

usmili se nas !

reši nas, o Gospod !

Po prihodu tolažnika sv. Duha, reši nas, o
Gospod!

Na dan sodbe, reši nas, o Gospod!

Mi grešniki,

Da nam prizaneseš,

Da nam odpustiš,

Da nas k pravi pokori privedeš,

Da milost sv. Duha v naša srca vliješ,

Da svojo sv. cerkev varovati in raz-
širjati blagovoliš,

Da vse stanove v svojem svetem imenu
zbrane ohraniš in pomnožiš,

Da nam pravi mir, ponižnost in lju-
bezen podeliš,

Da nas v svoji milosti in sveti službi
stanovitne ohraniš,

Da nas v družbo svojih izvoljenih sprej-
meš,

Da nas uslišiš,

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, —
— prizanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, —
— usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, —
— usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas! — Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas! — Kriste, usmili se
nas! — Gospod, usmili se nas!

Oče naš. Češčena si Marija.

V. Molimo Te, Kriste, in Te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

prosimo te, usliši nas!

M o l i m o !

O Bog, ki si človeški rod, zavoljo greha, zavržen, po trpljenju in smrti svojega jedino-rojenega Sina odrešil; dodeli nam, prosimo Te, da, ki spomin njegovega trpljenja na zemlji obhajamo, da se bomo tudi njegovega zasluženja v nebesih veselili. Po tistem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

M o l i m o !

Prosimo Te, o Gospod, poglej milostljivo na to svojo družino, za katero se je naš Gospod, Jezus Kristus hotel v roke grešnikov dati in na križu umreti. Kteri s Teboj v jedi-nosti sv. Duha živi in kraljuje, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Češčenje Jezusovega Detinstva.

V. O Bog, pazi na mojo pomoč!

O. Gospod, hiti mi pomagat.

Čast bodi. Oče naš.

Presladko Dete Jezus, katero si zavoljo našega odrešenja izišlo iz naročja Očetovega, v deviškem telesu od svetega Duha bilo spočeto in kot včlovečena Beseda sprejelo podobo hlapca, — usmili se nas, Dete Jezus, usmili se nas! Češčena si Marija.

Presladko Dete Jezus, katero si v svoji deviški Materi obiskalo Elizabeto, in svojega predhodnika Janeza Krstnika še pred njegovim rojstvom s svetim Duhom napolnilo in posvetilo, — usmili se nas! Usmili se nas, Dete Jezus, usmili se nas! Češčena si Marija.

Presladko Dete Jezus, katero si devet mesecev prebivalo v materinem telesu, ki sta Te Devica Marija in sveti Jožef z največim hrepenenjem pričakovala in za odrešenje sveta Bogu Očetu darovala, — usmili se nas! Usmili se nas, Dete Jezus, usmili se nas! Češčena si Marija.

Presladko Dete Jezus, ki Te je Marija Devica v Betlehemu rodila, v plenice povila, v jaslice položila, ki so Te angelji oznanovali in pastirji obiskali — usmili se nas! Usmili se nas, Dete Jezus, usmili se nas! Češčena si Marija.

Naj, Jezus, slava Ti doni,
Ki se rodil iz Deve si,
Z Očetom, z Duhom blaženim,
Na večne čase slavljenim! Amen.

V. Kristus nam je blizo!

O. Pridite, molimo! — Oče naš.

Presladko Dete Jezus, ki si se osmi dan pri obrezanju dalo raniti, s prečastitljivim imenom „Jezus“ imenovati, ki si tedaj že s svojim imenom in s svojo krvjo naznanilo, da si Odrešenik sveta, — usmili se nas!

Usmili se nas, Dete Jezus, usmili se nas!
Češčena si Marija.

Presladko Dete Jezus, ki Te je zvezda pokazala trem kraljem, kateri so Te molili v naročju Tvoje Matere in Ti prinesli skrivnostne darove: zlata, kadila in mire, — usmili se nas! Usmili se nas, Dete Jezus, usmili se nas! Češčena si Marija.

Presladko Dete Jezus, ki Te je Tvoja deviška Mati v templju darovala, Simeon v svoje naročje vzel, in prerokinja Ana Izraelu oznanovala, — usmili se nas! Usmili se nas, Dete Jezus, usmili se nas! Češčena si Marija.

Presladko Dete Jezus! ki Ti je hudobni Herod po življenju stregel, ki si se s svetim Jožefom in s svojo Materjo umaknilo v Egipt, ušlo grozoviti smrti, in po slavnem spričevanju nedolžnih otročičev mučenikov bilo poveljano, — usmili se nas! Usmili se nas, Dete Jezus, usmili se nas! Češčena si Marija.

Naj Jezus, slava Ti doni,
Ki se rodil iz Deve si,
Z Očetom, z Duhom blaženim,
Na večne čase slavljenim! Amen.

V. Kristus nam je blizo!

O. Pridite, molimo! — Oče naš.

Presladko Dete Jezus, katero si s svojo presveto Materjo Marijo in s svetim očakom Jožefom do Herodove smrti prebivalo v Egiptu, — usmili se nas! Usmili se nas, Dete Jezus, usmili se nas! Češčena si Marija.

Presladko Dete Jezus, katero si s svojimi stariši iz Egipta se vrnilo v Izraelsko deželo, veliko prestalo na potu, in odišlo v mesto Nazaret, — usmili se nas! Usmili se nas, Dete Jezus, usmili se nas! Češčena si Marija.

Presladko Dete Jezus, katero si v Nazaretu v sveti hiši podložno bilo svojim starišem, presveto ondi živelo, in od pomanjkanja in trpljenja stiskano raslo v modrosti, v starosti in v milosti — usmili se nas! Usmili se nas, Dete Jezus, usmili se nas! Češčena si Marija.

Presladko Dete Jezus, ki so Te dvanajstletnega mladeniča stariši vedli v Jeruzalem, ondi z žalostjo Te iskali, in tretji dan z veseljem med učeniki našli, — usmili se se nas! Usmili se nas dete Jezus, usnili se nas! Češčena si Marija.

Naj, Jezus, slava Ti doni,
Ki se rodil iz Deve si,
Z Očetom, z Duhom blaženim,
Na večne čase slavljenim! Amen.

V. Beseda je meso postala. (*O Božiču in v osmini pristavi: Aleluja.*)

O. In med nami prebivala. (*O Božiču in v osmini pristavi: Aleluja.*)

V prazniku svetih treh kraljev in v osmini:

V. Kristus se nam je razodel. Aleluja.

O. Pridite, molimo! Aleluja.

M o l i m o.

Vsemogočni, večni Bog, Gospod nebes in zemlje, kateri se razodevaš malim, prosimo, dodeli nam, ki presvete skrivnosti Detinstva Tvojega Sina s spodobnim češčenjem obhajamo in z vrednim prizadevanjem posnemamo, da bomo mogli priti v nebeško kraljestvo, katero je obljubljeno malim; po ravno tistem Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu Tvojem, kateri s Teboj živi in kraljuje v jedinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen

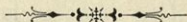
(300 dni odpustka enkrat na dan; popolnoma odpustek z navadnimi pogoji 25. dan vsacega meseca, če se ta dan obišče cerkev, v kateri se pobožnost sv. Detinstva obhaja. Pij VII., 23. listopada 1819.)

Molitev v čast Jezusovih jaslic.

Molimo Te, o včlovečena Beseda, pravi Sin Božji od vekomaj, in pravi Sin Device v spolnenem času! Ko pa molimo Tvojo Božjo osebo in Tvojo ž njo skleneno človeško natoro ne morem si kaj, da ne bi častil tudi revnih jaslic, v katerih si počival kot dete, in katere so bile tedaj prvi sedež Tvoje ljubezni. Naj pokléknem pred te jaslice, priprost, kakor pastirji, poln žive vere, kakor sveti Jožef, ljubezni goreč, kakor presveta Devica Marija. Klečé naj častim ta predragi spominek našega odrešenja v tistem duhu zatajevanja, uboštva in ponižnosti, s katerim si Ti, kralj

nebes in zemlje, jaslice si izvolil in v nje položil svoje nežne ude. Blagovolil si, o Gospod, kot Dete počivati v jaslicah; o, blagovoli tudi v moje srce vlti eno kapljico tistega neizrekljivega veselja, ki so ga občutili oni, kateri so videli Tebe, preljubeznjivo Dete, in čudeže, ki so se zgodili pri Tvojem rojstvu. Po teh čudežih prosim, in zarotim Te, dodeli vsem ljudem dobro voljo in svoj sveti mir, ter v imenu vsega človeštva skaži vso čast in slavo Bogu Očetu in svetemu Duhu, kateri s Teboj živi in kraljuje en Bog vekomaj. Amen.

(100 dni odpustka enkrat na dan. Pij IX. 1. vin. 1861.)

Pobožnost do Boga sv. Duha.

Sedem prošenj za sedem darov sv. Duha.

Pridi, o Duh modrosti! in poučuj mi srce, da bom vedno pred očmi imel svoj cilj in konec, in da vse, kar bom delal, iz čistega namena storim. Daj mi, da pozemeljske reči le toliko cenim in toliko iščem, kar in kolikor so mi za dušo potrebne, in da si ohranim to časno življenje. Nebeške darove pa naj vedno bolj spoznavam, vedno više cenim. Kaži mi tudi pot, po kateri gotovo najdem in dosežem te nebeške darove. Amen. — Oče naš.

Pridi, o Duh umnosti! razsvetluj mojo dušo, da bom skrivnosti svete vere prav spoznal, da jih hvaležno in ljubeznjivo sprejemem, in takó v Tvojem razsvitljenju zagledam večno luč, in pridem k popolnemu spoznanju Tebe, Očeta in Sina. Amen. — Oče naš.

Pridi, o Duh svéta! stoj mi na strani v vsem dejanju tega nestanovitnega življenja. Nagibaj moje srce k vsemu dobremu, odvrčaj ga od vsega hudega, vodi me v vseh dvomljivih primerljajih, da po pravem potu Tvojih zapoved dosežem zaželeni namen — večno vzveličanje. Amen. — Oče naš.

Pridi, o Duh moči! daj moč mojemu srcu: vzdržuj ga trdnega v vseh zmotnjavah in nasprotnostih. Daj mi srčnost in moč, zoper vse hudobne napade mojih sovražnikov, da me nikdar ne zavedejo, da bi zapustil Tebe, o najviša dobrota. Amen. — Oče naš.

Pridi, o Duh učenosti! vódi mojo radovednost, da nikoli ne poželim ne vedeti ne znati, kar bi mi bilo škodljivo ali nekoristno. Daj mi živo spoznati vso nečimrnost tega sveta. Daj mi vnemo, da bom dolžnosti svoje vere in svojega stanu vedno bolj spoznaval in natanko spolnoval, uči me pa tudi, kakó naj jih Tebi dopadljivo spolnujem. Amen. — Oče naš.

Pridi, o Duh pobožnosti! vnemi moje srce k pravi pobožnosti in k sveti ljubezni do Tebe, mojega Boga in Gospoda, da v vseh

svojih dejanjih le Tebe iščem in ga v pravi ljubezni tudi najdem. Amen. — Oče naš.

Pridi, o Duh strahu Božjega; presunjaj mi srce s svojim vzveličavnim strahom, da bom vedno pred očmi imel Tebe svojega Boga in Gospoda, in da se vsega skrbno ogibljem, kar bi ne bilo vseč prečistim očem Tvojega Božjega veličastva. Amen. -- Oče naš.

Češčenje Marije Device:

Češčenje presvetega Marijinega
Srca.

Molitev k presv. Marijinemu Srcu.

O Srce Marije, Božje Matere in naše Matere! O najljubezniviše Srce, dopadajenje presvete Trojice, vredno, da Te angelji in ljudje nad vse častijo! O sveto Srce, Jezusovem Srcu najbolj podobno! O ljubezni polno, nam revam tako milo Srce! otajaj vendar tudi naša ledena srca, in stori jih podobna Jezusovemu Božjemu Srcu; dodeli jim ljubezen do čednosti in do tiste ljubezni, s katero si bilo ti vedno vneto. Varuj sveto cerkev, brani jo, bodi ji pribežališče zoper napade njenih sovražnikov. Vodi nas k Jezusu; dodeli nam milosti k vzveličanju potrebne! Bodi nam

tolažilo v britkosti, podpora v skušnjavah, pribežališče v preganjanju, varstvo v nevarnostih, zlasti pa ob naši smrtni uri, v tistem zadnjem boju, ko bo satan napenjal vse svoje moči zoper nas, da bi pogubil našo dušo. V tistem strašnem trenutku, ko bo šlo za vso dolgo večnost, takrat, o premila Devica! skaži nam vso ljubezen in moč svojega materinega Srca; takrat nam pokaži, koliko premoreš pri Jezusu, in odpri nam po svoji nezapopadljivi milosti svoje presveto Srce, da bomo Jezusa v hiši izvoljenih častili in hvalili na vekomaj. Amen.

Bodi Božje Srce Jezusovo, in neomadeževano Srce Marijino vedno bolj spoznano, hvaljeno in češčeno, ljubljeno in poveljano zdaj in vselej in povsod na vesoljnem svetu. Amen.

(Pij VII. so l. 1816 podelili 60 dni odpustka za to pobožno molitev.)

Molitev k neomadeževanemu Marijinemu Srcu.

(Sv. Viljelma.)

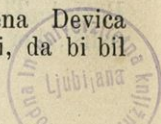
O sveta Marija, Mati mojega Boga! k Tebi pribežim in Te prosim, da ne zavržeš mene in vseh ubogih grešnikov zavoljo dobrote svojega neomadeževanega Srca, ker Te vesoljna cerkev imenuje in slavi Mater milosti Božje! Ti si tista, katero mili Bog vselej usliši, ker si mu toliko draga zavoljo svojega

nedolžnega Srca. Saj svojega usmiljenja še nikomur nisi odrekla. Pa tudi Božja neskončna milost ni zavrgla še nobenega spokornika, ko bi bil imel še toliko grehov, ko se je k Tebi zatekel in se Tebi priporočal. Te mar vsa sveta cerkev po krivici imenuje priprošnjico in pribežališče ubogih? Bi li bilo mogoče, da bi Ti moji grehi branili, skazovati in opravljati delo svojega usmiljenja, po katerem si priprošnjica, srednica mirú in edino upanje in pribežališče vseh nesrečno v greh zakopanih? Bi li bilo mogoče, da bi Mati Božja, ki je rodila Studenec vsega usmiljenja, svojo milost odrekla ubogemu grešniku, ki se k njej zateče? Saj je, o Marija! Tvoje delo, da delaš mir med Bogom in ljudmi. Naj Te torej nagne Tvoje veliko usmiljenje, ki je večje kakor vsi moji grehi, naj Te nagne, da v dobroti svojega neomadeževanega Srca pri Bogu prosiš za-me in za vse grešnike, da meni in vsem grešnikom svojo milost skaže! O blagor nam, ako bomo mi in vsi grešniki spreobrnjeni v spokornike in opravičeni Bogu služili, Tebe pa, o sveta Marija! hvalili za to nam od Jezusa sprošeno milost! Amen.

„Spominjaj se“ (Memorare)

(sv. Bernarda.)

Spominjaj se, o preusmiljena Devica Marija, da še nikdar ni bilo slišati, da bi bil

kdo zapuščen, ki je pribežal pod Tvojo brambo, iskal Tvojo pomoč in se izročal Tvoji priprošnji. Poln tega zaupanja jaz k Tebi hitim, o Devica vseh devic! in k Tebi, o Mati! pribežim, pred Teboj jaz vzdihujoč grešnik stojim (klečim.) O Mati večne Besede! ne zavrzi moje prošnje, temveč milostljivo me poslušaj in me usliši. Amen.

Češčena si Marija.

O Marija, pribežališče grešnikov, prosi za nas!

(300 dni odpustka vsakokrat; popolni odpustek enkrat v mesecu, pod navadnimi pogoji, ako se vsak dan moli.)

Pozdravljenje Marije Device.

(Posebno pred podobo Marijino.)

Kolikor je kapljic v morju, zvezd na nebu, vzveličanih duhov v nebesih; kolikor je listja na drevju, trave na tleh, drobcev v zraku, pičic na obnebj, kolikor je iskric v ognju, peska na zemlji, vseh stvari posebej, kolikorkrat je le mogoče, tolikokrat Te iz globočine srca pozdravljam o najimenitnejša! o najčastitljiviša! o najslajša! o najlepša! o najvredniša! o najslavniša Božja Mati in nebes Kraljica, moja Gospá, Devica Marija! Pozdravljam te pa zedinen z ljubeznijo in po Srcu najljubeznjivšega Sina Tvojega Jezusa, in vseh, ki Te ljubijo, se Ti priporočam, ter

se Ti kot Tvojega otroka, in — oh, da bi vreden bil! — kot Tvojo lastnino izročam. Prosim Te, sprejmi me v svoje varstvo, in sprosi mi pri Bogu, da bom za Bogom ves Tvoj, in Ti vsa moja Gospá, moje veselje, moja Pomočnica, moja sladka Mati, moja naj-srečnejša krona in čast. Amen.

Litanije v čast presvetega Ma- rijinega Srca.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški, — usmili se nas!

Bog Sin, Odrešenik sveta, — usmili se nas!

Bog Sveti Duh, — usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, — usmili se nas!

Sveto Marijino Srce,

Srce Marijino, brez madeža spočeto,

Srce Marijino, milosti polno,

Srce Marijino, blaženo med vsemi srci,

Srce Marijino, za Srcem Jezusovim naj-

čistejše,

Srce Marijino, tempelj presvete Trojice,

Srce Marijino, sedež modrosti,

Srce Marijino, podoba pravice,

Srce Marijino, prêstol usmiljenja,

prosi za nas!

Srce Marijino, zapopadek vse svetosti,
Srce Marijino, škrinja mirú in sprave,
Srce Marijino, vrata nebeška,
Srce Marijino častitljivo,
Srce Marijino mogočno,
Srce Marijino usmiljeno,
Srce Marijino verno,
Srce Marijino hvale vredno,
Srce Marijino ljubeznjivo,
Srce Marijino krotko,
Srce Marijino ponižno,
Srce Marijino potrpežljivo,
Srce Marijino z mečem sedmerih žalosti
prebodeno,

Srce Marijino, luč zmotenih,
Srce Marijino, pribežališče grešnikov,
Srce Marijino, moč pravičnih,
Srce Marijino, tolažba žalostnih,
Srce Marijino, moč v skušnjavi,
Srce Marijino, upanje umirajočih,
Srce Marijino, pomoč v vseh naših nad-
logah,

Srce Marijino, zastava obljub Kristu-
sovih,

Srce Marijino, plameneči oltar Božje
ljubezni,

Srce Marijino, veselje vseh src,

Srce Marijino, v nebesih s častjo ven-
čano,

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, —
prizanesi nam, o Jezus!

prosi za nas!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, —
usliši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, —
usmili se nas, o Jezus!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš. Češčena si Marija.

V. Prosi za nas, sveto Marijino Srce!

O. Da bomo vredni Te srčno ljubiti.

M o l i m o.

O Bog, kateri si Srce prečiste Device Marije vžgal z najbolj gorečo ljubeznijo, napolnil z vso milostjo in ozaljšal z najlepšimi čednostmi, da je Tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod Jezus Kristus, z največim dopadenjem prebival v njem, dodeli meni in vsem, kateri častijo to prelepo in prečisto Srce, da se tudi naša srca vžgejo od Te ljubezni do Tebe, ter zadobijo nekoliko tistih obilnih milosti in lepih čednosti, s katerimi si obdaril Srce naše preljubeznjive Matere Marije; da brez čednosti in dobrih del pred Tvoje obličje ne pridemo, temveč da bomo kot Tvoji zvesti otroci v Tvoje kraljestvo sprejeti, kjer Te bomo z Marijo, Tvojo presveto Materjo, in z vsemi svetniki častili in hvalili vekomaj. Amen.

Vzdihljeji k Marijinemu Srcu.

Tvoje Srce, o Marija! odpri se!

Tvoja moč! varuj me!

Tvoja ponižnost ponižuj me!
Tvoje uboštvo obogati me!
Tvoja potrpežljivost prenašaj me!
Tvoja pokorščina podvrzi me!
Tvoja nedolžnost spreneni me!
Tvoja ljubezen vnemaj me!
Tvoja milost obdajaj me!
Tvoja ljubeznjivost zamakni me!
Tvoja lepota navdušuj me!
Tvoje nagnenje vladaj me!
Tvoje solze omečujte me!
Tvoje trpljenje presunaj me!
Tvoje bolečine ranite me!
Tvoja veselja osrečujte me!
O Devica Marija, usliši me!
V svoje sladko Srce zapri me!
V življenju in v smrti varuj me!
Da zmiraj bolj ljubim Te!
Tukaj zdaj in tam na vekomaj. Amen.

Sv. Rožni venec.

N a u k.

Sveti rožni venec, kakor je zdaj v navadi, ima kot začetnika sv. Dominika, kateremu je sama Devica Marija rekla: Vvedi rožni venec; kajti pomoček bo zoper mnogotera zla. In papež Gregorij XVI. pravi: Rožni venec je najčudovitejši pomoček za pokončanje greha, za pridobljenje zgubljene milosti in za počestčenje Božje. — Moli ga rad tudi Ti, zlasti ob sobotah in Marijinih godovih. Če mogoče, preskrbi si rožni

venec, ki je blagoslovljen z odpustki sv. Brigite ali sv. Dominika. Ako moliš na tak rožni venec, zadobiš pri vsaki jagodi 100 dni odpustka. Če jih več skupaj moli, zadostuje, da ima eden izmed njih tak blagoslovljen rožni venec. (Leon X. 1515., Klemen VI. 1714. in Benedikt XIV. 15. januarja 1743).

Rožni venec ima tri dele: veseli, žalostni in častitljivi. Moli se navadno: veseli del od adventa do Svečnice; potem žalostni del do Velike noči; in odslej do adventa častitljivi del. Najpogosteje vendar kristijani molijo žalostni del, zlasti ob petkih, pri daritvi svete maše in prejemanju svetih zakramentov.

I. Veseli del:

Vera, Oče naš, tri Češčena si Marija, kjer pri besedi „Jezus“ dostavlja:

1. Kateri naj pomnoži našo vero.
2. Kateri naj potrdi naše upanje.
2. Kateri naj užgè našo ljubezen.

Skrivnosti.

1. Katerega si Devica od sv. Duha spočela.
2. Katerega si Devica v obiskovanju Elizabete nosila.
3. Katerega si Devica rodila.
4. Katerega si Devica v tempelju darovala.
5. Katerega si Devica v tempelju našla.

II. Žalostni del:

1. Kateri naj potrdi naš spomin.
2. Kateri naj razsvetli našo pamet.
3. Kateri naj omehča našo voljo.

Skrivnosti.

1. Kateri je za nas krvavi pot potil.
2. Kateri je za nas krvavo bičan bil.
3. Kateri je za nas s trnjem kronan bil.
4. Kateri je za nas težki križ nesel.
5. Kateri je za nas križan bil.

III. Častitljivi del:

1. Kateri naj vodi naše misli.
2. Kateri naj vodi naše besede.
3. Kateri naj vodi naše dejanje.

Skrivnosti.

1. Kateri je častitljivo od smrti vstal.
2. Kateri je častitljivo v nebesa šel.
3. Kateri nam je sv. Duha poslal.
4. Kateri je Tebe, Devica, v nebesa vzel.
5. Kateri je Tebe, Devica, v nebesa kronal.

Navadno se vsakemu delu še dostavlja desetka s prošnjo: Usmili se vernih duš v vicah.

Rožni venček

na čast Marijinemu čistemu
Spočetju.

Razlaga: Ta venček ima 3 Očenaše, 3 Čast bodi in 12 Češčenasimarij.

Moli se tako:

Prva vrstica. Češčeno bodi sveto in neomadeževano spočetje blažene Device Marije.

1 Oče naš. 4 Češčena si Marija. 1 Čast bodi.

Druga in tretja vrstica: Ravno tako, kakor prva.

Opomba: 300 dni odpustka za vsakokrat. Popolni odpustek pa za celi mesec, če se vredno spoveš, sv. obhajilo prejmeš in v namen sv. Očeta moliš. — 100 dni odpustka zadobiš, kolikorkrat svetinjico čistega spočetja Marije Device pobožno poljubiš in zraven rečeš: **O Marija, brez madeža spočeta, prosi za nas, ki k Tebi pribežimo!** (Pij IX. 22. rožnika 1855.)

Mali rožni venec

naše ljube Gospé presvetega Srca.

Žalostne dogodbe so obudile mnogim za Marijino čast gorečim osebam lepo in modro misel, in mi jo veseli razširjamo, ker bo sad rodila. Ta misel se prav lahko spolni in ta je, da naši ljubi Gospej presvetega Srca pogosto darujemo venec vzdihljejev, to je mali rožni venec, s katerim moremo dobiti v malih trenutkih 3700 dni, to je več kot 10 let odpustkov. Ta mali rožni venec sestoji iz 33 jagod s tremi oddelki, kateri se ločijo s tremi debelejšimi jagodami; spominjaj se z globokim spoštovanjem triin- trideset let, v katerih je Marija posebno tukaj na zemlji kraljevala nad presvetim Srcem svojega Božjega Sina, kateri ji je bil pokoren.

Moli se takó-le:

Pri svetinji naše ljube Gospé presvetega Srca se reče:

„Povsod bodi ljubljeno, presveto Jezusovo Srce!“

Pri treh debelih jagodah se vzdihne:

„Presveto Srce Jezusovo, usmili se nas!“

Pri drugih jagodah se reče:

„Naša ljuba Gospa presvetega Srca, prosi za nas!

(Za vsak vzdihljaj je podeljenih 100 dni odpustka.)

Češčenje žalostne Matere Božje.

Popolni odpustek en dan v letu, katerega si vsak sam izvoli, dobi tisti, kateri dotični dan eno uro premišluje žalost Matere Božje in vredno prejme sv. zakramente. **Klemen XII. 4. sveč. 1736.**

Mesec kimovec ali september je posvečen češčenju žalostne Matere Božje. Kdor v tem mesecu vsak dan s pobožnimi vajami, primernimi molitvami itd. časti prežalostno Devico, ima vsak dan v mesecu 300 dni odpustka; — enkrat pa popolni odpustek, pod navadnimi pogoji. Leon XIII. 27. jan. 1888. — Knjiga, katere se v ta namen hoče posluževati, mora biti potrjena od cerkvene oblasti. **Pij IX. 3. mal. travnika 1857. in 26. listopada 1876.**

Vzdihljeji k žalostni Materi Božji.

V. O Bog, hiti me otet!

O. Gospod, teci mi pomagat!

Čast bodi.

1.) Srčno usmiljenje imam s Teboj, o žalostna Mati Marija! zavoljo britkosti, katere je občutilo Tvoje sv. Srce pri prorokovanji sv. starčka Simeona. O ljubeznjiva Mati! s tem svojim užaljenim Srcem mi sprosi pri Bogu ponižnost in dar strahu Božjega!

Češčena si Marija.

2.) Srčno usmiljenje imam s Teboj, o žalostna Mati Marija! zavoljo bridkosti, katere je Tvoje preljubeznjivo Srce občutilo na begu v Egipt, in zavoljo žalosti, katero si imela ves čas v Egiptu, o ljubeznjiva Mati! s tem Tvojim takó užaljenim Srcem mi sprosi pri Bogu radodarnost, posebno do ubožcev in dar pobožnosti.

Češčena si Marija.

3.) Srčno usmiljenje imam s Teboj, o žalostna Mati! zavoljo nemira, ki ga je Tvoje skrbljivo Srce občutilo, ko si tri dni iskala svojega preljubega Sina Jezusa. O ljubeznjiva Mati! s tem svojim tako skrbnim Srcem sprosi mi pri Bogu čistost in dar učenosti.

Češčena si Marija.

4.) Srčno usmiljenje imam s Teboj, o žalostna Mati! zavoljo tiste groze, ki je presunila Tvoje Materino Srce, ko si srečala Jezusa obloženega s težkim križem na rami. O ljubeznjiva Mati! s tem svojim ljubečim, od bolečin toliko razdejanim Srcem sprosi mi pri Bogu potrpežljivost in dar moči.

Češčena si Marija.

5.) Srčno usmiljenje imam s Teboj, o žalostna Mati! zavoljo tistega neizrekljivega trpljenja, katero je prenašalo Tvoje močno Srce, ko si bila pričujoča pri smrtnih težavah svojega Sina Jezusa, na križi visečega. O ljubeznjiva Mati! s tem svojim takó užaljenim

Srcem sprosi mi pri Bogu zmernost in dar svetovanja.

Češčena si Marija!

6.) Srčno usmiljenje imam s Teboj, o žalostna Mati! zavoljo hude rane, katera je bila vsekana v Tvoje milosti polno Srce, ko je sulica odprla Jezusovo stran ter prebodla Njegovo vse ljubezni vredno Srce. O ljubeznjiva Mati! s tem svojim takó ranjenim Srcem sprosi mi bratovsko ljubezen in dar modrosti.

Češčena si Marija.

7.) Srčno usmiljenje imam s Teboj, o žalostna Mati! zavoljo tiste tihe bridkosti, katero je občutilo Tvoje premilo Srce, ko so Jezusa položili v grob. O ljubeznjiva Mati! s tem svojim takó močno razžaljenim Srcem sprosi mi pri Bogu gorečnost in dar modrosti.

Češčena si Marija.

V. Prosi za nas, o prežalostna Devica,
O. Da bomo vredni obljub Kristusovih!

M o l i t e v.

O preljubeznjivi Jezus! prosimo Te, naj bo Tvoja žalostna Mati Marija, kateri je Srce presunil sedmeri meč, za nas pri Tebi milostljiva priprošnjica in mila naša Mati, da po Njeni priprošnji zadobimo milost od Tebe, da bomo potrpežljivo prenašali vsa trpljenja

in bridkosti tega življenja in da zato prejmemo večno krono. Amen.

(Odpustek 300 dni, velja i za duše v vicah. Pij VII. 1817.)

Molitev pred podobo snemanja s križa.

O žalostna Devica Marija! jaz ubogi grešnik se zaupljivo zatekam k Tebi, ker sem takó neizrečeno rad pri svoji, če tudi žalostni Materi. Ako sem ves grehov poln, vendar bi rad imel neizmerno sočutje s Tvojimi velikan-skimi bolečinami. O Mati Božja, o Marija! spominjaj se morja žalosti in trpljenja sprejemši svojega mrtvega Sina, snetega s križa v svoje naročje. Spominjaj se onega groznega meča žalosti, ki Ti je prebodel Srce, ko si gledala strašno krvavega in razdejanega svojega Božjega Sina, ko si trepeča poljubovala in s solzami oblivala Njegove globoke rane, ko si jemala strašno trnje iz Njegove glave ter premišljevala vse Njegovo nadčloveško trpljenje. Jaz sem bil, ki sem v Srce Tvojega Sina, dà, v Tvoje ljubeče Materino Srce vsadil grozni grešni meč! Pa, oh! strašno mi je žal, za cel svet, za nobeno ceno ne bi več storil tega. Zato, o mila Mati, o Marija! zavoljo Tvoje neizrekljive bridkosti, ki si jo morala namestu mene trpeti, Te preponižno prosim, sprosi mi pri svojem ljubem Sinu odpuščenje vseh mojih pregreh in tamkaj gori večno vzveličanje. Amen.

Češčena si Marija.

Na čast žalostni Materi Božji.

Češčena si Marija, polna bolečin, Križani je s Teboj. Prežalostna si med ženami in prežalostni je sad Tvojega telesa, Jezus. Sveta Marija, Mati Križanega, daj nam, ki smo križali Tvojega Sina, milost solzâ, zdaj in ob naši smrtni uri. Amen.

(100 dni odpustka vsakokrat. Pij IX. 1847.)

Venec v čast sedem žalost Matere Božje.

(S premišljevanjem.)

Da se dobijo odpustki tega venca, treba je imeti nalašč za to narejen in blagoslovljen molek. Blagosloviti ga smejo mašniki iz reda Servitov, pa tudi drugi mašniki, kateri imajo to posebno pravico od papeža ali od viših lmenovanega reda.

O moj edini in ljubeznjivi Gospod! Poglej me vsega osramotenega pred Tvojim svetim obličjem v premišljevanju mnogih in velikih krivic, katere sem Ti storil. Prosim Te, odpusti mi vsa ta razžaljenja, ker jih iz srca, iz čiste ljubezni do Tebe obžalujem in zavoljo Tvoje neskončne popolnosti nad vse zaničujem in zavržem. Kakor želim, da bi bil rajše tisočkrat umrl, kakor da sem Tebe

razžalil: takó tudi trdno sklenem, rajše ti-sočkrat življenje zgubiti, kakor Tebe še katerikrat razžaliti. O moj križani Jezus! resnično voljo imam, kakor hitro bo mogoče svojo dušo s Tvojo drago Krvjo očistiti v zakramentu svete poroke. — Med tem pa prosim Tebe, preusmiljena Devica, Mati milosti in pribežališče grešnikov! zadobi mi po moči svojih prebritkih bolečin odpuščenje grehov, po katerem tolikanj hrepenim. Ob enem molim na papežev namen, da bi se vdeležil svetih odpustkov, kateri so podeljeni na Tvoj rožni venec, in upam, da bom takó dosegel odpuščenje (časnih) kazni, ki sem jih zaslužil s svojimi grehi.

S tem zaupanjem v srcu premišlujem prvo bolečino, katero je občutila preblažena Devica in Mati Božja takrat, ko je v tempelju svojega jedinorojenega Sina Jezusa v naročje položila presrečnemu starčku Simeonu in iz njegovih ust slišala besede: „Ta (otrok) Ti bo meč bolečin, ki bo presunil Tvojo dušo“, s katerimi besedami je bilo naznaneno trpljenje in smrt njenega Sina Jezusa. Oče naš. (*enkrat*); Češčena si Marija (*sedemkrat*).

Drugo bolečino je občutila preblažena Devica takrat, ko je morala bežati v Egipt, da bi se umaknila preganjanju brezbožnega Heroda, ki je hotel umoriti njenega ljubega Sina. Oče naš. (*enkrat*), Češčena si Marija. (*sedemkrat*).

Tretjo bolečino je občutila preblažena Devica takrat, ko je o Velikonočnih praznikih s svojim ženinom, svetim Jožefom, in s svojim ljubim Sinom Jezusom šla v Jeruzalem, vračevaje se v svojo domačijo pa pogrešala svojega jedinega ljubljence in tri dni objokovala to zgubo. Oče naš (*enkrat*); Češčena si Marija. (*sedemkrat*).

Četrto bolečino je občutila preblažena Devica takrat, ko je srečala svojega preljubeznjivega Sina Jezusa, ko je, s težkim križem na svojih nežnih ramah, šel na goro Kalvarijo, da bi bil tam križan za naše vzveličanje. Oče naš. (*enkrat*); Češčena si Marija. (*sedemkrat*).

Peto bolečino je občutila preblažena Devica takrat, ko je videla, kako je bil njen Sin Jezus povišan na trdem lesu svetega križa, kako je na vseh straneh kri tekla iz njegovega presvetega telesa, in kakó je čez tri ure po hudi smrtni britkosti umrl. Oče naš. (*enkrat*); Češčena si Marija. (*sedemkrat*).

Šesto bolečino je občutila preblažena Devica takrat, ko so njenemu ljubljenu Sinu s sulico stran prebodli in ga s križa sneli ter položili v njeno najčistejše naročje. Oče naš (*enkrat*); Češčena si Marija. (*sedemkrat*).

Sedmo in zadnjo bolečino je občutila preblažena Devica Marija, naša Gospa, posebna besednica svojih služabnikov in vseh

ubogih grešnikov, takrat, ko je videla presveto Telo njenega Sina Jezusa položeno v grob. Oče naš. (*enkrat*); Češčena si Marija. (*sedemkrat*).

Zdaj se moli še „**trikrat Češčena si Marija**“ na čast svetim solzam, katere je Marija prelivala v svojih bolečinah. da bi ti Bog dodelil milost resničnega kesanja in svetih odpustkov. Potem:

V. Prosi za nas, o prežalostna Devica!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Prosimo Te, Gospod Jezus Kristus! naj zdaj in v uri naše smrti pri Tvojem usmiljenju prosi za nas Tvoja Mati, preblažena Devica Marija, katere presveto dušo je v Tvojem trpljenju presunil meč bolečin. Po Tebi Jezusu Kristusu, Odrešeniku svetá, kateri z Očetom in svetim Duhom živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

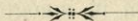
Deset let odpustka, kolikorkrat se po vredno prejetih sv. zakramentih Jezusu, Mariji ali kakemu svetniku na čast opravlja kako dobro delo, ako se molek pri sebi nosi in pogostoma moli ta rožni venec, 200 let odpustka, ako se po vredni spovedi moli ta rožni venec in nekoliko na papežev namen. Popolni odpustek: 1. enkrat v mescu z navadnimi pogoji brez obiskanja cerkve, ako se moli cel mesec vsak dan; 2. enkrat v letu, kadar se po vredno prejetih svetih zakramentih moli ta rožni venec, če je kedo imel navado štirikrat vsak teden v letu ga opravljati. (Klemen XII. dné 12. grudna 1734.)

Samo sv. rožni venec sedem žalosti Marije Device moli tako :

1. Katerega si, Devica žalostna, pri prerokovanju Simeona premišljevala.
2. S katerim si, Devica žalostna, v Egipt bežala.
3. Katerega si, Devica žalostna, v templju darovala.
4. Katerega si, Devica žalostna, s težkim križem obloženega srečala.
5. Katerega si, Devica žalostna, na križu umreti videla.
6. Katerega si, Devica žalostna, s križa vzetega v svoje naročje sprejela.
7. Katerega si, Devica žalostna, do pokopališča spremila.

Opomba: Vsaka skrivnost ima 1 Očenaš in 7 Češčenasi marij. H koncu se molijo še **tri Češčenasi-marije in se pri besedi „Jezus“** pristavi:

Katerega si, Devica žalostna, z grenkimi solzami objokovala.

Češčenje sv. Jožefa,

čistega ženina Matere Božje.

Devetdnevnica

pred praznikom sv. Jožefa ali v kaki posebni stiski in nadlogi.

Ako si, ljubi moj kristjan! v kaki posebno veliki stiski in nadlogi, ali te kaka posebna nesreča zadene,

obrne se k svetemu Jožefu in moli sledečo molitvico in litanije sv. Jožefa. To pobožnost opravljaj devet dni vsak dan. Pritrgaj si kak grižljaj, kako jed, ali kako veselje v čast sv. Jožefu; dajaj vbogajme in prejemaj prav goreče svete zakramente med časom te pobožnosti.

M o l i t e v.

O preljubi sv. Jožef! moje veliko zaupanje, ki ga imam do tebe, me naganja, da se zaupno k tebi obrnem v tej svoji veliki potrebi in nadlogi in te prosim pomoči. Vsaj za Marijo, prečisto Devico, ne poznam nobenega večega in boljšega prijatelja ne v nebesih ne na zemlji, ki bi mogel pomagati, razun tebe. O sv. Jožef! ti in Marija mi od ljubega Jezusa lahko sprosita in dosežeta vse, karkoli potrebujem. Jezus sam ti je bil pokoren in te ljubi bolj, kakor vse druge svetnike. Sprejmi tedaj mojo ponižno prošnjo, o sv. Jožef! in položi jo pred prestol Božjega Veličastva. Mnogim in mnogim ljudem si že pomagal iz največih zadreg, zatorej te prosim, pomagaj tudi meni, kakor si drugim pomagal. To te prosim po sladkih Srcih Jezusa in Marije. O dobrotljivi sv. Jožef! usliši moj glas in ne dopusti, da bi se povrnil brez tolažbe od tebe. Pri vsem tem pa se vender zgôdi sveta Božja volja. Amen.

Litanije sv. Jožefa.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški, — usmili se nas!

Bog Sin, Odrešenik sveta, — usmili se nas!

Bog sveti Duh, — usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, — usmili se nas!

Sveta Marija,

Sveti Jožef, sin Davidov,

Sveti Jožef, deviški ženin Device Marije,

Sveti Jožef, gospodar svete družine,

Sveti Jožef, rednik Jezusov,

Sveti Jožef, vodnik Jezusu in Mariji na
tujem,

Sveti Jožef, ponižni tesar,

Sveti Jožef, dobri in zvesti hlapec,

Sveti Jožef, pravični mož,

Sveti Jožef, posnemovalec Jezusa in
Marije,

Sveti Jožef, od Boga poskušeni mož,

Sveti Jožef, ogledalo ponižnosti,

Sveti Jožef, lilija neomadeževane čistosti,

Sveti Jožef, patron notranjega življenja,

Sveti Jožef, varih svete cerkve,

Sveti Jožef, delivec milosti,

Sveti Jožef, naš pomočnik,

prosi za nas!

Sveti Jožef, ki si v rokah Jezusovih in Marijinih umrl, — prosi za nas!

Sveti Jožef, priprošnik umirajočim, — prosi za nas!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta; pri-zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta! usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš. Češčena si Marija!

M o l i m o.

Vsemogočni, večni Bog, naš Gospod in Vzveličar Jezus Kristus! kateri si sv. Jožefa svoji ljubeznjivi Materi, Devici Mariji, za ženina odločil in za svojega zvestega variha izvolil; ponižno Te prosimo, dodeli nam, da bomo po njegovi prošnji in zasluženju tukaj v pravem miru živeli, in po tem življenju privedeni k večnemu gledanju tvojega Božjega obličja. Ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti sv. Duha, Bog vekomaj. Amen.

Molitev na čast sedmeri žalosti in sedmeremu veselju sv. Jožefa.

Prečisti ženin presvete Device Marije častiti sveti Jožef! Kakor velika je bila skrb

in britkost tvojega srca, ko nisi vedel, bi li svojo neomadeževano nevesto k sebi vzel ali jo zapustil; tako nepopisljivo je bilo tvoje veselje, ko ti je angelj Gospodov razodel visoko skrivnost včlovečenja Sina Božjega. — Po tej tvoji žalosti in po tvojem veselju te prosimo, tolaži naše duše zdaj in v smrtnih britkostih s tolažbo pravičnega življenja in svete smrti, katera naj bo podobna tvoji smrti, ki si umrl vpričo Jezusa in Marije.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

Presrečni očak, častiti sv. Jožef! izvoljeni rednik včlovečene Besede. Žalost, ki si jo občutil takrat, ko je bilo Dete Jezus rojeno v toliki revščini, se je kar spremenila v nebeško radost, ko si zaslišal hvalno petje angeljev in videl slavo razsvetljene svete noči. — Po tej tvoji žalosti in po tem tvojem veselju te prosimo, zadobi nam milost, da bomo po dokončanem potovanju tega življenja vredni slišati hvalno petje angeljev in uživati svetlobo nebeškega veličastva.

Oče naš Češčena si Marija. Čast bodi.

Pokorni spolnovalec Božje postave, častiti sveti Jožef! Predraga kri, katero je pri obrezovanju prelilo Dete Božje, naš Vzveličar, je v žalost vtopilo tvoje Srce; ime „Jezus“ pa, dano Detetu, ga je kmalo zopet napolnilo s tolažbo in veseljem. — Po tej tvoji žalosti in po tem tvojem veselju te prosimo, zadobi nam milost, da se ves čas svojega življenja

obvarujemo vsakega greha, in s presvetim imenom „Jezus“ v srcu in na jeziku se veseli ločimo iz tega življenja.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

Prezvesti svetnik, častiti sveti Jožef! ki si se vdeležil skrivnosti našega odrešenja! Simeonova prerokovanja o Jezusovem in Marijinem trpljenju ti je napravilo smrtne bolečine; pa s svetim veseljem se je napolnilo tvoje Srce, ko si spoznal vzveličanje in častitljivo vstajenje neštevilnih duš, katero ima po ravno tistem prerokovanju biti nasledek tega trpljenja. — Po tej tvoji žalosti in po tem tvojem veselju te prosimo, zadobi nam milost, da bomo prišteti onim, ki bodo po zaslugah Jezusovih in na priprošnjo Marijino nekdam častitljivo od smrti vstali.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

Najskrbniši varih in pristrčni prijatelj včlovečenega Sina Božjega, častiti sveti Jožef! Koliko si se trudil, da si Sina Najvišega hranil in redil, zlasti takrat, ko si moral ž njim bežati v Egipt; pa kolika je bila tudi tvoja tolažba, ko si vedno pri sebi imel svojega Boga, in videl, kakó so pred njim na tla padali egiptovski maliki. — Po tej tvoji žalosti in po tem tvojem veselju te prosimo, zadobi nam milost, da bomo s skrbnim ogibanjem nevarnih priložnosti od sebe odvrčevali peklenskega sovražnika, da se v naših srcih zrušijo vsi maliki navezanosti na po-

svetno, da se popolno vdamo Jezusu in Mariji, da bomo le za njiju živeli in da ž njima kedaj srečno umrjemo.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

Ti zemeljski Angelj, častiti sv. Jožef! strmeče si gledal, kakó je kralj nebeški bil pokoren tvojim migljejem. Ko si se vrnil iz Egipta, bilo je tvoje veselje skaljeno zavoljo strahú pred Arhelajem; angelj pa te je potolažil in vesel si z Jezusom in Marijo prebival v Nazaretu. — Po tej tvoji žalosti in po tem tvojem veselju te prosimo, zadobi nam milost, da bodo naša srca prosta vsega škodljivega strahú in da bomo vedno vživali mir dobre vesti, da bomo z Jezusom in Marijo zedineni varno živeli in da se ž njima združeni ločimo od tega svetá.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

O podoba vse svetosti, častiti sv. Jožef! Ko si bil brez svojega zadolženja zgubil Dete Jezusa, iskal si ga tri dni z veliko žalostjo; pa z veseljem in radostjo si v templju med učitelji našel Njega, ki je življenje tvoje. Po tej tvoji žalosti in po tem tvojem veselju te prosim s srcem in z ustmi, govori za nas, da nikdar ne zgubimo Jezusa z velikim grehom. Ako bi se pa v našo preveliko nesrečo vendar zgodilo to, sprosi nam milost, da ga bomo z neprenehljivo bolečino iskali tako dolgo, da ga zopet najdemo in da se bomo veselili njegove milosti, posebno v smrtni

uri, da pridemo v nebesa, da ga bomo tam vso večnost uživali in s teboj vred slavo njegovega usmiljenja prepevali.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

Jezus je nastopil takrat svoje trideseto leto in menili so, da je sin Jožefov.

V. Prosi za nas sv. Jožef!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

O Bog, ki si v svoji neizrekljivi previdnosti blagovolil svetega Jožefa svoji presveti Bogorodici za ženina izvoliti, prosimo Te, dodeli, da bomo vredni njega imeti kot priprošnjika v nebesih, katerega kot svojega variha častimo na zemlji; kateri živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev sv. Jožefa za sv. Cerkev.

(Sv. Jožef je od Pija IX. razglašen za variha sv. Cerkve.)

Premogočni očak, sv. Jožef, varih vesoljne cerkve, katera je zmerom k tebi klicala v svojih potrebah in nadlogah; ozri se milostno z visocega sedeža svoje slave na katoliški svet! Pogled na bolečine skrivnostne neveste Kristusove (sv. Cerkve) in njenega poglavarja, ki ju preganjajo mogočni sovražniki, naj gane tvoje očetovsko srce. Po

grozovitih bolečinah, ki si jih pretrpel na zemlji, obriši solze častitemu papežu, brani in reši ga in sprosi pri (Bogu) darovalcu miru in ljubezni. da po razdejanih zoprnostih in vseh zmotah sveta cerkev Bogu služi verno in brez napake. Amen.

(100 dni odpustka enkrat na dan. Leon XIII.
4. marcija 1882.)

Češčenje ss. angeljev.

Molitev k angelju varihu.

O moj Bog, kako si dober! ti pošiljaš z neba svoje sv. angelje, dobre službene duhove, da nas branijo in vladajo na našem potovanji v večnost. Z veseljem, s peruti svete ljubavi hité da dopolnijo tvoje zapovedi, ter nam pomagajo, da bi tudi mi kedaj postali vdeleženci njihovega blaženstva. Zavoljo tebe, o Bog! nas ljubijo kakor svoje brate in prihodne sobrate tvojega nebeškega kraljestva. Kakor na rokah nas nosijo, da nezaženemo s svojo nogo ob kamen in se ne poškodovamo. Radujejo se, če se ž njihovo pomočjo in brambo posvetimo in vzveličamo. O Bog! tvojo voljo spolnovati, dobro delati, hudo zabranjevati in pomagati po svoji moči: to bôdi po vzgledu tvojih angeljev tudi moje najljubše delo in največe veselje. Kakor vlada

v nebesih najlepši red in edinost in najčistejša ljubav, tako združuj tudi ti nas na zemlji z ravno tistimi nežnimi vezmi sv. ljubezni, da bomo enako svetim angeljem živeli in da po njihovem navdihovanju in varstvu zaslušimo kedaj priti v njihovo društvo v slavi nebeški.

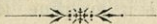
Vsak opomin svoje vesti, vsak vzveličaven nauk, poučljiv prigodek in skušnjo, vsako navdihovanje in priliko za dobro, vse to hočem, o Bog! imeti za dobroto sv. angelja, po katerem me hočeš voditi na potu vzveličanja. — Oča nebeški! nezmérno hvalo sem ti za to dolžan. — Pa tudi tebi, o sv. angelj rarih, predragi moj nebeški prijatelj! zahvaljujem se za vso ljubezen in vernost, za tvojo skrb in potrpljenje, ki si jo imel do zdaj z menoj. Odpuščaj moji lahkomišljenosti, da te tolikokrat nisem ubogal in te s tem razžalil. Ne odteguj mi za to svoje pomoči, ampak tudi zanaprej me varuj in brani. O kakó sem potreben tvojega skrbnega prizadevanja v neštevilnih nevarnostih dušnih in telesnih! Opominjaj, poučuj in kaznuj me, spodbujaj me na dobro, skrbi, da ne padem, vzdigaj me, ko padem, svari me, ko zabredem ter me spet nazaj privedi v sladko naročje mojega Boga. Jaz hočem poslušati tvoje nagovarjanje in glas svoje vesti in nečem poslušati mikanja grešne poželjivosti in skušnjavca. Ko mi pride na pamet kaj hudega,

čem reči sam pri sebi: Angelj Božji je pri tebi, ali te ni sram pred njim, ne razžali, ne odpodi ga z grehom od sebe.

O kako se bom veselil, če bom tebe poslušal in po tvojih rokah po skončanem potovanju na zemlji pridem k Bogu Stvaniku in Vzveličarju svojemu! Srčno se ti bom zahvaljeval nebeški moj voditelj in varih! Resnično zahvaljujoč bova skupaj svojega Boga častila in slavila v večni ljubezni, v neskončnem veselji. Amen.

Molitev k sv. Mihaelu nadangelju.

O preslavni vojvoda nebeških trum, sv. Mihael! branitelj in varih vojskujoče se cerkve, ki si pahnil prevzetnega Luciferja in njegove tovariše v peklenko brezdno. Hiti na pomoč Božjemu ljudstvu, brani cerkev Tebi priporočeno vsake sovražne moči. O varih in sprejemalec duš, ki se v milosti Božji selijo iz tega sveta, na uro moje smrtne sile pridi na pomoč moji duši, katero ti zdaj srčno priporočam; varuj jo vsake hudobije njenih sovražnikov; kadar vmre, sprejmi jo v svoje varstvo ter vedi jo zmagonosno proti skušnjavam hudega duha v nebeško slavo, da bo tam s tabo in vsemi angelji in svetniki Boga častila in slavila na veke. Amen.

Češčenje svetnikov Božjih.

**Molitev k sv. Frančišku Serafskemu*), očetu
III. reda.**

O sv. Oče, Frančišek Serafski! ki si goreč od ognja Božje ljubezni in ozaljšan z ranami križanega Jezusa, katerega trpljenje si premišljeval noč in dan, veliko duš pridobil za nebesa; rani moje mrzlo srce z žarki svoje slave, da bom po tvojem vzgledu tudi jaz zaničeval posvetno nečimrnost, zatéral svoje posvetno poželenje in hodil s ponižnim in krotkim duhom po poti, ki vede k Jezusu, mojemu Bogu in moji ljubezni. Amen.

Pozdrav sv. Frančiška.

Pozdravljen, pozdravljen, pozdravljen pristrčno rečem, pozdravljen ljubeznjivi Oče! uboštva in ljubezni polni, Gospod na Gori Alverniji s teboj: blažene tvoje sv. rane in blažena serafska ljubezen tvojega srca, Sin živega Boga, blaženi Jezus Kristus!

O ponižni sv. Frančišek! Oče ubogih, prosimo te, bodi nam, čeravno nevrednim častilcem tvojim, vedno pomočnik, posebno na našo smrtno uro. Amen.

*) Ne: serafinskemu, ker se nareja pridevnik iz ednine „seraf“, ne iz množine. Hebrejska množina se glasi „serafim“.

Pregled dolžnosti III. reda sv. Frančiška.

I. V s a k d a n.

1.) Tretjeredniki naj molijo 12 (reci: dvanajst) Očenašev, Češčenasimarij in Čast bodi, razun, če bi bili bolni.

2.) Ako morejo, naj bodo pri sv. maši.

3.) Pred jedjo in po jedi naj pobožno in hvaležno molijo.

4.) Zvečer naj si vest izprašujejo; ako so se kaj pregrešili, naj greh popravijo s kesanjem in pokoro.

II. V s a k t j e d e n.

Ob petkih postiti se, ob sredah pa mesnih jedi se zdrževati, ni zapovedano, pač pa je hvale vredno.

III. V s a k m e s e c.

1.) Bratje in sestre naj se spovejo svojih grehov in naj pristopajo k svetemu obhajilu.

2.) Naj prihajajo k pridigi, ki jo bo napovedal predstojnik.

3.) Naj zlagajo vsak po svoji moči nekoliko skupaj, da podpirajo ubožniše izmed udov, zlasti za časa bolezni, in da skrbijo za čast službe Božje. Naj molijo za umrle vsaj en rožni venec.

IV. Vsako leto.

Redovni bratje in sestre naj se postijo na dan pred praznikom brezmadežnega Spočetja blažene Device Marije in svetega Očeta Frančiška, dné 3. oktobra.

V. Vsak čas.

1.) Udje III. reda naj nosijo mali škapulir in konopčič ali vrvico.

2.) Naj spolnujejo zapovedi Božje in cerkvene, kakor se zavežejo pri obljubi in naj zadoščajo za prestopke, kakor jim bô naloženo.

3.) Naj se varujejo lišpa v noši in obleki ter naj se drže po svojem stanu srednje mere.

4.) Z največo skrbjo naj se varujejo plesov in nespodobnih gledaliških predstav in poedin.

5.) Naj bodo zmerni v jedi in pijači.

6.) V domačem življenji naj si udje prizadevajo drugim dajati dober vzgled, pospeševati pobožnosti in dobra dela. Knjig ali časopisov, ki bi utegnili spodkopavati čednost, naj ne pusté donášati v hišo in naj prepovedujejo svojim podložnikom jih prebérati.

7.) Skrbno naj varujejo blagovoljno ljubezen med seboj in do družih, in naj skrbé, kjer je mogoče, da poravnajo prepire.

8.) Bratje in sestre naj nikdar ne prisegajo, razun v potrebi. Varujejo naj se ne-

sramnih pogovorov in nespodobnih šal. K pogrebu umrlega tovariša naj pridejo udje tistega kraja in tuji, ki so ravno tam in naj molijo za dušno tolažbo pokojnika tretji del rožnega venca. Mašniki naj med sveto mašo, svetovni ljudje pa če morejo, pri sv. obhajilu molijo za večni mir pokojnega brata.

10.) Nihče se ne brani služb brez pravičnega vzroka, nihče jih ne opravlja nemarno.

11.) Vsi so zavezani prihajati k splošnemu shodu, kadar ga vizitator skliče. Kateri so se kaj pregrešili in jih je vizitator opomnil na njihove dolžnosti, naj se spodobno podvržejo in se ne branijo pokore.

12.) Udje, ki so nepokorni in slabega vedenja naj se trikrat opominjajo; ako se ne poboljšajo, naj se izpodé iz Reda.

VI. O priložnem času.

Udje, ki imajo narediti testament, naj ga naredé.

Dolžnosti zdaj popisane vežejo vse tretjerednike brez razločka. Dve drugi veljata le bolj predstojnikom. Te dve sta:

1.) Skrbeti za bolne ude in jih opominjati.

2.) Vizitator naj obiskuje ude vsako leto, tudi večkrat, če je treba.

Molitev k sv. Alojziju ali k sv. Stanislavu Kostka.

(Sosebno za mladež.)

O sv. Alojzij! ali sv. Stanislav! ki te krasijo angeljske čednosti, jaz tvoj nevredni služabnik, tebi posebno priporočam čistost svoje duše in svojega telesa. Po tvoji angeljski čistosti te prosim, priporočaj me neomadeževanemu Jagnjetu, Jezusu Kristusu in njegovi presveti Materi, Devici vseh devic, ter me obvaruj vsake hude pregrehe. Ne daj, da bi se oskrunil z madežem kakoršne koli nečistosti, in kadar vidiš, da sem v skušnjavi in nevarnosti grešiti, izženi iz mojega srca vse nečiste misli in želje. Obujaj v meni spomin večnosti in križanega Jezusa, utisni globoko v moje srce čut svetega strahu Božjega in vnemaj v njem ogenj Božje ljubezni, da, posnemajoč tvoje čednosti na zemlji, vreden postanem, s teboj Boga uživati v nebesih. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

(100 dni odpustka. Pij VII. 1802.)

Molitev sv. Cirila za nas Slovane.

O Gospod Bog! ki si vstvaril angeljske vrste in vse duhovske moči, kateri si razpel nebo in osnoval zemljo; kateri si iz nič prestavil v bitje vse, kar je; Bog, kateri poslušáš vsakega, kateri stori Tvojo voljo, ki

se Tebe boji in spolnuje Tvoje zapovedi: poslušaj molitev mojo in ohrani verno čedo svojo, kateri si na čelo postavil mene nesposobnega in nevrednega svojega služabnika. Reši ga brezbožne in paganske hudobnosti, ki Tebe grdi; pomnožuj svojo sveto cerkev, pokončuj v njej vsak razkol in združuj vse v sveto jedinstvo; probujaj v njej vrle eno in isto misleče ljudi v pravi veri in pravem izpovedanji; navdihuj njihova srca z duhom Sina Tvojega; ker Tvoj je dar, da si nas nevredne poklical k oznanovanju Krista svojega, da se mučimo in z blagimi deli ono delamo, kar je Tebi všeč. Tebi izročam kakor Tvoje, katere si izročil meni, brani jih s svojo močno desnico; vzemi jih v svoje sveto varstvo, naj vsi in sleherni slavé in hvalijo Očeta, Sina in Svetega Duha. Amen.

(O kakó krasna molitev, vredna da bi jo vsak Slovan na pamet znal.)

Molitve k ss. Cirilu in Metodu, našima slovanskima apostoloma.

Vsemogočni večni Bog, ki si Slovanske narode po blaženih spoznavalcih in škofih Cirilu in Metodu blagovolil privedi k spoznanju imena Tvojega, daj nam, prosimo Te, da mi, ki se veselimo njune svečanosti, da bomo tudi v njuni družbi zedineni.

O Bog, kateri si nas k jedinosti v veri poklical po svetih bratih Cirilu in Metodu,

zedini zopet odločene brate in sestre naše v svoji sveti katoliški cerkvi in bôdi kakor v nebesih takó na zemlji le eden hlev in eden najviši Pastir. Zato Te prosimo po neskončnem zasluženji Jezusa Kristusa, po prošnji Marije, ss. bratov Cirila in Metoda in vseh Tvojih svetnikov. Amen.

Ss. brata Ciril in Metod za nas Boga prosita !

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.
(Iz bratovščine ss. Cirila in Metoda.)

O ss. zagovornika naša, ki sta se takó goreče trudila za vzveličanje slovanskih narodov, podpérajta naše prošnje, dokler jih ne vidimo vseh združenih z Rimom. Amen.

Molitev k ss. Mohorju in Fortunatu, verskima patronoma slovenskih dežel.

O moj Bog ! koliko hvalo sem Ti dolžan za neprecenljivo dobroto sv. vere, ki ste nam jo po Tvoji milosti podelila ss. apostola in mučenca Mohor in Fortunat. Daj, da bomo spolnovali vzveličaven nauk resnice, ki sta ga učila naše stare pradede. Večkrat vera peša po naših krajih, kakor povodenj se razširja med nami le ljubezen do sveta, samoljublje in razuzdanost. O káko žalost delamo ljubemu Bogu, kakó smo nehvaležni našima za Bogom največima dobrotnikoma ! Obujajmo večkrat trdne sklepe po krščansko katoliški veri v ljubezni z Bogom živeti in umreti.

Bog nam daj, da kakor onadva, bomo z Božjo pomočjo i mi pripravljeni rajše umreti, kakor sv. vero izgubiti, ali samo s smrtnim grehom Boga razžaliti.

O ss. mučenca prosita za nas, da bomo vedno živeli v milosti Božji, in da kedaj sladko v Gospodu zaspimo ter k Vama dospemo v prelepi nebeški Jeruzalem. Amen.

Molitev k sv. Antonu Padova-nu.

O sveti Anton! ti bela in lepo dišeča lilija devištva, dragoceni biser uboštva, ogledalo zatajevanja, podoba čistosti, svetosti najsvetlejša zvezda, rajska lepota, podpora sv. Cerkve, oznanovalec milosti, pokončevalec hudobij, učitelj čednosti, tolažnik žalostnih, plamen najbolj goreče ljubezni Božje, svitla zvezda Španije, nova luč Italije, krasna bliščoba Padove, posnemovalec očeta Frančiška, prijatelj miru in edinosti, zaničevalec posvetne nečimrnosti, luč sv. katoliške Cerkve, slavni mučenik po želji, zmagovalec krivo-vercev, imetni čudodelnik, gotovo pribežališče tistih, ki se k tebi zatekajo; ti o sv. Anton! si zaslužil s svojima rokama objemati Sina Božjega; ti si po svojih gorečih pridigah v srcih grešnikov vžigal plamen Božje ljubezni. Zato te jaz, ubogi grešnik, ponižno prosim: vzemi me v svoje varstvo in sprosi mi pravo kesanje nad mojimi grehi, ponižno spoznanje

samega sebe, dar pobožne in zbrane molitve, moč zdrževati se greha in dar svetega pre-mišljevanja. Ker si goreči plamen Božje ljubezni, vnemaj tudi moje mrzlo in mlačno srce z ognjem Božje ljubezni takó, da bom vedno zaničeval svet, mesó in hudega duhá. Amen.

Molitev k sv. Antonu v vsakej sili.

Spominjaj se o sv. Anton! koliko čast ti je Bog skazal, ko je pomagal mnogim, ki so pribežali k tebi. Spominjaj se, koliko mrtvecev je po tebi zadobilo življenje, koliko zmotenih ljudi dober svet, žalostnih tolažbo, obsedenih oproščenje, gobovih očiščenje, bolnih zdravje, mornarjev srečen prihod, vjetih rešenje, hromih zdrave ude, okradenih svoje reči in sploh potrebnih in ubogih tolažbo in pomoč!

Tudi jaz k tebi vzdihujem, sv. Anton in iščem pri tebi pomoči in svéta v tej sili. O oče stiskanih rev! usmili se mene in pomagaj mi, ker me je zadela roka Gospodova in mi poslala zavoljo mojih grehov to stisko ali nevoljo ali bridkost. Glej moje revno stanje, premisli bridkost, v kateri se nahajam. Ali me moreš trpečega gledati, pa mi ne pomoči ali tolažbe sprositi?

Sicer vem, da nisem vreden tvoje priprošnje, ter ne zaslužim tvoje tolažbe in pomoči, pa spominjaj se velike ljubezni, s katero

si že pomagal mnogim drugim ljudem, celó nevrednim tvoje pomoči. Spominjaj se, kako usmiljen in milosrčen do ubogih in stiskanih revežev si bil že tukaj na zemlji; koliko večje je tvoje usmiljenje in ljubezen zdaj, ko vživaš vso srečo v nebesih! Da stiskanim pomagaš, ti ni družega treba, kakor prositi Boga, ki tako rad vsliši tvoje prošnje.

Oh, pomagaj mi v tej moji sili in daj mi spoznati dobroto tvojega srca. Čuj vzdihovanje moje žalostne duše, dobodi ji tolažbo, sprosi ji pa moč in vdanost v sveto voljo Božjo, da v potrpežljivosti pričakujem uslišanja in da se ne bi po nevolji nevrednega storil uslišanja in zasluženja, ki bi se je lahko pridobil s potrpljenjem. Jaz zaupam na tvojo ljubezen, ki mi ne more priprošnje odreči; vendar ne moja, temveč sveta volja Božja naj se zgodi nad menoj zdaj in na večno. Amen.

Molitev k sv. Vincenciju Pavelskemu*), patronu vseh katoliških družb.

O Bog, ki si z apostolsko krepostjo podpéral blaženega Vincencija, da je sv. evangelje oznanoval revnim**) in pospeševal čast cer-

*) Ne: Pavljanu, ne: Pavljanskemu. Iz korenine: Vincent de Paul, kakor se je pisal sam svetec, nastane: Pavelski (Paulski od Paul). Hrvati ga pišejo: Sv. Vinko Paulski.

**) Revnim, ne: revežem, ne: ubožcem — je drug pomen.

kvenega reda, daj nam, Te prosimo, da se damo vzgojevati, enako po vzgledih čednosti njegovih, katerega pobožna zasluženja slavimo.

O Bog, ki si blaženega Vincencija, spoznovalca svojega, odlikoval s čudežnim darom usmiljenja, da bi pomagal v mnogostranskih nadlogah človeštva; daj nam milostno, da (sosebno na dan slovesnega prenešenja njegovih sv. kosti) ono ljubezen, katero dihajo še njegove sv. kosti, zaslužimo po srečnem prizadevanji si pridobivati in njenega sadú se prav obilno vdeleževati. Amen.

Molitev k sv. Ani.

(Vzgleđ mater in zakonskih ljudi.)

O blažena Mati sv. Božje Porodnice, Naj te blagrujejo vsi rodovi, ker si od ljubega Boga bila izbrana, da bi za našo tolažbo in za vzveličanje sveta rodila ono sv. dete, ki je že o spočetji bilo sveto. Zedinjaj v tvojem srcu tvoje sv. molitve z našimi, da bo vedno naša duša napolnena s tako čisto, sveto pobožnostjo, kakor je gorela v tvojem srcu. Prosi za nas, da bomo tudi mi vedno takó živeli v strahu Božjem in čistosti srca, kakor nekđaj ti in svoje otroke takó lepo odgojevali, kakor ti svojo hčerko, prečisto Devico Marijo. Stori nas pripravljene, da bomo takó radi usmiljenje skazovali tistim ki so v revščini in nadlogi, da bomo nekđaj vredni

v kraljestvu večne slave gledati preblaženega Sina tvoje deviške hčere Marije, ki je Luč sveta, naš Vzveličar, naša tolažba, naše upanje, naš preljubi Gospod Jezus Kristus. Amen.

Molitev k sv. Mariji Magdaleni.

(Za dar pravega kesanja.)

Gospod Jezus Kristus! ki moreš iz kamenja otroke Abrahamove vstvariti in iz grešnikov pravičnike napraviti, kateri si iz grešnice Magdalene naredil veliko svetnico, dà serafa ljubavi Božje: o ponižno te prosim, tudi iz mene grešnika učini pravičnika. Nezmerno si ljubila Jezusa, o sv. Magdalena! zato ti je bilo odpuščeno veliko grehov. O srečna spokornica! za presveto Devico Marijo se je najprej tebi Jezus prikazal, ko je vstal od mrtvih. Iz tega spoznam, koliko vredno je pred Bogom, koliko premore sv. kesanje svojih grehov, vredno poboljšanje ter potem stanovitna ljubezen do Boga.

Žalostna, pa takó silno Boga ljubeča si pod križem Jezusovim stala, o Marija Magdalena! in nate je tekla najsvetejša Rešnja kri. O Magdalena! — o jaz sem revni grešnik! — ti si se solzila in plakala, ker si Jezusa žalila, — jaz sem Jezusa se hujše razžalil — pa ne jokam! O Magdalena! ti si nehala Jezusa žaliti in si Ga potem zmé-

rom ljubila, — jaz, zastaran grešnik, pa ne neham Jezusa žaliti, — oh, kaj bo z menoj! — O sv. Magdalena! objemi za me sv. križ in reci Jezusu, naj še meni odpusti moje grehe. Iz celega srca obžalujem svoje grehe — oh, da bi mogel stanoviten ostati! Kolikokrat sem že trdno sklenil in mislil, da se res poboljšam — pa sem revež zopet padel! Sv. Marija Magdalena! ti si se resnično poboljšala in zato si Jezusa z dragim mazilom mazilila noge ter s svojimi lasmi jih brisala, — jaz pa sem Jezusu noge in sv. Rešnjo kri tolikrat le onečastil. Ti si kot spokornica bila od Boga toliko oblagodarjena, da si že na tem svetu v puščavi z angeljci prepevala nebeške pesmi, o sprosi za-me pravo obžalovanje mojih grehov in stanovitno poboljšanje, da bom smel vsaj po dovršeni pokori tam v nebesih z angelji Bogu zahvalne pesmi prepevati. Amen.

Molitev k sv. Barbari.

(Za srečno smrt.)

O sv. Barbara, devica in mučenica, nevesta Kristusova! vem, da oni, ki te resnično časté in tvoje muke premišlujejo, ne bodo umrli brez sv. zakramentov. Zato te tudi jaz pozdravljam in častim, in te po tvojem bridkem trpljenji in preliti krvi prosim, pomagaj mi že v mojih potrebah in nadlogah, posebno

zadnje ure mojega življenja. O sv. Barbara !
ki si prestala grozne muke zavoljo Kristusa,
zavoljo tvojega velikega zasluženja izročam
ti že zdaj svojo dušo in svoje telo, sprosi
mi pa posebno, da se pred smrtjo resnično
skesam vseh svojih grehov in se jih odkrito-
srčno spovem, ter vredno prejemem sv. obha-
jilo, Jezusovo Rešnje Telo za popotnico v
brezkončno večnost ter tam zadobim milost-
ljivo sodbo. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

Razne molitve.

Molitev za sv. cerkev.

Vsemogočni večni Bog! kateri si svojo slavo v Jezusu Kristusu oznanil vsem narodom, ohrani dela svojega usmiljenja, da Cerkev Tvoja po vsem svetu razširjena napreduje po stanovitni veri v oznanovanji Tvojega imena. Po Jezusu Kristusu Gospodu našem. Amen.

Molitev na rojstni dan.

Moj Bog in Stvarnik! na današnji dan sem po Tvoji milosti vprvič zagledal beli dan. Ti si me iz ničesar obudil k življenju, da Te spoznavam in ljubim, Tebi služim in tako zaslužim v nebeški slavi na veke ljubiti Te in uživati. O moj ljubi Bog! srčno, pristrčno se Ti za to zahvaljujem in sicer za to, kar si mi podelil na zemlji in kar si mi pripravil v nebesih. Posebno se Ti zahvaljujem za neprecenljivo milost sv. krsta precej po rojstvu.

Kakor si me iz zgolj ljubezni poklical na svet, takó si me pri sv. krstu posvetil ter me sprejel za svojega otroka in takó ob enem preporodil za mojo pravo domačijo, za nebesa. Lepo število let sem doživel že ta srečni dan! Iz čiste ljubezni do Tebe hočem vse svoje moči obračati le v Tvojo čast in hvalo. — Pa kako mi je žal, moj Stvarnik in Vzveličar, da nisem dozdej bolje porabil te velike milosti, da sem nekatere v svojo sramoto in škodo izgubil. drugih se pa — o črna nezhvalnost! — posluževal, da sem žalil Tebe. Kaj bi bilo z menoj, če bi bil vstvarjen kot nesrečni nevernik ali celó kot revice živali! Zato mi je iz srca žal, da sem Te žalil; o odpuščaj milostljivi Oče! moje krivice. Za naprej se hočem s Tvojo milostjo varovati vsacega greha in spolnovati Tvoje zapovedi in tako Tebi, Ohranitelj mojega življenja vedno biti hvaležen. O Marija, Mati moja! pomagaj mi, da dosežem svoj namen — večno vzveličanje. Varuj me, brani me, vodi me po pravi poti v sveti raj. Amen.

Molitev na dan svojega godu (o imendanu).

O sv. I. prijatelj Božji! ti si meni odrešen za posebnega variha in zagovornika, zato te s trdnim zaupanjem prosim, bôdi mi vedno pomočnik. Ti si mi najdraži izmed vseh svetnikov, ker si mi postavljen v vzgled

in ker nosim tvoje ime. Težko mi je, da sem tako nevreden tvojega imena. Obžalujem pa, da je moje vedenje tebi tako malo podobno. O moj ljubi patron! sprosi mi od Boga milost, da se poboljšam in da bom pravi učenec Kristusov. Hočem, kakor ti, sam sebe zatajevati, svet in njegove nečimrnosti zaničevati, skrbno se greha ogibati in tu z Jezusom trpeti, da bi kedaj ž njim mogel kraljevati v svetih nebesih. Sprosi mi, da bom zvesto spolnoval, kar so pri sv. krstu obljubili botri namestu mene. Zato mi vedno brani s svojo molitvijo dušo in telo, posebno pa skrbi na konci mojega življenja, da bo tudi moje ime zapisano v knjigi življenja, da se ti bom mogel v nebesih za tvoje dobrote zahvaljevati in s teboj vred predobrega Boga hvaliti in slaviti na veke. Amen.

Molitev pri volitvi stanu.

Moj Bog, moj Oče! s srčnim zaupanjem se obrnem k Tebi. Vzveličan želim biti. To je moja prva in najbolj goreča želja. Za vzveličanje svoje duše sem tudi pripravljen vse storiti in opustiti. Gospod! kaj hočeš, da storim? Razsvetluj me in daj mi spoznati Tvojo sveto voljo. Vem, da mi gre vselej in povsod Tvoje zapovedi spolnovati, da se vzveličam, zato Te ponižno prosim, pokaži mi stan, katerega naj si izvolim, da dosežem srečno

svoj namen. Govôri tedaj, o Gospod! poslušam Te in pripravljen sem tudi najljubšemu nagnjenju svojega srca se odpovedati, ako je Tvoja sv. volja. Vsliši me v tej veliki, imenitni stvari, na katero je zastavljena moja časna in večna sreča. Zato Te prosim po Jezusu Kristusu Gospodu našem, po Materi Božji in moji, Mariji, in vseh mojih svetih patronih. Amen.

Molitev za domovino.

Zahvalim Te o Bog, da nisem rojen med divjaki in neverniki, ki se zmérom vjedajo in napadajo, ampak v krščanski državi. Tu je viša gosposka krščanska, tu veljajo še strah Božji in čednosti, tu vlada še mir in red. Imam jed in pijačo, obleko in stanovanje, in povrh še ljubo zdravje, v cerkev morem hoditi in za svojo dušo bolje skrbeti; za vse to bôdi Ti prisrčna hvala! Daj, o Bog! moji širji in ožji domovini vedno dobre vladarje, izvrstne duhovnike in vrle občane in blagoslovljaj jo. Varuj nas lakote in draginje, vseh nalezljivih bolezni in nadlog, vojske in nesreče, pomnožuj naše blagostanje, ohrani nam mir in prijetne čase. Ako bi pa Tvoja sveta volja nam vendar poslala bridkosti in nesreče, daj nam vdanost v Tvojo voljo, moč potrpljenja, da si moremo, kolikor je le največ mogoče, iz zla pridobiti dobrega za svojo dušo. V tem pomagaj nam o mili Jezus!

Da bom svoji ljubi očetnjavi, kolikor toliko, k dobremu pripomogel, hočem sam biti dober državlján. Drage volje hočem spólnovati vse krščánske postave, državi dati, kar ji gré; da, ako bi bila sila, celó svoje življenje dati za vero, za cesarja in svoj premili dom. To je Tvoja volja, o Bog! Zgôdi se. Amen.

Molitev za stariše.

Nebeški Oče! kateri hočeš, da spoštujem svoje stariše, da jih ljubim, da sem jim pokoren ter jim pomagam, daj mi milost, da vse dobro storim, kar mi zapovedujejo, opustim, kar mi prepovedujejo, jih srčno ljubim, v potrebi in starosti jih podpéram in tolažim. Tebi in njim za toliko dobrot se zahvaljujem ter za njih vzveličanje večkrat goreče molitve pošiljam k Tebi v nebésa. Ti sam mi vdihni právo ljubezen in spoštovanje do njih, da jim poplačám vse muke in skrbi, ki so jih imeli z menoj. Kako bi bil jaz morda nesrečen, ako me ne bi bili odgojili! Povrni jim torej na duši in telesu vse kar so mi dobrega storili, ali mi še bodo storili. Ohrani jim zdravje, daj jim srečo in vse dobro na zemlji ter varuj jih vsake nesreče in bridkosti. Pa tudi mene ohrani zdravega, da jim bom mogel povrniti, kolikor se bo le dalo. Ker sem pa grešnik, zato Te prosim z povzdignjenimi

rokami, daj, da se poboljšam, da bom mogel s čistim in pobožnim srcem moliti, daj da bom njim in drugim še veliko dobrega storil na zemlji, da bom takó čast in veselje očetu in materi kakor nekdam mladi Tobija in da bom tudi Tvoj dober otrok o nebeški Oče! Najlepše Te prosim, daj njim in meni nebeški raj. Amen.

Molitev za spovednika.

Dobrotljivi Bog! ozéraj se na svojega otroka, kateri s ponižnim srcem kleči pred Teboj. Pristréno se Ti moje srce zahvaljuje, da si dal moji duši gorečega pastirja, kateri mi pomaga v Tvojem imenu, kedar me ločijo grehi od Tebe; kateri me vodi po poti vzveličanja in me tolaži, kadar me težijo grehi. O moj Bog! nikdar mu ne morem povrniti potrpljenja in prizadevanja, ki je ima z menoj. Povrni mu Ti ves trud, bogoslovljaj ga, bodi mu milostljiv, kadar svoje srce k Tebi v molitvi povzdiguje, ko daruje v pobožnosti najsvetejšo daritev, ko oznanuje Tvoj vzveličavni nauk, ko tolaži bolne in umirajoče, posebno pa, ko v Tvojem imenu sodi in zdravi nas grešnike, ko nas uči ter nam grehe odpušča. Razsvetluj ga, da bo vselej prav spoznal moj grešni stan, da mi bo dajal potrebnih naukov in mi modro svetoval, nalagal vzveličavno pokoro in me kakor moj

dobri angelj varih vodil po pravi poti pokore in poboljšanja v večno življenje. Meni pa daj, da bom do njega spoštljiv, zaupljiv in ponižen, da bom hodil po potu, ki mi ga kaže. Vsliši o Jezus! to mojo pohlevno prošnjo, da se bo Tvoj služabnik, naš oče, pri Tebi vekomaj veselil v sredi svojih ovčic v nebesih. Amen.

Molitev zakonskih ljudi in starišev.

Preljubi Bog! Ti sam si sv. zakon, v katerega si naji poklical, iz svetih namenov postavil v raji, daj da po Tvojih svetih zapovedih vedno živiva kakor Tvoja otroka, v svojih slabostih potrpiiva, sosebnost pa še otroke, ki so nama izročeni, izgojiva po Tvoji sveti volji v strahu Božjem za večni raj.

Dà, za otroke, hočeš, da imava posebno skrb. Saj otroci so Tvoj dar, o Bog! oni so bolj Tvoji, kakor najini, iz najinih rok jih boš nekdam terjal. „Kedor pa za svoje ne skrbi“, je Tvoja beseda, „je vero zatajil in je hujši od nevernika“. Brez Tvoje pomoči sva pa preslaba, da otroke preskrbiva, jih lepo odgojiva in večno srečo jim nakloniva. Daj nama zato pravo modrost, da jih bova prav učila, da bodo ljubili Tebe svojega Stvarnika nad vse, da jim bo srce bilo le za dobro in za ljubezen do bližnjega, daj da bodo rasli v modrosti in milosti pri Bogu in pri ljudeh.

Daj nama svoj očetovski blagoslov, da ne bova gledala samo na njihove telesne potrebe in časno srečo, ampak bolj na njihovo dušo. Ti vravnaj prav najino natorno ljubezen do otrok, da se ne sprevrže v nespametno ljubezen, ki zasljepljuje mnoge stariše, da ne vidijo njih pregreškov in nespodobnosti in njihovega hudega nagnenja, ki jih potem spravi v grešno prizanesljivost do njih, da jim vse pregledajo. Daj mi pravo spoznanje, da bom do njih strog, kadar bo treba, pa tudi potrebno krotkost, kakor bo pravo. Pomagaj meni očetu (ali materi) s svojo milostjo, da jim moje vedenje ne bo v spodtikljej, ampak v dober vzgled. — Moje otroke pa posveti s svojim duhom, da se od mladih nog uče Tebe ljubiti in Tebe se bati, daj jim pokornega duha, da moj trud ž njimi ne bo zastonj, toliko bolj, ker midva ne moreva biti povsod pri njih, ko bodo morda morali po suhem ali po morju okolu hoditi. Ne prosim Te, da jim daš bogastva, podeluj jim moč in veselje za delo, trud in štedljivost za njihovo poznejše življenje. Varuj njihovo srce grešnih strasti in želj, daj da se bodo greha bolj bali ko smrti; varuj jih tudi lahkomišljenosti, ohrani jim duha nedolžnosti. Vodi jih v družbo dobrih, razumnih in pobožnih ljudi.

Vsevedoči Bog, ako veš, da bi se imeli kedaj spriditi, potem sem zadovoljen, ako jih vzameš k sebi, predno izgube nedolžnost.

Ako pa veš, da bodo pošteni in pobožni, podaljšaj jim življenje. V ta namen, ako je tako Tvoja volja, ohrani tudi meni življenje, da jih bom mogel popolno odgojiti. Ako si pa drugače odločil, nečem malodušen biti, pač pa jih sam izročam Tebi, predobri Oče nebeški! bodi jim Ti varih in branitelj, Ti si za me skrbel, tudi mojih otrok ne boš zapustil. Jaz jim hočem ljubezen do čednosti in strah Božji v srce vcepiti. Pomnoži torej po njih število čednostnih in koristnih ljudi na zemlji in število vzveličanih v nebesih. Daj mi tukaj živeti v blaženem upanju, da Ti bom kedaj mogel reči: Gospod! od vseh ki si mi jih izročil, nisem nijednega izgubil. Amen.

Blagoslov starišev nad otrokom.

Moj sin! vse dni v življenji spominjaj se Boga. Pazi, da nikoli ne privoliš v greh. Spolnuj Božje zapovedi in dobro Ti bo vse žive dni. Vsemogočni Bog te blagoslovi. Bodi ti milostljiv! jaz te Njemu priporočam in podeljujem ti ves blagoslov, ki ga more podeliti oče (ali mati) svojim otrokom. — Presveta Trojica, Oče, Sin in Sveti Duh! varuj moje dete, reši ga vsacega zla, sosebnogreha, ki je največje hudo, da pride kedaj k Tebi in da Te bo brez prenehanja hvalil v nebesih. Amen.

Molitev za sorodnike.

Za stariši sem dolžan največo ljubezen svojim sorodnikom. Molim torej za nje in Te prosim, o Bog! varuj jih vsega hudega in daj jim svoj sv. blagoslov, ohrani jih v svoji milosti in prijaznosti zdrave in dobre kristjane, stori jih časno in večno srečne. — Jaz jim čem dobrega storiti, kolikor morem, nočem jih žaliti in ne precej zameriti, če mi kaj rečejo ali storé, kar mi ni všeč. O ljubi mir! tega si bom prizadeval ohraniti, vse jeze in razprtije se varovati, ker človek ima od tega samo greh, starišem se življenje greni, sam sebe nesrečnega dela, drugi ljudje ga pa zaničujejo. Daj, o ljubi Bog! tudi mojim bratom in sestram in vsem sorodnikom takega duhá, da bomo vsi živeli srečno in krščansko. Amen.

Molitev za prijatelje in dobrotnike.

Bog, Oče vseh ljudi! Ti si vsakemu človeškemu srcu dal občutke lepe ljubezni in prijateljstva, zapovedal si, da se ljubimo vsi med seboj kakor otroci. Pa vendar za svojo rodovino sem najbolj dolžan ljubiti svoje učitelje, prijatelje in druge dobrotnike. Koliko dobrega so mi ti storili! Kaj bi bilo z menoj, koliko nesrečniši bi jaz bil brez njih! Ti sam, o ljubi Bog, jim plačaj vse tisočkrat! Daj mi vedno v ljubezni ž njimi živeti in se jim hvaležnega skazovati. Kaka nesreča in rev-

ščina, žalost in groza je povsod, kjer ni med-sebojne ljubezni! Tisoč jih joka, pa nikdo ne pomaga. Nekateri imajo vsega v obilnosti — a poleg njih strada njihov bližnjik — njihov brat in sestra, saj vsi ljudje smo si bratje. To je sad pekla! Koliko srečniši sem jaz ko je toliko nesrečnikov, da imam dobre prijatelje, prave dobrotnike! Zato nočem nikoli pozabiti na nje, ampak povsod njihovo ljubeznjivo srce hvaliti in za nje moliti. Ako bi pa oni prišli v kako stisko, hočem jim pa jaz pomagati, samo da bom mogel. Ker jim pa jaz morem le malo dobrega storiti, zatorej jih Ti blagoslovljaj, daj jim preživeti mnogo veselih in srečnih let, varuj jih vsakršnega zla. Tvoji ss. angelji naj njim in meni vedno dobro svetujejo, naj nas srečno vodijo po tminah življenja v našo pravo nebeško domačijo, kjer je pravo prijateljstvo doma, da bomo tamkaj Tebe, studenec najčistejše ljubezni, v nerazdružljivem prijateljstvu ljubili in slavili na veke. Amen.

Molitev za sovražnike.

O Bog miru, ljubitelj in branitelj ljubezni; daj vsem sovražnikom našim mir in pravo ljubezen in odpusti jim vse grehe, nas pa brani njihovih napadov. Po Jezusu Kristusu Gospodu našem. Amen.

Molitev za bolnike, sirote in vse trpine.

Kako raznovrstne in velike, o Bog! so reve človeške! Mi pač nismo tukaj domá, vedne nadloge in bridkosti nas opominjajo, da tam gori v nebesih bo bolje, tam bomo uživali večni mir, večno srečo. Ker nam je hudo trpeti, daj nam, o Bog! moč potrpljenja in vdanost v Tvojo sveto voljo. Daj nam milost, da kmalu izgine ta bolezen ali nesreča, ki nas hudo tlači, vendar ne naša, ampak Tvoja volja zgôdi se! Mi smo zaslužili to kazen za svoje grehe, ali morda nas Ti, o Bog! v svoji skrbi in ljubeznjivosti le poskušaš. Tvoje sv. Ime bôdi češćeno! Saj verujemo, da nikomur več ne nalagaš, kakor more prenašati. Tvoj Božji Sin, Marija in svetniki so morali še hujše trpeti. Ako je torej Najnedolžniši, naš Odrešenik, toliko moral trpeti, zakaj pa mi grešniki ne bi? A pri vsem tem bodi usmiljen, o Oče nebeški! vsem bolnikom, revežem, sirotam in vsem, ki so potrebni Tvoje pomoči. Pošiljaj jim ljubeča srca, ki jim bodo rada stregla ter njih bolezní in nadloge lajšala. Nikar ne bôdi ta bolezen, ali nadloga in bridkost Tvojemu služabniku ali služabnici v smrt ali v kako nesrečo za dušo in telo, ampak naj služi Tebi na čast, njim v dušno vzveličanje. Kako bodo veseli, kako Te častili in se Ti zahvaljevali bolestniki in vsi trpini, ako jim odvzameš bolest in nadloge! Potem

bodo še le prav spoznali, kaj se pravi zdrav in srečen biti. Ako je pa Tvoja volja, da se jim podaljša trpljenje, varuj jih nevolje in grehov, daj jim sv. stanovitnost, ker po besedah sv. Vinka Pavelskega rad vidiš Tebe ljubečega trpeti, da mu pomnožiš nekdanj nebeško slavo. Znamenje, da ima Bog velike namene s človekom, je to, če mu pošilja križ za križem. Daj torej, o Gospod, nazadnje vsem trpinom sv. raj, kjer ni nobene solze in nobene žalosti več, ampak večno veselje. Amen.

Molitev za umirajoče.

Gospodar življenja in smrti, Stvarnik vseh ljudi, vsmili se umirajočega I., pomagaj mu v najposlednji borbi, odpusti mu vse grehe, daj mu vmreti v Tvoji milosti in po težkih mukah življenja poplačaj ga s slavo nebeško. Amen.

Molitev za žive in mrtve ljudi.

Vsemogočni, večni Bog, ki gospoduješ nad živimi in mrtvimi in se vsmiliš vseh, katere za svoje spoznaš iz vere in dobrih del, pohlevno Te prosimo, da vsi, za katere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenji, ali pa so se že ločili iz sveta, na prošnjo vseh Tvojih svetnikov od Tvoje dobrote zadobé odpuščenje vseh svojih grehov. Amen.

Lepa molitev za samega sebe.

O moj Bog! verujem v Tebe, a Ti pod-
péraj mojo vero; upam v Tebe, potrjuj moje
upanje; ljubim Te, pomnožuj mojo ljubezen;
kesam se vseh svojih grehov, povečaj moje
kesanje. Klanjam se Ti, svojemu Stvarniku
in Gospodu; hrepenim po Tebi, svojem edi-
nem in najposlednjem smotru; zahvaljujem se
Tebi največemu dobrotniku; v pomoč Te kli-
čem svojega najvišega zaščitnika (patrona)!
O moj Bog! blagovoli me vladati s svojo
modrostjo, ohranjevati me v pokorščini po
svoji pravičnosti, tolažiti me s svojim usmi-
ljenjem in braniti me s svojo vsemogočnostjo!
Darujem Ti vse svoje misli, besede in dejanja,
svojo žalost in svoja nasprotja. Daj, da za
naprej mislim le na Tebe, o Tebi govorim,
vsa svoja dejanja in opuščenja ravnam po
Tvoji volji, vse svoje dolžnosti vestno oprav-
ljam in da za Tvojo ljubezen vse veselo trpim.
Moj Bog! jaz hočem vse, kar Ti hočeš in
zato hočem vse to, ker Ti to hočeš. Podeluj
mi milost, da bom pobožen v molitvi, trezen
v jedi in pijači, pazljiv in pameten v vseh
svojih opravilih in neutrudljiv v spolnovanji
svojih trdnih sklepov. Daj, o Bog! da bom
veren in resničen do onih, ki se na-me za-
našajo in da ne razodenem njih skrivnosti:
da bom krotak in dober do vseh ljudi, pošten
v govorjenji, za dušno vzveličanje bližnjiku ko-

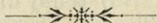
risten s svojim ravnanjem in čeden v vsem svojem vedenju. Ti vladaj moje srce, da bo vedno premišljevalo Tvoje dobrote, in mrzelo vsako nerodnost in greh, da bo ljubilo bližnika in da ne stori nobene posvetne nečimrnosti. Podeluj mi, o Bog! Tvojo mogočno milost, da bom premagal svoje meseno poželjenje in nečisto mišljenje z mrtvenjem in z zatajevanjem samega sebe, da premagam lakomnost z radodarnostjo, srditost s krotkostjo, lenost z zbrano pobožnostjo in s sveto gorečnostjo za dobro. Daj mi v mojih podjetjih pametno previdnost, v nevarnostih srčno hrabrost, v nesreči in trpljenji pravo potrpežljivost, v sreči pa krščansko ponižnost. Daj mi, o Bog! da bom svojim prednikom zmérom pokoren, do svojih podložnikov prijazen, svojim prijateljem veren, odpustljiv in veledušen do svojih sovražnikov. O Bog moj! daj mi tudi bistro spoznati, kakó majhen je ta svet, a kakó velika so Tvoja nebesa, kakó kratek je čas mojega življenja in kakó dolga je večnost. Stori me močnega zoper vsako grdo poželjenje, zbranega v molitvah za Tvoje milosti, skrbnega v spolnovanji Tvojih zapovedi in stanovitnega v prizadevanji za večno vzveličanje. Dodeli mi, o Gospod! skrb, da bom povsod pripravljen na smrt, da se bojim Tvoje sodbe in ogibljem greha, da utečem peklenskim mukam in k Tebi pridem v nebeško slavo. Po neskončnem zasluženju

Jezusa Kristusa, Gospoda in Vzveličarja našega. Amen.

Molitev za srečno smrt.

O Bog! Ti si odločil, da mora slehern človek enkrat umreti. Tvoja sodba je pravična, ker smo grešniki. Naj tedaj umrjem v imenu Božjem. Prosim Te pa o moj Bog! da me smrt ne zaleze kakor tat po noči. Oh ne kliči me prej iz tega življenja, dokler se ne spokorim za svoje grehe in dobro pripravim k smrti. Oh, strašno bi bilo brez prave pokore pasti v roke živega Boga! Daj mi pa tudi milost, da nikoli ne pozabim, da moram pobožno živeti in se vedno pripravljati, če hočem srečno umreti. Kadar pa mi poteče čas mojega življenja in se bom moral ločiti iz tega sveta, takrat o Bog mi pomagaj in usmili se me. O Bog Oče! Ti mi pomagaj, da srečno premagam smrtni strah. Bog Sin na križi umirajoči! bodi takrat pred mojimi očmi in naj tudi jaz čujem Tvoje mile besede: Še danes boš z menoj v raji! Bog sveti Duh! Ti me razsvetluj in potrjuj, da ostanem stanovit in v sv. katoliški cerkvi, in umrjem v Tvoji milosti. Sveta Marija, Mati moja! ozri se takrat na-me revnega grešnika in izroči mojo dušo Jezusu, svojemu ljubemu Sinu. Sv. Jožef, patron umirajočih! sprosi mi smrt pravičnih. Moj patron sv. I., sv. Barbara in

vsi svetniki in svetnice Božje! podajte mi takrat svojo roko in sprosile mi moč, da srečno sklenem svoje življenje. Posebno pa ti moj angelj varih! tisti čas me nikar ne zapusti, podpéraj me v smrtnem boju in varuj me hudih skušnjav, da srečno skončam svoje potovanje in pridem v večno veselje. Amen.

Molitve za mrtve.

Sedem prošenj do sv. Rešnje krvi za sedmere duše v vicah.

1.) O predobrotljivi Gospod Jezus Kristus! hvalim Te za Tvojo drago prelito kri, ki si jo pri bolečem obrezovanju za nas preli, in po moči takrat prelite krvi Te prosim, ohladi hudo trpljenje tistim dušam v vicah, ki so Ti najljubše ter vzemi jih v svoje večje počesčenje v kraljestvo svojega veličastva.

2.) O najkrotkejši Jezus! hvalim Te za Tvojo drago prelito kri, katero si potil na vsem svojem životu v svoji smrtni bridkosti na Oljski Gori, in zavoljo zasluženja takrat prelite krvi Te prosim, pošiljaj v goreči ogenj v vicah hladilo tistim dušam, za koje sem dolžan najbolj moliti ter sprejmi jih v svoje večje počesčenje v kraljestvo svojega veličastva,

3.) O presladki Gospod Jezus Kristus! hvalim Te za Tvojo drago prelito kri, ki si

jo prelival za nas pri bičanju v tolikem trpljenji in zavoljo te obilno prelite krvi, Te prosim, pošlji le jedno kapljico svoje drage krvi ubogim dušam mojih pokojnih starišev, bratov in sester, sorodnikov in znancev. da bo po moči te Tvoje krvi polajšano njihovo hudo trpljenje.

4.) O preusmiljeni Gospod Jezus Kristus! večna hvala in zahvala Ti bôdi za Tvojo drago obilno prelito sv. Rešnjo kri, ki je tekla iz Tvoje, s trnjem prebodene glave, ter Te prosim zavoljo takrat prelite krvi, ohladi vroči plamen tistim dušam v vicah, katere morajo zavoljo mene trpeti in reši jih strašnega trpljenja.

5.) O milostljivi Gospod Jezus Kristus! iz dna svojega srca Te zahvaljujem za tako obilno prelito drago kri, ki je tekla iz ponovljenih ran, ko so te oropali vse obleke, in prosim Te ponižno, očiščuj vseh madežev zavoljo te prelite krvi tiste duše, ki morajo najdlje trpeti in sprejmi jih v kraljestvo svojega veličastva.

6.) O predobrotljivi Gospod Jezus Kristus! hvalim in častim Te za neskončno ljubezen in dobroto, s katero si se dal za nas na križ pribiti, ter si izvolil preliti svojo drago kri iz svojih presvetih rok in nog. Zavoljo te preobilno prelite krvi Te prosim, pogasi vroči plamen tistim ubogim dušam v vicah, ki so od vseh zapuščene, in okrepčuj jih z roso svoje Božje milosti.

7.) Preljubeznjivi Gospod Jezus Kristus! vsi angelji in vsi svetniki naj Te z mano hvalijo zavoljo rane Tvojega najsvetejšega Srca, katero si izvolil še po svoji smrti odpreti ter si presveto kri in vodo do zadnje kaplje milostno preli v spravo za naše grehe. Sprejmi, prosim Te, to iz ljubezni prelito kri kot popolno zadoščenje za vse zadolženje tistih duš v vicah, katere so najbliže svojemu odrešenju ter odpusti jim milostljivo vse še nepoplačene dolgove. Amen.

**Molitev k žalostni Materi Božji za uboge duše
v vicah.**

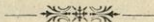
O sveta Marija, Mati mojega Odrešenika! z žalostnim srcem spominjam se velicega trpljenja, katero je občutilo Tvoje Materino srce, ko si na gori Kalvariji zaslužila venec mučeništva. Takrat se je spolnilo prerokovanje Simeonovo, da bode meč prebodel Tvoje Materino srce. O sveta, visoko češčena Mati Božja, kakó velika, kako trdna je bila Tvoja vera, kakó zvesto Tvoje zaupanje v Božjo modro previdnost, kakó stanovitna Tvoja vdanost, kakó nepremagljiva Tvoja potrpežljivost! O povelíčana, o velika kraljica mučenikov! K Tebi vzdihujem, prosi pri Bogu za uboge duše v vicah. Oh, te revne duše hrepené po odrešenji iz svojega trpljenja in glej! nobene ni med njimi, katera Te ne bi bila v svojem

življenji častila in ljubila kot Mater našega Gospoda! O usmiljena Mati, prosi torej zdaj za svoje zapuščene otroke, ki neprenehoma vzdihujejo in jokajo! Prosi Jezusa, svojega Sina, da se usmili teh ubogih duš v njihovem trpljenji! Zlasti priporočam Tvoji Materini ljubezni to - le dušo . . .

Prosi pa tudi za me, ubozega grešnika, da zadobim milost resnične žalosti nad svojimi grehi in pravo pokoro, da bo moja duša čista vsacega greha, ozaljšana s čednostjo in svetostjo in vredna nekdam pri ločenji iz tega sveta biti oproščena hudega trpljenja v vicah. Tvoji mogočni priprošnji izročam še vse svoje telesne potrebe, in ko bodo prihajale na me bridkosti in težave, bodi mi tolažnica, sprejmi me v svoje varstvo ter brani me vsega hudega na duši in na telesu ter milostno, o ljuba Mati! me privedi ali brez vic ali kmalu kmalu iz vic z drugimi osrečenimi dušami v raj svitli, v nebeški Jeruzalem. Za to Te prosim po Jezusu Kristusu, Sinu Tvojem, Gospodu našem. Amen.

Molitev za vse verne duše v vicah.

O Bog, vseh pravovernikov Stvarnik in Odrešenik, dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpuščanje vseh grehov, da pomiloščenje, katere so zmérom želele, dosežejo po bogoljubnih priprošnjah. Amen.

KAZALO.

	Stran
Predgovor	I
Vvod	1

Križni pot.

I. Križni pot	4
II. Križni pot	84

Vsakdanje molitve.

Jutranje molitve	93
Molitve po dnevi	97
Večerne molitve	99

Mašne molitve.

Prva sveta maša	103
Druga sveta maša	113
Molitev pred pridigo	117
Molitev po pridigi	118

Spovedne in obhajilne molitve.

Pripravljavna molitev	119
Izprašaj svojo vest	120
Ogledalo vesti	121
Obžaluj svoje grehe	123
Obudi trden sklep	124
Pred spovedjo	125
Po spovedi	126
Ostani stanoviten	128
Pred svetim obhajilom	129
Po sv. obhajilu	131
Tri Božje čednosti	132
Moli za odpustke	134

Navadne litanije.

	Stran
Litanije vseh svetnikov	136
Molitve po litanijah	141
Litanije presvetega imena Jezusovega	144
Lavretanske litanije	147
Molitve po litanijah	150

Razne pobožnosti.

Pobožnost do Boga Očeta.

Molitev k Bogu Očetu	156
--------------------------------	-----

Pobožnost do Boga Sina.

Obiskovanje sv. Rešnjega Telesa	157
Litanije v čast sv. Rešnjemu Telesu	162
Počesčenje sv. Rešnjega Telesa	168

Česčenje Jezusovega Srca.

Hrepenenje po Jezusovem Srcu	169
Srčni vzdihljeji k Jezusovem Srcu	170
Darovanje Jezusovemu Srcu	171
Pobožno pozdravljenje Jezusovega Srca . .	171
Prošnja za odpuščenje krivic	172
Litanije na čast Jezusovemu Srcu	173

Česčenje Kristusovega trpljenja.

Molitev ob četrtnih	179
Molitev ob petkih	180
Ure Kristusovega trpljenja	181
Moli idoč mimo križanega Jezusa	187
Molitev k 7 poslednjim besedam J. Kristusa .	188
Spomin 3 ur, ko je Jezus visel na križi . .	189
Prošnje in izročila sv. 5 ranam Kristusovim .	190
Molitev k časti rane Jezusovega srca	193
Molitev k sv. rani Jezusove rame	193
Poljubovanje sv. Jezusovih ran	194

	Stran
Molitev k Jezusu na Gori Oljski	195
Molitev k Jezusu v ječi	195
Molitev k Jezusu pri stebru bičanja	196
Molitev k ubogemu Jezusu „Ecce homo“	197
Molitev na grobu Vzveličarjevem	197
Spomin trnjeve krone našega Gospoda	199
Spomin sv. sulice in žebeljev Kristusovih	199
Spomin sv. tančice	200
Molitev k časti Jezusove suknje	200
Molitev k časti sv. potnega prta Kristusovega	201
7 darovanj Kristusove Krvi Bogu Očetu	201
Darovanje križanega Jezusa Bogu Očetu	202
Počesčenje Krist. trpljenja pred sv. R. T.	202
Česčenje sv. Krvi Jezusove	207
Molitev k trpečemu Jezusu	208
Litanije v čast Kristusovega trpljenja	209
 Česčenje Jezusovega Detinstva	 213
Molitev v čast Jezusovih jaslíc	217

Pobožnost do Boga sv. Duha.

7 prošenj za 7 darov sv. Duha	218
---	-----

Česčenje Marije Device.

Molitev k najčistejšemu Marijinemu Srcu	220
Molitev k neomadeževanemu Marijinemu Srcu	221
Spminjaj se (Memorare)	222
Pozdravljenje Marije Device	223
Litanije v čast presv. Marijinemu Srcu	224
Vzdihljeji k Marijinemu Srcu	226
Sv. rožni venec	227
Mali rožni venec	230
Česčenje žalostne Matere Božje	231
Vzdihljeji k žalostni Materi Božji	231
Molitev pred podobo snemanja s križa	234

	Stran
Češčena si Marija (na čast žal. Materi Božji)	235
Venec v čast 7 žalosti Matere Božje	235

Češčenje sv. Jožefa.

Devetdnevnic v čast sv. Jožefu	239
Litanije sv. Jožefa	241
Molitev na čast 7 žalosti in 7 veselju J.	242
Molitev sv. Jožefa za cerkev	246

Češčenje sv. angeljev.

Molitev k angelju varihu	247
Molitev k sv. Mihaelu nadangelju	249

Češčenje svetnikov Božjih.

Molitev k sv. Frančišku Serafs.	250
Pozdrav sv. Frančiška	250
Pregled dolžnosti III. reda sv. Frančiška	251
Molitev k sv. Alojziju ali sv. Stanisl. K.	254
Molitev sv. Cirila za nas Slovane	254
Molitev k ss. Cirilu in Metodu	255
Molitev k ss. Mohorju in Fortunatu	256
Molitev k sv. Antonu Padovanu	257
Molitev k sv. Antonu v vsakej sili	258
Molitev k sv. Vincenciju Pavelskemu	259
Molitev k sv. Ani	260
Molitev k sv. Mariji Magdaleni	261
Molitev k sv. Barbari	262

Razne molitve.

Molitev za sv. Cerkev	264
Molitev na rojstni dan	264
Molitev na dan svojega godú	265
Molitev pri volitvi stanu	266
Molitev za domovino	267
Molitev za stariše	268
Molitev za spovednika	269

	Stran
Molitev zakonskih ljudi in starišev	270
Blagoslov starišev nad otrokom	272
Molitev za sorodnike	273
Molitev za prijatelje in dobrotnike	273
Molitev za sovražnike	274
Molitev za bolnike in vse trpine	275
Molitev za umirajoče	276
Molitev za žive in mrtve ljudi	276
Lepa molitev za samega sebe	277
Molitev za srečno smrt	279

Molitve za mrtve.

7 prošenj za 7. duše v vicah	280
Molitev k žalostni Materi Božji	282
Molitev za vse verne duše v vicah	283

1

Tiskarne pomote.

Str. II. in str. 4. nezmerno — pravo je neizmerno.

Učili so nas, da je oboje dobro — a ne bo.

Str. 4. . . . ki se jednako čujejo skoro po vsej Slo-
veniji — ne: ki se skoro . . . slišijo (glagol
nazadnje.)

Str. 5. Tiskar nema staroslov. pismenk, da bi bil
natisnil „môž“ strsl.

Str. 22. Beri: Le večkrat dej: Naj svetu služim jaz?
Čemú?

Str. 34. Še mlad dajal itd. — ne: dajel . . .

Str. 46. Ker sem kot červ — ne: Mer sem . . .

Str. 58. Na spovednike, pridgarje bil srdit, ne:
predgarje itd.

Str. 59. spodaj: O káko čast imaš človeški grešni
sin! — ne: si! . . .

Str. 99. slišajoč — ne: slišojoč.

Str. 101. Jutršnji — ne: jutrašnji.

Str. 156. . . . Mislimo, da je pravo oboje: en in
jeden, edinost in jedinost, enak in jednak. . . .

Str. 193. spodaj: Molitve k sv. rani Jezusove rame
— ne: rane. . . .

Da našega c. . . . varuješ, \ prosimo Te,

Da kršč. kr. . . mir . . . daruješ, } sliši nas!

to ni slovenski, dasi je v slov. litanijah. Dalje:

Da . . . dodeliš (glagol navadno najnazadnje staviti v litanijah), ni dobro slovenski. A jaz nisem pozvan in se ne drznem popravljati potrjenih slov. litanij.

Druge pomote naj mili čitatelj blagovoli sam popraviti. —

